

ఆంధ్రపత్రిక సచిత్ర వార పత్రిక

4 అణాలు
16-3-55

ANDHRA PATRIKA ILLUSTRATED WEEKLY

సుందరి

చిత్రకారుడు: ఎ. బాలకృష్ణారావు

సంవత్సర పంజా
కూ. 12-0-0
విడిపత్రిక 4 ల.

పంపుటము 48
పంపి 28
16.3-55

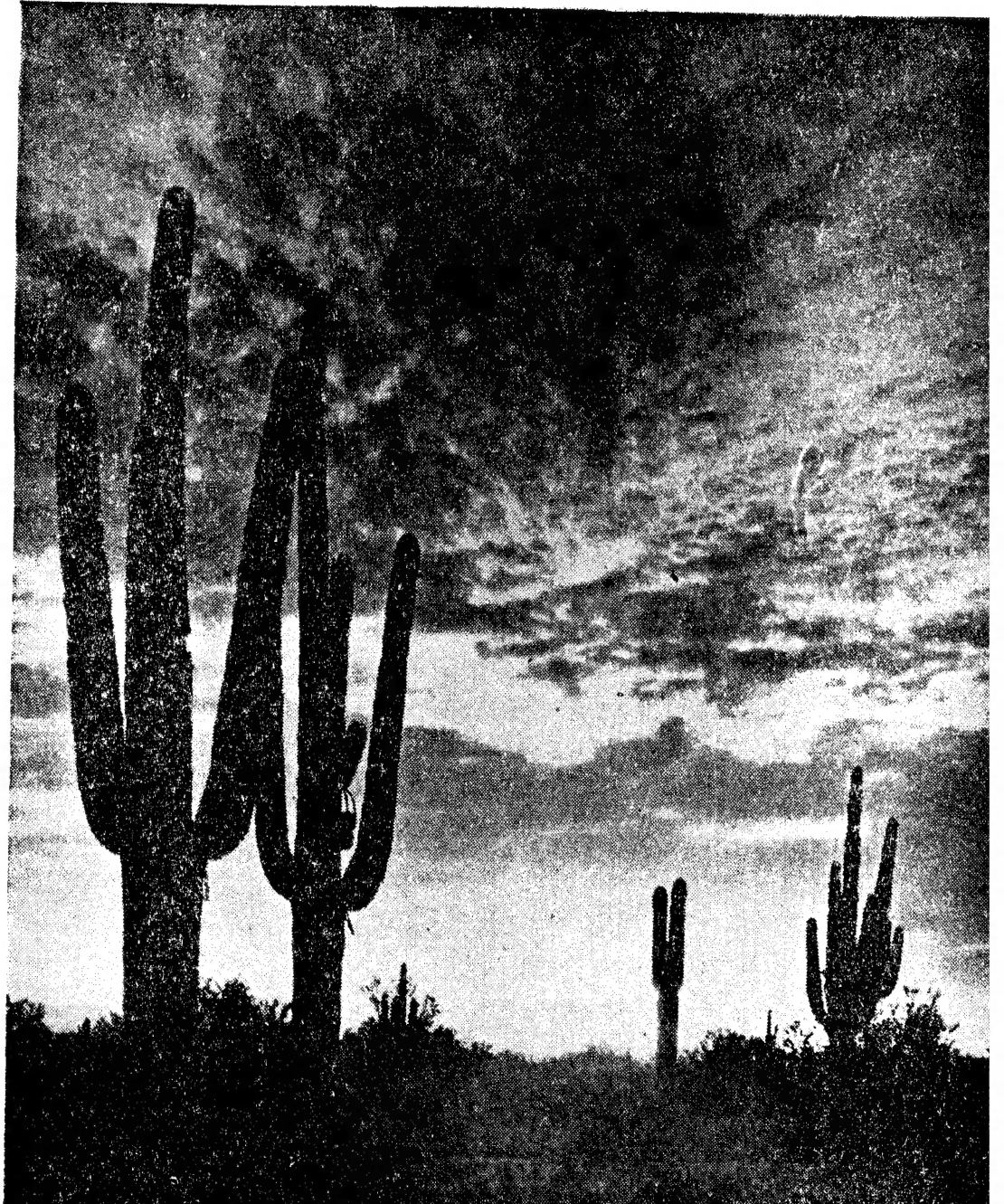
స చి త్ర వా ర ప త్రి క

Founder · K. NAGESWARA RAO

జయ చాల్సిన బహుళ సప్తమి ముద్రాపాదం

ఎడారి
తరువులు

వాల్ట్ డిస్నీ
చిత్రం "లివింగ్
డొడ్ జెల్స్"
నుండి. మరి
కొన్ని ఫోటో
లు, పిన్ బోర్డు
36, 37, 39
పేజీలలో
నూడండి.
(ఆర్. కె. ఓ.
రేడియో వారి
పాఠశాల)

దేశంతోసాటు ఆభ్యున్నతి నొందండి

మీరు భద్రపరిచిన సొమ్మును విరివి పెట్టుబడి పెట్టండి

వారక ప్రచుత్వం

స్వల్ప ఆదాయాల పొదుపు విధానం

ఇలాగుచేస్తే
భారతదేశపు
ఈ ప్రణాళికల
నిర్వహణకు
తోడ్పడగలరు

- ★ సామాజికాభివృద్ధి కార్యక్రమం
- ★ గొప్ప నదీలోయ ప్రాజెక్టులు
- ★ సంఘ సంక్షేమ కార్యకలాపాలు
- ★ రైలు, రోడ్ల అభివృద్ధి

హామీగల ఆకర్షణీయమైన క్రింది
సెక్యూరిటీలలో దేనికైనా మీ సొమ్మును వినియోగించండి.

12 సంవత్సరాల నేషనల్ సేవింగ్స్ సర్టిఫికేట్లు	పరిచినపుడు సాలుకు 4-16 వర్సెంటు చొప్పున వడ్డీ లభిస్తుంది. రు. 5/- నుండి రు. 5,000/- వరకు విలువలలో లభిస్తాయి. ప్రతి వ్యక్తి రు. 25,000/- వరకు పెట్టుబడి పెట్టవచ్చును.
10 సంవత్సరాల క్రెడిట్ సేవింగ్స్ డిపాజిట్ సర్టిఫికేట్లు	సాలినా 3% వర్సెంటు వడ్డీ చెల్లింపు, రు. 100/- కు ఎన్ని రెట్లునైనా రు. 25,000/- విలువ వరకు లభిస్తాయి. ప్రతి వ్యక్తి రు. 25,000/- వరకు పెట్టుబడి పెట్టవచ్చును.
10 సంవత్సరాల నేషనల్ ప్లాన్ సర్టిఫికేట్లు	పరిచినపుడు సాలినా 4% వర్సెంటు వడ్డీ లభి స్తుంది. రు. 25/-, రు. 50/-, రు. 100/- రు. 500/- విలువలలో లభిస్తాయి. ప్రతి వ్యక్తి రు. 1,000/- వరకు పెట్టుబడి పెట్టవచ్చును.
పోస్టు ఆఫీసు సేవింగ్స్ బ్యాంక్ అకౌంట్లు	రు. 10,000/- వరకు డిపాజిట్లపై 2% చొప్పున, మిగతా సొమ్ముపై రు. 15,000/- వరకు 1 1/2% చొప్పున వడ్డీ చెల్లబడుతుంది.
15-సంవత్సరాల ఆన్యుయిటీ సర్టిఫికేట్లు జూరీచేయు డరలు: రు. 3,500/-, రు. 7,000/- రు. 14,000/-, రు. 28,000/- ప్రతి వ్యక్తి రు. 28,000/- వరకు పెట్టుబడి పెట్టవచ్చును.	

15 సంవత్సరాల కాలంపాడుకున్నా నెలసరి చెల్లింపుల
రూపంగా పెట్టుబడి సొమ్ము సాలినా 3 1/2% షర
వడ్డీక వహ వావను చెయబడుతుంది.

ఆదాయపు పన్ను లేనట్టి ఆకర్షణీయమైన ప్రతి పలం
మీకు హామీగా లభిస్తుంది

అవక వివరములకు ముయ్యిలేక ఈ పెట్టుబడుల గురించిన వివరములకై వేవవర్ సేవింగ్స్ కమిషనర్,
హైదరాబాద్, మీ రాధ్యమరేచి రీవవర్ వేవవర్ సేవింగ్స్ అఫీసరుకు గాని వ్రాయండి.

ఇండియా భవిష్యత్తు నిమిత్తం పెట్టుబడిపెట్టండి.

AC 630 79

ఉగాది

కాంబోడియా వాళ్ళకి కూడా మనకిలాగే ఆరవై సంవత్సరాలూ ఉన్నాయని వెనకటి వ్యాసంలో వాసేను. ఈ ఆరవై సంవత్సరాలకీ, అయినేసి సంవత్సరాలకీ ఒకటి చొప్పున, పన్నెండు జంతువుల అధిపతులు: మొదటి అయిదు సంవత్సరాలకీ మూషకం, రెండో వర్షపంచానికి వృషభం; మూడోదానికి వ్యాఘ్రం, నాలుగోదానికి చెవులపిల్లి; అయిదోదానికి ధ్రువశిశు; ఆరు వర్షం, ఏడు అశ్వం, ఎనిమిది ఆడమేక, తొమ్మిది కోతి, పది కోడి, పదకొండు శునకం, పన్నెండు వరాహంన్నూ, చాంద్రమానప్రకారం లెక్కించి పై పన్నెండు జంతువుల వృత్తానికి వచ్చేస్తారు ఇది ఒక రకం లెక్క. ఇంక రెండోతరహా, సూర్యమానం ప్రకారం లెక్కిస్తారు సౌరమానపు లెక్కలు మామూలు నిత్య కృత్తి వ్యవహారాలకీ, చాంద్రమానం మరిసంబంధం అయినవాటికిన్నీ యేర్పాటు. చాంద్రమానపు లెక్కలైత్రమాసారంభంతో జరుగుతుంది రాజక్షోభిమలు లెక్కలకట్టి “ఉగాది” ఫలానా నుంచి మూడుకోజులు అని నిర్ణయిస్తారు. ఒక్కొక్కప్పుడు యాపండుగ నాలుగుకోజులకూడా జరుపుతారు.

ఇందులో ముఖ్యమైన ఘట్టం “ఇనక కొండల” సాపనా, పూజాన్నూ ఈకొండల “*పిచికనూళ్ళ”లాగకడతారు, వైత్రమాసారంభంతో ప్రారంభం అయి, మాసం పాడుగునా వీటికి పూజలూ పునస్కారమూ జరుగుతూ ఉంటాయి వీరు చెప్పే గాథల్ని బట్టి చూస్తే, యీ యినకకొండల పూజా అదీ హిందూసంప్రదాయానికి చెందినట్లు కనిపిస్తుంది ఎంచేత అంటే యీ యినక కొండలు భారతదేశంలో ఉన్న మహా పర్వతపంపులనీ, నాటిమధ్య అన్నిటికన్న యేత్తుగా ఉన్నది మేరూపర్వతం అనీ అంటారు. ఇంకొన్ని గాథల్ని బట్టి చూస్తే యీ పెద్దకొండ ఒక అతిప్రాచీన స్తూపం అనీ, అందులో సిద్ధార్థుడు రాజప్రాసాదం, వైభవజీవితం త్యజించినప్పుడు

కత్తిరించి వేసినజుట్టు పదిలపరిచిన “ప్రాహ్ నూతం” ప్రత్యక్షమై అనీ అంటారు. ఈకొండలలో ఉన్న ఒక్కొక్క యినక రేణువూ ఒక్కొక్క పాపం పరిహారం చేస్తుంది! అంచేత ఆచారపరమందరూ భక్తిపూర్వకంగా యధాశక్తియిని నిర్మించాలి ఈ మాస్త్రుగా అనేక నమ్మకాలు.

కొన్ని స్థలాల్లో యీ యినకకొండలు మర్రిచెట్టుకీ ప్రత్యక్షమై నిర్మిస్తారు. మర్రి చెట్టుకిందనే బుద్ధుడికి “జ్ఞానం” లభించింది కనక యిది ఎంతో పూజనీయం అయిన వృక్షం వీళ్ళకి.

కొవిడి లక్ష్మిన్న

సాధారణంగా మర్నాడు పండుగ అనగా తొలినాటి మధ్యాహ్నంకడతారు యీయినకకొండలు. అలా కట్టలేనివాళ్ళు ఎవరైనా కడుకూన్న చోటికివెళ్లి ఓరెండు వీడికిళ్ళ యినకవేసినా, ఫలీతం దక్కుతుంది. ఇవా మర్నాడు ఉదయాన్నే బుద్ధభిక్షువులకీ తిండులదానం చేసి, యీ యినక కొండలమట్టు ముమ్మారు ప్రదక్షిణం చేస్తారు. బ్రాహ్మణులు మంత్రాలుచదివి “శుభం ధూయత్. పకలైశ్వర్యాయ రాజోగాభి వృద్ధిరస్తు” అని దీవిస్తారు. కాగితంతోచేసిన మర్రిచెట్టూ, ఊడొత్తులూ అనీ యీ కొండలముందుపెట్టి, పసుపు నీళ్ళు ప్రోక్షించి వసుస్మరిస్తారు. ఈ యినకకొండలు యినకతోనే చెయ్యాలన్న నిర్బంధంలేదు కొన్నిచోట్ల ధ్యానంతోనూ, అన్నంతోనూ, వియ్యంతోనూ, కేకులతోనూ (Cakes) కూడా చేస్తారు.

ఉగాదికి కొద్దికోజులు ముందుగా నాంపెనలో కాంబోడియాప్రభువు, శేర్ కొండవీడఉన్న శేగోదాలో యీ “యినకకొండల పూజ” జరుపుతాడు. అక్కడ ఒక ప్రాచీనస్తూపంకూడావుంది. ఇదికొక, యిలాగే కోట అవరణలోవున్న “సీల్యర్ పెగోదా”లోకూడా రాజగారు, యినక కొండలు పెట్టి, ముమ్మారు ప్రదక్షిణం చేస్తారు. లాంజ్యెక్ శ్రేత్రంనుంచి తెచ్చిన యినక ఓ గుప్పెడు న్యవాస్తాంతో ఉంచి,

దానికి పువ్వులూ అదీ పూజచేస్తాడు ఆతరవాత రాజకుటుంబం, కొలువుకూటంలో ఉన్న తోడ్పాటులూ కూడా ఆవిధంగానే పూజచేస్తారు. కాని వీళ్ళు లాంజ్యెక్ శ్రేత్రంనుంచి తెచ్చినయినక మట్టుకోవీలులేదు. అంచేత మింకాంగ నదీతీరం నుంచి తెచ్చిన ఎర్రటి యినక జల్లుతారు. బుద్ధభిక్షువుల ప్రవచన ఘోషతోనూ, వారికి అంగవస్త్ర దానంతోనూ తంతు పూర్తవుతుంది.

మసలాగే వీళ్ళకీ మకరసంక్రమణం, కటకసంక్రమణం రెండూ తెలుసు. సంక్రాంతి సందర్భంలోనే ఓ చిత్రం అయిన గాథ చెబుతారు పూర్వం ఒకప్పుడు కపిలమహర్షి (1Kabel Moha Prohm = కపిల మహాబ్రాహ్మడు!), 2ధర్మపాలుణ్ణిమాడు 3ప్రశ్నలడిగేట్టు, వీటికి గనక ధర్మపాలుడు

1. Kapila le Grand Brahmana
- 2 Thomobal = ధర్మపాలుడు, న్యాయ నేత్ర.
- 3 యక్షప్రశ్నల్లాంటివి.

విషయానుక్రమణిక	
ముఖచిత్రం :-	
హిందీ నటి అనితా గుహా.	
కాంబోడియా కబుర్లు—	8
అయింది ఆత్మాయిగారి పెల్లి—	5
అపస్వరాలు (సీరియల్)—	9
చుట్టూలాచ్చారు—	12
వనితాలోకం—	28
నగిని—	25
బొమ్మరిల్లు—	85
ఎడారిలో శవకోటి—	86
వివోదం - వివోదం—	88
వింత చిలగడ దుంప—	42
జూదరి—	45
సినిమా—	50

*తడియినకలో పిల్లలకట్టే “పిచికనూళ్ళు”.
1 వీటికవతల పేద్దవవుడివీరం ఒకటి పెట్టి యముణ్ణి ఆరాధిస్తారు. మసలాలోగే వీళ్ళకీ యముడు నరకానికి అధిపతి.

అయింది, అబ్బాయిగారి పెళ్లి!

అప్పుడే సినిమా విడిచిపెట్టారు. వచ్చే స్టంట్లై శర్మ కనిపించాడు.

‘ఏం భాయి, చిన్నతనంలోనే పుణ్య కార్యాలకి పూనుకున్నావు. ఈమధ్య మళ్ళీ నీ చలవవల్ల మన ఎరికని ఎక్కడైనా సంబంధాలు జతపడ్డాయా?’ అన్నాను నేను. శర్మ చురచుర మాస్తా గబగబ నడిచి వెళ్లిపోయాడు. అబ్బో అదంతా బోలెడంత కథ!

* * *

మా క్లాసుమేట్ సుశీల అందమైనదే, బిచ్చకుంటాను. కాని - పద్దెనిమిదేళ్ళు పైబడినా పరికిణీనాడీ వేసుకోడం, జడ సరిగ్గా భుజందగ్గర అల్లిక మొదలెట్టి రెండే రెండు అల్లికలు అల్లి ఆ పాయల్ని అలా గాలికి వదిలేయ్యడం, పృథివిలో పువ్వులే కరుచైవట్టు రెండు చుక్క చుక్కల క్రోబస్సు ఆకులు ఆ తలకట్టులో నుచ్చుకోడం, చచ్చినా చెమట పట్టని చలికాలంలో హా నడుమకి కుడిచేతనైపున తెలిని రుమాలు ముతత సలుగురికి కనపడే చొటన దోపుకోవడం, కంగారు పిల్లని కన్నుతలయినా వదులుతుండేమా గాని అందులో దమ్మిడీ లేకపోయినా ఎల్లప్పుడూ హెండ్ బ్యాగ్ ధరిస్తూఉండడం - సుశీల అలంకారాలని భావించవచ్చును గాని అలవికారాలని నా నమ్మకం. ఎందుకో తెలియకుండా మూడితే నవ్వడం, ఎత్తైత్రీ అడుగులు వెయ్యడం, ఎంతిటివారినయినా ఎక సక్రం చెయ్యడం సుశీలకు సుగుణాలుగా కనిపించవచ్చు గాని, అదొక రకం ఆడపిల్లల జబ్బు లక్షణాలుగానే భావిస్తాను అందుకే ఆమె అందమైనదంటే బిచ్చకుంటాను గాని ఆ అతిశయాన్ని భరించలేను. అయితే హాజర సౌందర్యంగా ఆ సుందిరికి యీ లక్షణాలు వీడొక్కడూ వికారాలని వివరించాడు గాని ఆమె చుట్టూ అల్లంత దూరంలో గల్లంతుచేసే కందిరీగలకు అవి అలంకారాలే.

ఇదంతా ఎందుకు గాని, ఒకనాడు ఆ అమ్మాయి కొత్తచేట ఘోషాపవత్రీ సందులోంచి నైకిలు రిమ్మపై వస్తూంటే వెనకనే నైకిలుపై వస్తున్న మా కెమిస్ట్రీ లెక్చరర్ నటరాజన్ పలకరించకుండా ఉండలేక పోయాడు.

‘హల్లో సుశీలా, ఎక్కడుంటి ఏమిటి కథా?’

‘మేటినికి వెళ్ళొస్తున్నాను. ‘హాటు మేరీ ఎ మిలియన్స్’. నాకు సరిగ్గా అర్థం కాలేదు.”

‘సరిగ్గా అర్థం చేసుకుంటే అదే అర్థమాతుంది’ అని అదొలా చూశాడు నటరాజన్. ఆ మాపులో ‘నేనూ ఒకవిధంగా మిలియన్స్. నన్నే పెళ్లాడకుడదూ? ఇందులో అర్థం కానిదిముంది!’ అన్న భావం స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. ఎదురుగా వీస్తున్న యీదురుగాలికి సుశీల ముంగురులూ, దుస్తులూ తమాషాగా ఎగురుతున్నాయి. చుట్టూ ఎవరూలేరు. నటరాజన్కి ఎన్నో సంగతులు చెప్పకోవా లనిపించింది.

‘ఏమిటా ఆ తొందరా? రిక్షా కాస్త నెమ్మదిగా పోనియ్. లిక్విడ్ ఫిక్షన్ ఆఫ్

అవసరాల రామకృష్ణారావు

ఎయర్ అర్థమయినా సుశీలా? అని ఆలోచన ఫారంగురించి మామూలు ప్రశ్న వేసి ‘ఛనయిలాంటి చచ్చు ప్రశ్న వేశా నేమిటి?’ అని నిందించుకున్నాడు నటరాజన్. సుశీలకు వాయువును ఎలా ద్రవీభవనం చేస్తారో కొంత అర్థమయింది. కాని ఈ గోమాయువు ఎందు కిలా నీరయిపోతున్నాడో ఓ పట్టాన అర్థంకాలేదు.

‘బాగానే బోధపడిందిసార్! మీరు ఓసారి చెబుతే వెంటనే అర్థమయిపోతుంది సార్’. నటరాజన్ కొత్త గోదావరిలా పొంగిపోయాడు. ఇంక ఆలస్యంచేస్తే లాభంలేదు.

‘అంతేనా? అంతవరకేనా అర్థంచేసుకున్నది?’

‘తర్వాత పాఠం చెప్పండే ఎలా బోధపడుతుంది సార్?’ అంది నవ్వుతూ సుశీల. ఆ అన్యాయానికి తెలియనేలేదా, తెలిసేయిలా ఏడిపిస్తోందో నటరాజన్కి బోధపడలేదు.

‘పరీక్షలు దగ్గరకొస్తున్నాయి, బాగా చదువుతున్నావా? క్లాస్ ఎక్స్చేంజ్ చేస్తున్నావా?’

ఇదే ఎవరిదగ్గరో అయితే సుశీల ఎన్ని గొప్పలు చెప్పకుని ఉండుకో! కాని ఆ అడిగింది తన మెయిన్ సబ్జెక్ట్ కెమిస్ట్రీ లెక్చ

రర్ అయ్యెను! అందులో ఫీఫ్ ఎగ్జామినేషన్ కూడాను!

‘ఎందుకు మేమెరూ అర్థంలేని ఆశ్చర్యా? ఫీజికల్ కెమిస్ట్రీ నాకు బోత్తిగా వూర్! కంప్లీట్ చేస్తే అంతే చాలు!’

‘అమ్మమ్మ, ఎంతమాటన్నావో? వడ్డించే నాడు మనవాడేలే కడబంతిని కూర్చుంటేనే? నేనుండగా నవ్వంత నిరాశపడవలసిన ఆవసరంలేదు. నీకు క్లాసు వచ్చి పూచీ నాకు వదిలిపెట్టు! సుశీల మాట్లాడకుండా తలవంచుకు కూర్చుంది. దూరం నుంచి ఎలక్ట్రిక్ లైట్లు వెలుతురు చెట్లచాటు నుంచి అప్పుడప్పుడు కనిపిస్తోంది.

‘ఇంకేముంది, మాట్లాడినట్లే లేదూ! అప్పుడే వచ్చేసింది. ఈ ఆసుపత్రి కాంపౌండు గోడ యింకొందం పొడుగు కట్టించి ఉంటే ఈ మునిసిపాలిటీ వాళ్ళ సొమ్మేం పోయింది? అని విసుక్కున్నాడు నటరాజన్. నీరియన్ గా మోహం పెట్టి అన్నాడు.

‘సుశీ, నీ కలా చెప్పను, అర్థమాతుందా?’

‘అదేమిటి మేష్టరూ, మీరు చెప్పింది ఏది అర్థమవలేదు గనక? సబ్జెక్ట్ ఎంత డిఫి కల్టగా ఉన్నా యిట్లే ఆరిటిఫికండు ఒలిచి చేతిలో పెట్టినట్టు చెప్పేకే వారుగద!’

‘అది నిజమే అనుకో. పెద్దపెద్ద యింగ్లీషు పుస్తకాలు చదివి ఏవో క్లాసులో తంటాలు

రవిటాయ్లెట్స్

అందమగు, వర్చుస్సుకు

పోర్ ఎ జంట్లు -
విమర్శిస్తారే ఓ కో., మద్రాసు 21.

వజ్రవాడినే అనుకో. దాని సంగతి ఎందుకు గాని - ఈ మనస్సు ఉంటే దీనిభావాన్ని ఒక్క నోటితోనే వ్యక్తపరచడం కష్టం. కా పెదవులు చూడు, కళ్లు చూడు.

‘అలాగే చూస్తాను గాని ముందు కంక రాళ్లకుప్ప వుంది. మీరు చూసుకోండి నైకిలు చెట్టెక్కను!’

ఈ మాటకి రిప్లైగాడు కూడా నవ్వేడు. నటరాజన్ హేండిల్ బార్ పక్కకి తిప్పు-మంచి మాటల్లో అడ్డొచ్చిన ఆ రాళ్లకుప్పని తనివితీరా తిట్టాడు. ముగిలే అంది,

‘అవును పెదవులు ఒలుకుతున్నాయి, కళ్లమృత నీరు కారుతోంది!’

‘సరిగ్గా అదే.’

‘ఈ పక్కడి ఆడవార్ల హాస్పిటలు ఆయి పోయింది. లేకపోతే నేనే వచ్చి మిమ్మల్ని స్వయంగా జాయిన్ చేయించి ఉండును. ఏమిటి బాధ?’

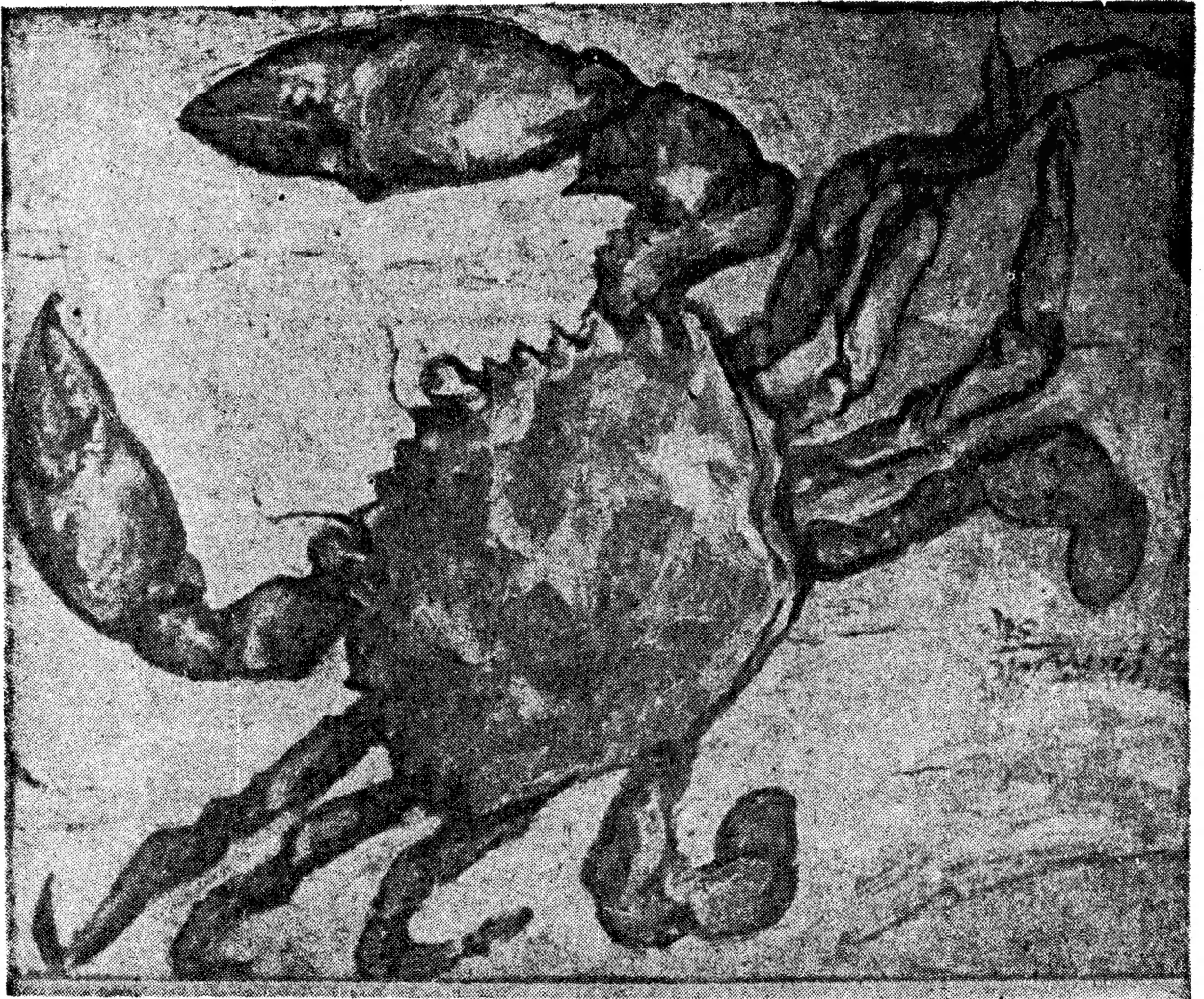
‘అబ్బో, అదో పెద్దగాధ! ఈ బాధకి చికిత్స హాస్పిటల్స్ లో జరగదు. నీలాంటి నుందరి హాస్పిటాలిటీ కావాలి ఇంకా నీకు అర్థం కాలేదంటే నేను నమ్మను. ఇంక నీకు చెప్పదలచుకోలేదు నువ్వే నాకు జవాబు చెప్పకోవలసి ఉంది.’

ఆ చతురక చూపులో యింకా ఏ భావ మూ కనపడకపోడం నటరాజన్ కి ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

‘అర్థమయింది మేష్టరా, దీనికి జవాబు లేవు మధ్యాహ్నం సైన్సు హాలులో లీజర్ గా చెబుతాను.’

‘అలాగే చెబుతువు గానిలే. ఒక్క విషయం మాత్రం జాపకమందుకో. బియ్య స్పీలో ఆరిసరిగా పోవడంకంటే విత్ డ్రా అవడం మంచిది. ఇది వరకూ అనీ, తేరం అని నువ్వు అనుకోవద్దు గాని నే చెప్పిన విషయం వప్సకుంటే మాత్రం నీకు క్లౌసు మూర్! గుడ్ సైట్!’

అది చిన్నదారి. నైకిలు రిడ్, నైకిలా పేర్లలోగా నడుస్తున్నాయి. అవసర అయిదు నిమిషాలనుంచీ ఒక నైకిలు వస్తూండడం నట రాజన్ మాడలేదు గాని సుశీల మాసింది. ఏదో విజయం సాధించినట్టు ‘లలలలా లల్లా లలలా’ అని పాడుకుంటూ నటరాజన్

పీఠ

చిత్రకారుడు : సి. యస్. యస్. పల్నాడు

(మద్రాసు శిల్పకళావిద్యాలయ విద్యార్థుల ప్రదర్శనలలోని చిత్రం. మరికొన్ని చిత్రాలు 7, 20, 21, 28, 29 నెకేలలో ప్రచురించబడినాయి.

త్విత్యరగా నైకిలు తొక్కుకుంటూ నెలి పోయాడు. ఎగురుగుండా 'మోడరన్ కేఫ్' దీపాలు ఒక్కసారి నైకిలు రిమ్ వెనక వస్తున్న రిక్తమోది పడ్డాయి.

'ఎవరూ? మిష్టర్ శర్మ?'

ఇరుగో సరిగా యిక్కడే మన కథా నాయకుడు శర్మ ప్రవేశించి. వాడు మారూం మేటు కూడాను. అవాళ్ళ కొన్న సబ్బు ఆర్జోజాలు తిరక్కుండా రెండంగుళాల పళ్ళెంపై రేకు ముక్తాక్షరమంటే ఇదంతా నీ నా భేదం లేని శర్మ చేతి చలవే అని గ్రహించి నలుగురూ వాణ్ణి సాయం పటి పంపగా నాదగ్గర ఆ రజాల అరువు ఉబ్బులూ, పక్కరూం పార్శ్వారధి పాతి నైకిలూ తిగుకెళ్ళి ప్లాటు లేని కారణంచేత కొత్తపేట ఘోషానుపత్రి సందులోంచి కృష్ణ ఎంబోరీయం వెడదామని నైకిలు తొక్కుతూంటే ఆఖరి అయిదు నిమిషాల్లో అతిదగ్గర వారినుంచి, అతి ఆశ్చర్యకరంగా అనుకోనే మాటలు అతని చెవుల్లో పడ్డాయి.

ఆ అమ్మాయి రిమ్ ఆపించింది.

'మితారా? ఆ మాట ఒప్పుకుంటే నాకు ఫస్ట్ క్లాస్ తప్పకుండా బాగుందా?'

'అవునవును—విన్నాను.'

'మీ ఆవసరం ఏదైనా వస్తే తప్పకుండా సాయం చెప్తారనుకుంటాను... వస్తాను, బానియ్యరా..'

'లక్షలు విలువదీసే లావణ్య నాతో మాటలాడింది. ఇక యీ ముష్టి ఆరణాలూ పెట్టి సబ్బు కొంటే నేం కొనకపోతే నేం? అని మా మిత్రుడు, చేతిలో ఎమిక తప్ప లేనివాడు, నా దగ్గర బదులు చ్చుకున్న ఆరణాలూ కాలవపక్క కబోది పక్షికి దాన మిచ్చి అరవైమైళ్ళ స్పీడుతో హాఫ్లు చెరు కున్నాడు. అప్పుడే నేనూ క్రికెట్ మ్యాచ్ నుంచి రూంకి వచ్చేను వాడు జరిగిందంతా చెప్పేడు. ఏమిటో దింట్లో అద్భుతం కన్న అరిష్టమే నా కెక్కువగా కనిపించింది.

'ఈ నలురాజన్ యింతటి వాడన్నమాట. నరే అయినా ఏకా ఏగువుకుం గామని పొగుచూరి నుంచి యిక్కడికి వచ్చినవాళ్ళం మనకే గొడవండుకు; రెప్పొద్దుట నిన్నేవ రైనా ఏమైనా అడుగుతే నాకేం తెలివని చెప్పి ఎలాంటివాడైనా అతడు మన ఎడ్గా మినరు కొస్త జాగ్రత్తగా ఉండడం మంచిది, ని మేంకోరి చెప్పేను అలాగైరి నీ యిద్దం'

శర్మ మారావుగా ఆదర్శ వాది అయి పోయాడు. మనుషు లిలా ఎందుకు మారి పాతాలో తెలియదు.

'అయితే అతడు మన ఎడ్గామినరు గదా అని గోటి స్టూడెంట్ కి అన్యాయం జరుగు తూంటే మాస్తా ఊరుకోమంటావా? మన కోవో అన్యాయం జరుగుతుందని అబద్ధం

“అర్థబాటీ”

చిత్రకారుడు: రాగి మొకలేశ్వరరావు.

శాస్త్ర తత్వరస్మి తైరుకొట్టి మెప్పుపొంద మన్నావా? స్వపంగా శాస్త్రంలో విన్న దాన్ని కాదని చెప్పి ఆత్మవంచన చేసుకో మన్నావా?

ఇక వీడితో ఒకటంలేదనుకున్నాను మన ఘట ఎవరికైనా ఏదైనా ఉపకారం చేసి నప్పుడు అది నిష్కామంగా చేస్తాలో ఘటాక్షతో చేస్తాలో తెలుసుకున్నాను. ఇక మొగ విద్యార్థి అయిఉంటే శర్మ యీ ఉపకారం వెయ్యడానికి నాహాసించుకో నాహా సింధవో నాకు తెలియదు. అందులో యీ శరణార్థిని ప్రత్యేకించి నుకీలే అయి ఉండడం శర్మ ఆదర్శాన్ని మరింత బల పరచి ఉండవచ్చు.

తోటి విద్యార్థినికీ యింత అన్యాయం జరగడం శర్మ ధరించలేడట. ఆ అన్యాయం

చేసింది ఎవరుగానీ, ఎంతటి ఉన్నత పద విలో ఉంచినీ ఖండించి తీరుతాడుట. భగవంతుడికి భక్తులమీదే ఉంది, శర్మకి విద్యార్థి నులమీదే ఉంది, అంతటి కరుణ!

'ఇవాళ్ళ యిదయింది, రెపు మరొకటవు తుంది. ఇంకా అయితే ఆడపిల్లలు కాలేదే? వచ్చి నిర్భయంగా చదువుకోగలరా? అని అతి సీరియస్ గా మాట్లాడం మొదలు పెట్టేడు. శీతాకాలం తెల్లవారు ఝామున రెండంగుళాల చికిరి రగులు కి వస్తుకుని వెచ్చగా పడుకునే హాఫ్లు విద్యార్థులకి ఆరుగంటలకి టిఫిన్ కని కొట్టే కంఠగంట లేపి కూర్చోపెట్టినట్లు శర్మ ఆదర్శనాకృతిలా కాస్త బద్ధకస్తుల చెవుల్లో కూడా బలవంతాన దూరి కూర్చున్నాయి.

ఈ కథకి ముఖ్య పాత్రలయిన గుకీలా,

★ అయింది, అబ్బాయిగారి పెళ్లి ★

నటరాజన్ నిద్రపోయాలో లేదో నాకు తెలీదు. హాష్టల్లో మాత్రం ఆరాత్రి ఎవరికీ నిద్రలేపు లేదు!

‘తెండిలేని పిల్లగా అని యింత చూరవ తీసుకుంటాడా? ఇలా అయితే లేప్పొద్దున్న పరువున్న ఆడపిల్ల తెవరైనా యీ పరిసరాల కొస్తారా? ఇంత దౌర్జన్యమా?’

నామటుకు నేను రూంలో పడుకుంటే బలవంతాన లేపి కూర్చోబెట్టారు.

‘ఇంతింత అక్రమాలు జరుగుతూంటే నీకు నిశ్చింతగా నిద్రలా పడుతుందోయో? ఏవో అల్లిబుల్లి కథలు అల్లి పల్లికలకే పంపించడ మునుకున్నావా?’

నా ఒళ్ళు మండిపోయింది.

‘ఆ అమ్మాయికి జరిగింది అన్యాయం కాదని ఎవరన్నారో? ఆ అమ్మాయే నోరు లేని పసికూన కాదు. పైగా ప్రిన్సుపాలుకి వరసకీ మేనగోడలాయే. మన మందరం యింతలా గింజుకుపోడం చేసికీ?’

‘అయితే చూస్తూ ఉక్కోమంటావన్న మాట. తీరా మీదకొనే ఆ రావణాసురుడు ఏం మార్చి చెబుతాడో! మరో సాక్ష్యముండడం ఎందుకేనా మంచిది కాదా?’

‘మంచిదే, ఆ అదృష్టం నీకే పట్టడం మరి మంచిదీ!’

‘ఒకళ్ళ కేదయినా అదృష్టం కలుగుతే మరొకళ్ళు అనూయపడ్డంలో ఆశ్చర్యంలేదు’ నేను నిర్ఘాతపోయాను. అగ్గిపెట్టి మొదలు ఆకుతోడువరకు అరుపు ఇచ్చే రూంమేటుని యీనాటికీ శర్మకి అనూయపరుకీగా కనిపించానా? ఇంతకీ శర్మకి పట్టిన అదృష్టం

మేటి గనక? ఈ ప్రశ్నకి సమాధానం పక్కనున్న కృష్ణమూర్తి చెప్పేడు.

‘లేపు ప్రిన్సుపాలు నీకు కబురంపించి అసలు సంగతి తెలుసుకోవచ్చు. ఫీట్ ఎగా మనరు అని అయినా వెనుదియ్యకుండా నిజం చెప్పినందుకు సుశీల ని స్నేహతో కంగ్రాచ్యులేట్ చెయ్యొచ్చు. మాటలు మంచి ముత్యంలా వాడుకునే ఆ మనోహరి నీకు స్వయంగా పార్టీ యివ్వచ్చు. అది క్రమంగా స్నేహం, స్నేహం...’

‘అబ్బ! యింక చెప్పకోయ్ నాకదో! ఉంది!’ అన్నాడు శర్మ సిగ్గు అభిసయిస్తూ. వరదలో ఉన్న ప్రవాహబలం లాంటిది విద్యార్థి బలం. తెల్లవారే సరికల్లా చిన్న చిన్న కాగితాలు అచ్చు వేయించారు ‘తెక్చర్ ర్ డౌర్జన్యం’ అన్న పేరుతో.

అతికష్టమిద తెల్లవారింది. అతి నెమ్మదిగా పది గంటలయింది. అతి బ్రహ్మాండం మిద మూడు అవర్సు గడిచి యింటర్వల్ అయింది.

నటరాజన్ శర్మ వాక్యాలతో ‘మొహం ఛెల్లక’ ఆనాడు శలవు పెట్టేడు. అయినా జేనికో మరి కాలేజీకి వచ్చాడు. అతని దాకా అచ్చు కాగితం జెల్లిందో లేదో గాని అందరి మొహాలమీదా అచ్చొత్తినట్టున్న భావాలు మాత్రం స్పష్టంగా చదువుకున్నాడు. అయినా అతని మొహాన్ని ఇంకా చిరునవ్వు వుండడం అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగించింది. శర్మకి ఆకాథంగమే అయింది.

ఫిజిస్సులో ‘వేవ్ థీరీ’ చెబుతున్నారు. ఉత్తరీ రోజులోనే మూడు పాఠాలు ఎక్కపు.

ఇంత సందిగ్ధసమయంలో ఏమర్దుచుతుందీ? అందులో ప్రిన్సుపాలోనుండి కబురు వచ్చి మొదట సుశీలా, తరవాత అరగంటకి శర్మా వెళ్ళేరు. వెళ్ళినవారు ఎంతకీ రారు ఇంకేం వింటాం పారాలూ?

ఇందులో మరోకా జరగడాని కేసుంది గనక? నటరాజన్ సస్పెండ్ అవుతాడు. లేదా ఏకంగా డిస్మిస్ అవుతాడు. అతని రోజులు దగ్గిరపడి సుశీలలాంటి అందరాని ఫలాన్ని ఆశించాడు. శర్మలాంటి వాడి చెవిని పడ్డాడు. అతనికి కాలేజీకి రుజును బంధం సరి ఇక మొహం ఎలా మాపిస్తాడు?

ఏమయిందో ఎవరికీ తెలీదు శనివారం నటరాజన్ శలవు అది వారం కాలేజీకి శలవు. హాష్టల్లో శర్మ ప్రభావం మాత్రం ధర్మానిూటరులో పొదరసంలా, నాగుపాం విపంలా చరచర పైకెక్కి కూర్చుంది. ప్రిన్సుపాలు రూంనుంచి రాగానే మాత్రం అతన్నందరూ చుట్టుముట్టేళారు.

—ఏమింది, ఏం జరిగిందని అడిశో, జరిగిందంతా చెప్పేతాను.

—అంతా పెద్ద ఏమింది? నువ్వు విన్నది నాలుగు ముక్కలేగా!

—చెప్పాలంటే ఎంతయినా ఉంది. ‘వారి జాతులందు...’ అన్నారు. అబలా రక్షణలో అబద్ధప్రయోగం చేసినా తప్పులేదన్నారు, శుక్రవారం!

—వెరిగడ్, నిన్ను మంచమగుచుందంతా చెప్పేతావా?

—ఆహా అత్తరాలా.

నిన్న వాళ్ళు అనుకున్న దేమిటో మరొక విద్యార్థిని అడిగాను సుశీల మెప్పుకోసం - నటరాజన్ ఏదో పద్యం భద్రవినట్టూ, తను విన్నట్టూ శర్మ చెప్పేడుట. ప్రిన్సుపాలు రూంలో మరొక ఆడదికూడా ఎవరో ఉందిట. నటరాజన్ చెప్పినవన్నీ ఆవిడా విందిట

ఆ మెయిలో పేదరు వసోందని తెలిసి - ఆ పేదరో పరిక్షా ఫలితాలు ఉన్నాయని తెలిసి - ఆ మెయిలే లేటయితే విద్యార్థు. కెంతి ఆకాథంగంగా ఉంటుందో ఆ ఆలవారంనాడు అందరూ అంత బాధపడ్డారు. ఎలాగయితేనేం ఆదివారం గడిచింది సోంవారం పొద్దున్నే మా శర్మ హాష్టలు నుంచి రూం ఖాళీచేసి వెళ్ళి పోతూంటే మాత్రం ఆశ్చర్యం పట్టలేకపోయాను. అన్ని సంగతులూ క్రమంగా అందరికీ తెలిశాయి. నేను విన్న సంగతులు, కథలూ ఉండేటట్టు మగ్గి మగ్గి కొంత ఊహా కల్పనచేసి మీకు అందజేస్తాను.

* * * అవాళ మేటిసీనుంచి - గారిలో నట (48వ పేజీ చూడండి)

బహిష్టు అగినదా?

ఎంతకాలముంచి ఏ కొరణంవల్ల నిలిచిపోయిన బహిష్టు నైనను దేవీపిల్లు లిగి అపాయంలేకుండా వక్రమవరమను, ఇండియా గవర్నమెంటు (ఏ డి ఎల్/688) పెంట్రల్ డ్రగ్స్ రిటోరెటరీ క్రింద రిట్రన్యూరేయబడినది ఇది గ్యారంటీ ఔషధము అనేక యోగ్యతావక్రములు కలవు నకలి మందులు వాడి మోనపోవద్దు. సారాణ కేసులకు ఖరీదు రు. 8-8-0, నెలగా విలిచిపోయిన కేసులకు రు 10-8-0 ఏ ఏ ఏ వ్రత్యేకం.

సంతాన నిగ్రహం

స్పెక్ పిల్లు రిట్రన్యూరేయ 266, గ్యారంటీ ఔషధము 12 రోజులు వేలిచిన 6 సంవత్సరాల వరకు శాశ్వతంగా గర్భము కలుగదు. మామూలుగా బహిష్టుకు రంగం కలిగింపదు. ఇతర నకలి మందులు వాడి మోనపోవద్దు. అనేక యోగ్యతావక్రములు కలవు. ఖరీదు రు. 12/ం. వి. ఏ. ఏ. వేర్డు.

SEENU & Co., P. B. No. 1638 (J) Madras-1.

రూంబిలు: సింగపూరు, కొలంబొర. ఏజెంట్లు: సి.ఎస్. కేంబురు.

(హింద్యంలేని శాఖలో ఫెంజు కావలెను.)

DEVIPILLS

Superior
CONTRACEPTIVE
PILLS
FOR
FEMALE
STERILIZATION

SEENU & CO
1638 P. B. NO. 1638
MADRAS-1

16

సదానందం, డాక్టర్ పీరభద్రరావుగార్ని తీసుకొచ్చి చూపించాడు చెల్లెల్ని. చెల్లెలు జయకొంచెం సీరసించిపోయింది. పీరభద్రరావు కొత్తగా పెట్టాడు వ్రాస్తాను. లోగడ పరిచయమైతే “ఏమమ్మా! నువ్వు పడిపోయ్యేముందు, ఎలా వుంటుందో చెప్పగలవు?” అని అడిగాడాయన జయను.

జయ, గుండె దడదడలాడుతుందంటే. కళ్ళు గొప్ప పెలుగు చూస్తున్నట్లుంటాయి. అంతేకానీ, తర్వాత ఏమిటో తెలియదంటే అంది జయ.

రంగయ్యగారూ, వరలక్ష్మమ్మగారూ గూడా పక్కనే వున్నారు. అప్పుడు ఉదయం తొమ్మిదిగంటలవుతోంది.

ఆ తర్వాత, ఆమె మొదట పడిపోయిన రోజున జరిగిన సంగతులన్నీ డాక్టరు అడిగాడు వారాల కుర్రాడికథా, సదానందం బొమ్మ ప్రసక్తి, అన్నీ చెప్పాడు; డాక్టర్ విరుదారు నిమిషాలు తీవ్రంగా ఆలోచించి, “అమ్మాయి కనవరకే కొంత దిగులువుండవుండాలి. దానిమీద, ఆ కుర్రాడికథా, దాన్నే బొమ్మగామాడ్చి జరిగాయి, ఇంకెం మొంటలో పీకెసేన్ వచ్చింది. సరాలు బలహీనంగా వున్నాయి ఇదొకరకం హిస్టరీయా ముదరనిస్తే, ఇన్ సానిటీ లోకి కూడా మారొచ్చు.” అన్నాడు.

“ఇన్ సా.. అదేమిటిరా సదానందం?” అని అడిగింది తల్లి అదుర్తగా, కూతురును దగ్గరకి లాక్కంటూ.

“మరేంలేదులేండి.” అంటూ డాక్టర్ సర్దాడు. “దీనికి తిన వల్సిన అవసరంకల మందులేమీలేవు ఆ అమ్మాయిని సంతోష పెట్టే వుపాయాలు చూడండి. నన్నడిగితే ఒకమాట చెబుతాను.” అన్నాడు.

“ఏమిటో చెప్పండి చేస్తాం! అమ్మాయికన్నా నా” అన్నాడు రంగయ్యగారు కళ్ళతోడు సర్దుకుంటూ.

“వీరగా, అమ్మాయిని ఆ త్రవారింటికి పంపించే ఏర్పాటు చెయ్యండి.” అన్నాడు డాక్టర్.

జయ తల్లిచేపులిరిగి, ఆమె రొమ్ముల్లో తలదాచుకుంది

“నిజమే...చేస్తారేండి” అన్నాడు రంగయ్యగారు.

“నేను మొదట్నుంచి మొత్తకుంటూనే వున్నాను” అంది తల్లి, కూతురు తల నిమరుతూ.

“ఆ త్రవారింటికి పోయ్యేవరకూ, కా సనవ్విం చేపు ప్రకాలూ, సినిమాలూ చూపించండి బ్రాజడీలూ, అవ్వోద్దు.” అన్నాడు డాక్టర్.

“సినిమాలకి పోతూనేవుంటుంది లేండి. పుస్తకాలంటే చెవి కోసుకుంటుంది” అన్నాడు రంగయ్యగారు.

డాక్టర్ లేస్తూ “ఈ తడవ ఫీట్ వాస్తే వెంటనే నాకు కమర చెయ్యండి. వచ్చిచూస్తాను.

సదానందం, ఆయన్ని అనుసరించి, వాకిలిదాకావచ్చి, ఫీజు పదిరూపాయలూ చెతులోపెట్టి, తన గదిగుమ్మం దగ్గరేవుందిగనుక, “డాక్టరుగారూ, మా చెల్లి ఈ బొమ్మచూసేపడిపోయింది, ఆ పేజీ” అని తను గీసినబొమ్మ చూపించాడు.

డాక్టర్ విరుదిమిషాలు గడపదగ్గరేనుల్పుని, ఆ బొమ్మని పసి త్తుగా చూశాడు. “చాలా సహజంగా గీశావోయ్, నువ్వు ఇంత ఆరిష్టవతుకోలేదు. ఈ బొమ్మని, అభిలభారత చిత్రకళా ప్రదర్శనానికి పంపించు! బాగుంటే ప్రైజురావచ్చు” అన్నాడు, గదిలోకి వస్తూ. గోడలకున్న బొమ్మల్ని చూసి, చిరునవ్వు సవ్యాదాయన, “అయితే ఇదీనికు ‘హాబీ’ కాదన్నమాట.” అని అడిగాడు.

డాక్టర్ కి నల్లబైస్ కు పైనవుంటాయి ఆయన అలా అకస్మాత్తుగా మెచ్చుకునేరకే సదానందానికి కొంచెం సేకో కాక అలాంటి దీని చక్కలిగింతలు పెట్టినట్లయి, “మూట మరి ఆభిమానం చూపు తున్నారు” అన్నాడు, తన ఆల్బం డాక్టర్ గారికి ఇస్తూ.

డాక్టర్ నుల్పున్న పాళంగానే, ఆ బొమ్మల్ని వరసగా చూస్తూ, “అబ్బాయీ! నేనూ తీరికవేళ్ళల్లో బొమ్మగీస్తావుంటాను. కొన్ని కుదురుతాయి. అన్నీ కుదరవు, అన్నిటిమీద మొదటిసంగతి మనసు కుదరదు! నేనూ కళాప్రదర్శనాకి ఓ చిత్రంగిని పంపిస్తున్నాను అందుకని చెప్పాను. నామాటని పంపించు...అయితే అబ్బాయి! మాశావూ! నీ అభిరుచిని చాలా బాగా నీ చిత్రాల్లో వ్యక్తపరచ గలుగుతున్నావోయ్ అదే అందరికీ కునరదు, ఇది నిజంగా, నీకు వరప్రసాదంలాంటిది...నాలో ఓమాట, మాయింటికి రాగలవూ? నా బొమ్మల్ని చూపిస్తాను!” అని అడిగాడు, ఆల్బం పేజీల మీదపెట్టా.

“తప్పకండావొస్తానండి. రోజువస్తాను. మీ దగ్గర ఎంతో సేర్పుకోవాల్సిగాదాను” అంటూ బయల్దేరాడు సదానందం.

డాక్టర్ గారి గుర్రబ్బండిలో, ఇద్దరూ, డాక్టర్ గారింటికి బయల్దేరారు

ఇంట్లో, రంగయ్యగారు, వరలక్ష్మమ్మ. వీగాలుపడి ఆలోచిస్తున్నారు.

వరలక్ష్మమ్మగారు, “రెండొందలు పోగొట్టుకోచ్చారు గదా, ఈనెల జరిగేదలా?” అన్నది.

“జరక్కేం? బాగా నేజరుకుతుంది. మొన్న నే పాలం తాకట్టు పెట్టి తెచ్చినవాకి తీర్పుమని నోటీసు ఇచ్చాడు కరణంగారు. అది

★ అ ప స్వ రా లు ★

అమ్మేసి, బాకీపోను మిగిలింది తెస్తాను. తర్వాత సంగతి తర్వాత చూద్దాం.” ఏవో ఏటా ఇన్ని గింజలొస్తున్నాయి, వేన్నీ శృంగారోడు చన్నీ శృంగారోడుగా అది కాస్తా గంగలో కలిసిపోతుంది! అమ్మాయి తాలూకు ఇవ్వాలిందెట్లా ఇస్తారు? అమ్మాయి చదువెట్లా?”

“తిరిగి నేనూ అప్రెళ్ళులు నిన్ను వేస్తాననుకో; నువ్వేం చెబుతావు?” అని అడిగాడు రంగయ్యగారు విసిగిపోయి.

“బాగా నేవుంది లక్షణం. ఇంట్లో మగ్గే ఆడదేం చెబుతుంది!” అన్నది వరలక్ష్మమ్మగారు.

“అబ్బాయికి చదువుమీద ఇరుంపున్నట్టేం కనపడదు. ఎప్పుడూ బొమ్మలుగీస్తూకూర్చుంటాడు. నువ్వు నేనూ ఎండాకా ఎత్తిళ్ళు పెడతాం చెప్తా! ఒక వేళ ఖర్చుంజాలక తప్పితే—రెండు వేలూ బూడిదలోపోసి పన్నీరవుతుంది!”

“ఏమిటోనండి నా కొంతా అయోమయంగావుందీ!”

“ఆ పచ్చిమడు ఇంకా డబ్బు పంపించలేదు. మరునాడిస్తానన్న మాట. ఇవ్వాలిపోయి కనుక్కుంటాను. అమ్మని ఎటుతిరిగి త్రావణ మాసంలో పంపించెద్దాం.” అన్నాడు భర్త, ఏమిటో అలోచిస్తూ మళ్ళీ అత్తాడు. “నా కళ్ళేమో, నానాటికి తీసి కట్టుగా అవుతున్నాయి. కళ్ళజోడు పవర్ మార్చిమార్చి ఇప్పటికే కళ్ళజోడు తీస్తే అన్నీ మొద్దుగా అగుపిస్తున్నాయి. ఈ కాస్తమాత్రావోలే—” అంటూవుండగానే భార్య, “హరుకోండి, అవాచ్యాలు మాట్లాడుతూ!” అంది మందలించినట్టు.

“అవాచ్యాలేమిటి పిచ్చి మొహమా! చదివి చదివి—పిచ్చైతి న్నను, రాసిరాసి కళ్ళుపోతున్నాయి. ఫలితమేలేదుగాని! ఆరాములకింకా దయగలగలేదు. ఆ రానేభాగవతం, సగంలో అగిపోయింది గదా! అమ్మాయి ఇట్లా అయింది..... ఏమిటోపోవే—నాకు ఇదంతా తల్లుకుంటే బుర్రతిరిగిపోతూవుంది.” అన్నాడు.

జయ, మెల్లిగా లోపల్నించి నడిచిపోచ్చింది, తండ్రిదగ్గరకి. కూతుర్ను చూడగానే నార్పు, “అమ్మా, ఇవ్వాలి, కాస్తరాద్దాం, వస్తావా?” అన్నాడు.

“వస్తానన్నా! ఇవ్వాలి కులాసాగానేవుంది” అందిజయ. సరిగ్గా ఈ సమయమునే గోడగడియారం, పదిగంటలు కొట్టింది. బయట పోసుమెన్ కేకేసి, ఓ కవరు గడపలోనుంచి లోపలికి విసిరేసి వెళ్ళాడు.

జయ వెళ్ళి కవరు తెచ్చి తండ్రికిచ్చింది. రంగయ్యగారు కవరువిప్పి చదివాడు లోపల్లోపల ఆయన మొహం మారింది. “వియ్యంకుడు రాశాడు.” అన్నాడు.

“ఏమని?” అంది తల్లి ఆదుర్దాగా.

“శ్రావణమాసంలోనే బ్రాహ్మణ ముహూర్తం పెట్టించమని రాశాడు. నైకం అప్పటికిస్తే చాలునట”

“మనం అనుకుంటున్నదేగా! ఇంకో మూడెల్లు; ఈలోగా ఆ డబ్బెట్లాగో సంతనచేయాలి... ఓ ముక్కరాసి పడెయ్యండి బాళ్ళకిను.” అంటూ వరలక్ష్మమ్మగారు లోపలికి వెళ్ళింది.

తండ్రి, అమ్మా! జయ! స్నానంచేశావా? ఆ పట్టుబీర కట్టుకురా. ఈలోగా నేనూ స్నానంచేసి వస్తాను. పూజామందిరం గదిలోవుండు,..... అంటూ దొడ్లోకి వెళ్ళాడు.

తండ్రికివున్న ఆ కావ్యగోరవాన్ని గూర్చి గర్వపడుతూ జయ వెళ్ళింది.

17

ఎండాకాలపు కలవల తర్వాత కాలేజీలు తెరిచారు. బ్రహ్మ నందం కాలేజీ చదువుకి స్వస్తి చెప్పాడని తెలిసింది. సదా

నందం, ఆ వేళ కాలేజీ బొదలగానే బ్రహ్మనందం ఇంటికి వరి గల్తాడు. బ్రహ్మనందం చేత సంబీ పట్టుకుని, మార్కెట్టుకి గాబోలు బయల్దేరుతున్నాడు. సాయంత్రపు ఎండ పచ్చగా ఆహ్లాదకరంగా వుంది.

“ఏంరా! కాలేజీ మానేశావుట!” అని అడిగాడు సదా నందం వాడితోబాటే మార్కెట్టుకి నడుస్తూ.

“అవునురా! అప్పుడే న్యాయ పాకింది!” అంటూ నిద్రులై పంపంగా నవ్వాడు.

“పాకింది. నా చెవిని పడబట్టి, వుండబట్టలేక వచ్చారా. ఏం ఇట్లా చేశావు?”

“నేను చేసినదేముంది ఇందులో? దానంతట అదే, అట్లా పరిస్థితులు పరిణమించినాయి.”

“అయితే.....” ఏమనాలో తెలిక సదానందం ఆలోచిస్తున్నాడు.

“అయితే—లేదూ, గియితే లేదు! నే నొక్కటి బి.య్య పాస్తేలే సరా! నాతర్వాత తమ్ముళ్ళు ముగ్గురూ, షెల్లెలొక మూసా వున్నారే! వాళ్ళకి కనీసం అక్షరజ్ఞానమేనా కలగాలా? అట్లా అయితే, నేను చదువు మానుకోవాలి. అంతే. అంతకంటే మరేం లేదు.”

“అంటే నువ్వుప్పట్నీంచి, జీవితసంగ్రామంలో పడ్డావన్న మాట!” అన్నాడు సదానందం.

“జీవితం ఏమిటోయ్! సంసారం అను. నాన్న సంపాదన ఎటు చాలటం లేదు. మనమూ ఏదో పనిచేసి నాలుగు రాళ్లు తెస్తే గాని కాలం సవ్యంగా గడవదు. యస్. యర్. యల్. సి సర్టి ఫికేట్ పట్టుకుని రేపటించీ చాంద్రాయణం తిరగాలి” అన్నాడు బ్రహ్మనందం బరువుగా.

“అవును, కాని, ఎస్. ఎస్. ఎల్. సి వాడికి వుద్యోగాలు దొరుకుతాయంటావా? — గ్రాడ్యుయేట్స్ కి దిక్కు లేదు” అన్నాడు సదానందం, నడుస్తూ చుట్టూ చూస్తూ సాయంత్రపు ఎండ ఉభయుల చొక్కాలమీదా సడి మెరుస్తోంది. ఇద్దరూ, మార్కెటువేపుగా నడుస్తున్నారు చుట్టూ నావులూ, హోటళ్ళూ కిటికీలూడుతూన్నాయి. జీవితం పచ్చగా కళకళలాడుతున్నట్లా, అందరూ సంతోషంగా ఉత్సాహంగా వున్నట్లా కనిపిస్తున్నారు.

“నేను, ఆ వుద్యోగాల సంగతి చెప్పటం లేదు. ఏ పన్నెనాసరే అంటున్నానోయ్. చాకిరీ చేయ్యడం అంటూ వచ్చాక, ఏది నాకరీ కాదు, ఏది అర్థవ కాదా?” అని అడిగాడు బ్రహ్మనందం.

“నిజమే. అట్లా ఆలోచిస్తే, ఏదైనా పనే అందుకు నిర్దేశం అనే అడుగుతున్నాను.”

“నేను నిర్దేశంకపోయినా, పరిస్థితులు...” అనేసి బ్రహ్మ నందం, సదానందం ముఖంలోకి చూశాడు.

సదానందం ఒకసారి బరువుగా త్వాస పిచ్చి, “పరిస్థితి! ఏమిటా పరిస్థితి? దానికి మనం లొంగిపోవలసిందేనా?” అన్నాడు.

“లొంగక చేసేదేముంది? ఒక వేళ మనం ఒకళ్ళం ఎదురుతిరిగినా జరిగేదేముంది? బూడిదేనా కనపడకండా నశించుమే!”

“కాబోలు!” అంటూ సదానందం కాఫీహోటల్లోకి గాకి తీశాడు.

“వొద్దురా! ఈ అలవాటు మానేస్తున్నాను నేను.” బ్రహ్మ నందం వెనకాడుతున్నాడు.

“రావోయ్, నువ్వు డబ్బెట్టి తాగొద్దు. నే నిప్పిస్తే తాగటానికేం?” అంటూ సదానందం మిత్రుని చెయ్యిపట్టుకుని లాక్కెళ్ళాడు లోపలికి.

హోటలు జనంతో కిటికీలూడుతోంది ఇద్దరుమిత్రులూ వెళ్లి ఓమూల కూర్చున్నారు.

“బ్రహ్మనందం, నేను ఓ బొమ్మగిసి, అఖిలభారత చిత్రకళా

తెచ్చనానికి పంపించాకోయో!" అన్నాడు, సహనంతో ఉన్నట్లుండి.

"అలాగా! అదృష్టవంతుడివోయ్, ఏదోఒక కళ్ళనైనా అభ్యసిస్తున్నావు! దానికి ప్రయోగంరావాలి! ఆకలి నీచేత బీహత్తరమేయింబాలి!" అన్నాడు విక్రమ.

ఇద్దరూ కాఫీ చల్లార్చి తాగటం సాగించాడు

"ప్రేక్షకులనుందో రాదో ఎవడు చెప్పగలడుగాని, అదిమంచి

బొమ్మ అనికూత్రం ఒప్పుకోవాలి!" అన్న సహనం.

బ్రహ్మానందం నవ్యాకు, "అవును, ప్రతి ఒక్కరికి ఆహారం అత్యవసరం ఆకలి నీచేత బీహత్తరమేయింబాలి!" అన్నాడు.

"నిద్రంతా నూత్రప్రాయంగా ఉంచే అలవాటు! కాని బొమ్మలేనూవుంటే వొచ్చే ఆనందం, ఎన్ని లక్షలరూపాయల పనివలసింది ఇతర ఆనందానికి తక్కువకావోయ్. అది అనుభవం

(49-వ పేజీ చూడండి)

వాటర్ బరీస్ కాంపౌండ్

మీకు అధికమైన శక్తినిచ్చును... త్వరితముగా!

జీవితములో ఆపాదించు రుగ్మతలను మీ నిర్లక్ష్యము వల్ల కొన్ని తప్పుకొనుటకు సహాయపడును. ఆరోగ్యమునిచ్చు ట్రానిక్ అని రుజువుచేయబడిన వాటర్ బరీస్ కాంపౌండు వారికి బలము చేకూర్చును.

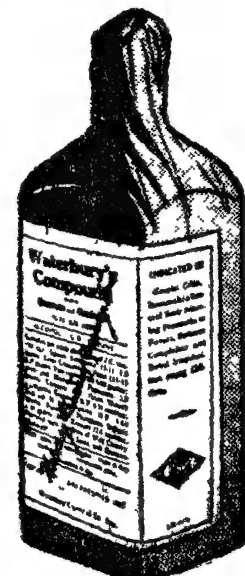
విడివిరామము లేక అలసటతో అలసిపోవు నిర్లక్ష్యము ఇంపీతమైన వాటర్ బరీస్ కాంపౌండును ప్రతి ధనము వాడినచో అధికమైన శక్తినిచ్చును. అంతేగాక వాటర్ బరీస్ కాంపౌండు దగ్గును జలుబును చేర

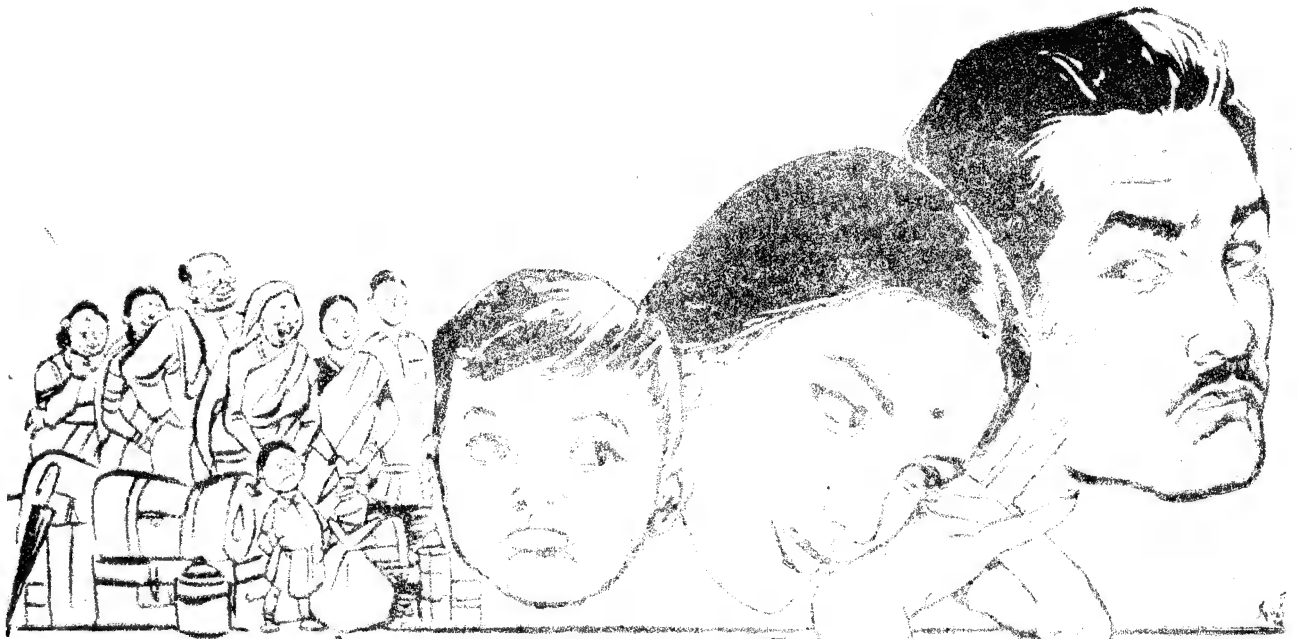
నియక రక్షించును. వారి ఆహారమునకు తోడుగా వనిచేసి, దృఢకాయలుగా యుండుటకు మంచి పోషణనిచ్చును. ప్రతి దినము అలసటలకు తగినంత పుష్టివిగూడా చేకూర్చును.

వాటర్ బరీస్ కాంపౌండు మీ నిర్లక్ష్యము అధికమైన శక్తినిచ్చును మీ కుటుంబమున కంతటికీ ఆరోగ్యమును ప్రసాదించు ట్రానిక్ అని రుజువు చేయబడినది!

ఉత్సాహముగా వుండుటకు, మీకు ఆరోగ్యమునిచ్చు

వాటర్ బరీస్ కాంపౌండును సేవింపుడు.

చుట్టలాల్లాడు.

“రా! త్వరగా బీ చెయ్యి. సినిమా క్లాం అన్నాడు గోపాలం కోటిప్పతూ” అన్నాడు గోపాలం కోటు విప్పతూ—కళ్ళలో గోరువంక చిలకమ్మని పలకరించవలసివచ్చింది.

సావజీ కుడిపేపు ఉన్న నట్టింటి కిటికీ గుండా వంటింట్లోకి క్రేపుగా చూస్తోంది రాధ.

“అజీవిటూ సరసం అన్నాడు గోపాలం పవక కుర్చీలో కూర్చుని బూటిప్పతూ” అన్నాడు గోపాలం పేను కుర్చీలో కూర్చుని బూటువిప్పతూ.

“ఏ” అంది రాధ వంటింటిమీది దృష్టి మళ్ళించుకుందానే.

గోపాలం రాధవంక తలతిప్పి చూచాడు. రాధ గోపాలంవైపు చూడకుండానే చెయ్యి మాత్రం సారించి రమ్మనట్లు పేల్లి ఆడించింది.

“అందమైన అమ్మాయి చెయ్యి ఊపి నట్టుంది” అనుకున్నాడు గోపాలం.

రాధ అమ్మాయి. రాధ అంక దం గా ఉంటుంది.

రాధ చెయ్యి ఊపి విరిచింది కూడా.

“ఏమిటి సంగతి?” అన్నాడు గోపాలం లేవకుండానే.

ఈసారి ఇద్దరు ‘ఏ’ అని అతన్ని మందలించారు.

విడో ఉంది విశేషం అని చటుక్కున నిరారణ చేసుకుని వంటింట్లోకి నడిచాడు గోపాలం. కిటికీలోంచి క్రేపుగా, ఉప్పిరి విగ

బట్టి చూస్తున్న రాధ కొంచెం జరిగింది. గోపాలం వంటింట్లోకి తొంగిచూసి కెవ్వు మన్నాడు నిశ్శబ్దంగానే. అయినా రాం కంగారుపడి, ఇండాకటి అందమైన పేల్లితో గోపాలం పెడిమలను అదిమి కేరింతులు వారింపింది.

నిజానికి గోపాలం కేరింతకాని, రాధమ్మ ‘ఇమ్’ అనడంకాని వంటింట్లో ఎవరికీ వినబడలేదు. లోపల నానా చూడాలిగా ఉంది. సుప్తపునెప్పి చూచిన గోపాలరావుకి కంటికి నిండుగా ముసుపులు కనబడ్డాయి. చెవినిండా గోల విపడింది. పేదవం ఘాటుతో ముక్కుకి సుతిపోయింది.

సంభాషణ

లోపల పేదదాల టూర్న మెంటు జరిగి పోతోంది. ఒక పెద్ద సోంపేట దొడ్డమ్మ గారు భారీపేతున దుక్కల్లాంటి కంద ముక్కలు వేయించేస్తున్నారు పెద్ద అట్ల కొండ పట్టుకొని. ఆ ముక్కలికి తగినంత పెద్ద బూరెలమూకుటూ దాన్ని మోయి తగినపైజాలో పెద్ద ఇంప ప పాయిల్ ఉన్నాయి. ఆదివారాలలోతలంట్లు పోసుకునే గోజునే గోపాలం తాలూకు సంసారంవారు ఆపాయిల్ని వాడకంలోకి తెస్తారు. రాధమ్మ దృష్టిలో గోపాలం చేసే అవకలివక ఖర్చూ ఆ పాయిల్లో కర్రలు జ్వలించాయి.

దొడ్డమ్మగారి పక్కనే ఒక చిన్నపైజా బుచ్చి కక్కిగారు ఒక పెద్ద కుంపటిమీద

చిన్న మాకుడుంచి ఓ మాదిరి నెజా బంగారదుంప ముక్కలు వేయించేస్తున్నాడు. ఆ కుంపట్లో కణకణమండే చింత బొల్లులు గోపాలం దృష్టిలో రాధమ్మ ఖర్చూ జరిగిపోయాయి. ఆ పాయిల్లోకి ఈకుంపటి! మగ్గి పడితే నూనెగిన్నె, మామోతారేటు పొద్దున్న మూలపడితే గోపాలం రావు మనీషర్లుగా దిగాలు మొహం పెట్టి “ఓ యజమాని! నిష్పచోయ్యరాలను నునా!” అంది.

ఈ ఆర్తనాదంవిన్న గోపాలరావు వంటింట్లో జరుగుతున్న టూర్న మెంటు రంగంమీదికి ఉరకడానికి ఉద్యుక్తుడయ్యాడు. కాని మూసుకోలేకపోతున్న దుక్కల్లాటికంద ముక్కలకు దిక్కు మొట్టా లేక నానా అల్లకల్లోలంగా ఎగిరెగిరిపడుతూ ఉంటే తను పేల్లి నా అక్కడి జవం కంటికి ఆనకపోవచ్చునని తోచి విరమించుకున్నాడు.

వంటింటికి అవలెలగా చిన్న మెట్రో హాలిటర్ పెరడుఉంది. ఆ పెరట్లో ఒక పెద్దాయన అంగోస్త్రం కట్టుకుని పిట్టగోడకి చేరబడి విలాసంగా కొలుమీదకాలు వేసుకొని, అర్ధనివారితే నేత్రుడై బట్టెలనిటే నార్పుకుంటున్నాడు. ఆయన బొజ్జమీద ఓ దిట్ట మైకపాద అట్లముక్క ఒకటి పెట్టి మనీషర్లతో బొమ్మవేసుకుంటూ పాడుతోంది. ఆ చిన్న పెరడులో ఇంకా మిగిలిన కొద్ది కొద్ది చోటులోనూ బుద్ధిమంతుడివలె కనపడే ఒక అబ్బాయి అతి బోదుపుగా ముంపేసుకుకున్నాని పెద్దాయనచెప్పే దారిని

దృశ్య చిన్ననాటి పద్ధతుల ప్రకారం రానున్నాడు. ఇంకా మిగిలిన కొద్ది చోట్లలోనూ కొంచెం బొద్దుగా బంగారుబొమ్మలా ఉన్న ఒక ముద్దరాలు మోకాళ్ళపై గడ్డం ఆనించి పచ్చని పాదాలను ప్రేమతో కాగి లించుకున్న వెండిపట్టీలను మునివేళ్ళతో నిమురుతూ, పద్దులరాసున్న అబ్బాయివంక ఎంగో ఆప్యాయంతో, అంతకు మించిన గౌరవంతో ఇంకెంతో భక్తితో రప్పవల్సి కుండా చూస్తూంది.

ఈ కమనీయ దృశ్యాన్ని రెండుతల్లలు చూసిన గోపాలం అరక్షణంపాటు పెరట్లోని అమ్మాయిని సోయగాన్ని మెచ్చుకొని మూడోతల్లనుండి రాధవంక ప్రశ్నార్థంగా చూడడం ప్రారంభించాడు.

“ఏమో!” అన్నాయి రాధకళ్ళు. ఆమె కళ్ళటి కనుబొమలు చిత్రంగా పైకి తేలి చిన్న వంపులిరిగాయి.

“బాణంవెయ్యనా నాన్నా వాళ్ళమీద?” అన్నాడు రాధ చెంగుచాటున ధనుర్వారుడైదాగిఉన్న శంకరం.

“ఛవ్” అన్నాడు గోపాలం.

“ఉమ్” అంది రాధ మళ్ళీ గోపాలం పెదిమలను ఇందాకటి అందమైన మునివేళ్ళతో అడుపుచేస్తూ.

“హుం” అని గోపాలం వినుకొట్టబోయాడు.

వంటింట్లో ఎవరో ఛేళ్ళేళ్ళ నవ్వులు. గోడ, కిటికీ, దాన్ని పట్టుకున్న గోపాలరావు, రాధ, శంకరం, వాడి విల్లములు అదిరిపోవడం జరిగింది.

పూర్వం రాజులు ద్వంద్వ యుద్ధాలు చేస్తూఉండేవారు. కథలు అయిపోవడండాగా విజయనింహుడికీ, ద్రోహంచేసిన దుర్జయుడులేక దుర్బుఖుడికీ పోరాటం జరిగేది. అప్పుడు వాళ్ళు సరాసరి నోరుమూసుకు తిన్నుకోవడం, పొడుచుకోవడం ద్వారా సంగతి సందర్భాలు ఏ పట్టాన తేల్చుకునేవారటా.

“ఓరీ! దుర్బుత్త సింగంబుమందు జంక కలెగాలుమా? నాముందు నీవేడ! ఇదె వధించితి” అని విజయుడు అనేవాడు. “ఓరీ కబుర్ల కేమిలెమ్మ. కాసుకొమ్మ. ఇదె వధింశు సుమ్మ” అని దుర్బుఖుడు బదులు చెప్పేవాడు. ఈ ధోరణిలో మంచి చెడ్డా మాట్లాడుకుంటూ పోట్లాడుకునేవారు.

కందముక్కలు భారీఎత్తున వేయించేస్తున్న దొడ్డుమ్మగారు, బంగారాడుంపలు వేయిస్తున్న బుచ్చిక్కెగారిని పోలన చేస్తూ ఫెళ్ళిన నవ్వింది.

“ఏవండో ఒదినా! ఎందుకమ్మా అనే పడం? కూరొండుతున్నానని ఒప్పేసుకోరాదు? వేపడం అంటే మజాకా కాదు - ఎవరికి పెడితే వాళ్ళకి ఒకపాచ్చిసీదానికి” అంటూ ఇంకో గరిటడు నూనె కంద

ముక్కలమీద పోసింది.

బుచ్చిక్కెగారు విలాసంగా నవ్వుతూ, అరమోడ్డు కన్నులతో బంగారాడుంపల వంక చూసింది. “పోదురూ. మీరు బొత్తిగా ఇది..... ఏవో కాస్త్రం చెప్పి నట్టుంది... కావోయినా, అలా నూనె దిమ్మరించుకుంటే కడుపులో వికార పెట్టదు? వైగా ఉడకని వార్ని పుల్లపెట్టి మరీ వేయిస్తున్నారాయ్... వేపడం అంటే ఇది. నేవళికం ఉండదమ్మా?” అంటూ వెంకుముక్కలతో మూకుడునిపైకెత్తి ఒక్కసారి కుదపాయించింది. బంగారాడుంప ముక్కలన్నీ పొలోమంటూ పైకెగిరి గోలో మంటూ మళ్ళీ మూకుట్లో పడ్డాయి.

గోపాలరావు భరించలేకపోయాడు ఈ ధోరణి. కాస్త భయస్థుడవటంవల్ల పెళ్ళాం చెయ్యి, కుర్రాడి రక్కా పట్టుకుని, సరాసరి హోలులోకి వచ్చేశాడు.

“ఎవరు వాళ్ళు” అన్నాడు కోపంగా.

రాధ నవ్వింది. “వెళ్లి అడగండి. ఎవరో మీ వాళ్ళే.”

“నాకు తెలీదు” అన్నాడు గోపాలం.

“మీ కొడుకు నడగండి. వాడే లోపరికి పిలిచాడు.”

గోపాలం ఆలోచించాడు. ఈ విషయం ఇక్కడ కాదు మాట్లాడవలసింది. మూడిళ్ళ ఆవతల మీసాలరావు ఇల్లుంది. వాడు ఉట్లో లేడు. తాళం చెవులు తినదగ్గరే ఉన్నాయి. అక్కడికి పోయి మంచి చెడ్డా మాట్లాడుకోవడం మంచిరసుకున్నాడు.

“మీసాలం ఇంటికి పద” అన్నాడు.

“ఎందుకండీ. మీరే పలకరించి అడగరాదు?” అంది రాధ.

“కాదు నీకు తెలీదు. ముందక్కడికి పద. స్థిమితంగా మాట్లాడుకుందాం... పద పద పద” అన్నాడు గోపాలం.

“పదండి” అంది రాధ అలమరులోంచి తాళం చెవులు పట్టుకొస్తూ.

“ఇల్లెలాగ? ఇక్కడ దొంగతనములా చేయరాదు” అని బోర్డు కడదామా!” అన్నాడు గోపాలం హడావుడిగా నడుస్తూనే నవ్వుతూ.

“మరే యజమాని త్వరలోనే తిరిగి రాగలడు వాగ్రత్త అని పరా మాడా

రాయండ్రి" అంది రాధ.

మీసాలరావు ఇంట్లో చలిగిలబడ్డాక,
"గబగబ చెప్పండి" అన్నాడు గోపాలం.

"నువ్వో చెప్పరా" అంది రాధ కొడుకుని
మోచేత్తో పొడుస్తూ.

"నువ్వో చెప్ప నేను ఊ కొడతాను"
అన్నాడు శంకరావు.

"ఉద్దిస్తావు...అదికాదండీ నేనేమో
వంటింట్లో కుంపటి రాజేస్తున్నాను. పిడు
హాల్లో ఆడుకుంటున్నాను. అంతలో
ఎవల్లో గబగబ మాట్లాడేస్తున్నాను. తీరా
వచ్చిచూస్తే పిల్లి, వాళ్ల వళ్ళో ఎలా
వచ్చాలో - మీ బుల్లిబాబునే అడగండి"
అంది రాధ.

అతిమూత్రవ్యాధి వారం రోజులలో నెమ్మదించును

మూత్రములో అధికముగా షక్కరపోవుట
అతిమూత్రవ్యాధిఅంటారు. (Diabetes)
ఇది యింత ఉపదివకరమైన వ్యాధిఅంటే, దీని
పాలవడినవాడు ఆరోజు కారోజు మృత్యువుకు
ఆసన్నమౌతుంటాడు. దీనికి షక్కర్లు ఇన్సులిన్
ఇన్జెక్షన్ మూత్రమే కనిపెట్టారు. వాటివల్ల
వ్యాధి పూర్తిగా నయం కానేరదు. ఇన్జెక్షన్లు
గుణము వున్నంతకాలము మూత్రం షక్కర
తక్కువకంటా విరిచిపోతుంది. ఈజిప్టు లక్షణ
లలో ముఖ్యమైనది దాహం, ఆకలి తరచుగా
షక్కరతో మూత్రము విడుదల వెడలటము.
దురద మొదలైనవి ఈ వ్యాధి ముదిరితే రావ
వుండు, కురుపులు, కంటిపొర ఇతర చిక్కులు
సంభవించును. వీనస్ ఛార్మ్ అధునిక
కాపులో అద్భుతమైన దికిత్త, దీన్ని వాడటం
వల్ల పనకు వేలమంది మృత్యుముఖంనుండి
విడుదలవడారు దీన్ని వాడితే రెండవ లేక
మూడవ రోజునుండే మూత్రములో షక్కర
తగ్గింది అత్యధికమూత్రము గూడ వివదిస్తుంది
మూడు రోజుల కరువాతి మీకు బాగా తేలిక
యిస్తుంది దీనికి వత్తం చేడు. ఇన్జెక్షన్లు అవ
సరం లేదు. ఇంగ్లీషులో వివరములుగల కర
ప్రకాశికి వ్రాయండి. ఉచితంగా పంపుతాము.

50 షిక్కర టబ్బి లోరుడు రు 8-12-0 య

ప్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము

VENUS RESEARCH LABORATORY
Post Box No. 587, Calcutta (A P W)

"నువ్వో చెప్పరా" అన్నాడు గోపాలం.

"అదికాదు నాన్నా...మరేమో..."

"ఒరేయ్ చిన్నా. నీకు సినిమా ఇష్ట
మేనా?"

"హిందీ తెలుగు ఇష్టంలేవు. ఇంగ్లీషు "

"రైట్ - ఇంగ్లీషు సినిమాకి తీసుకెళ్తాను
కాని.. "

"అడవిటండీ - బాత్రిగా మలిపోయిందే
ఏటి? వాళ్ళ స్టింట్ వదిలేసి సినిమా
కెళ్తారా?" అంది రాధ.

గోపాలం విసుక్కున్నాడు. "చెప్ప
బాబూ. వాళ్లవరో గబుక్కున చెప్పేయ్
చూద్దాం."

శంకరం చెప్పేవాడు చకచక.

"అదికాదు నాన్నా మరేమో... నేను
ఆడుకుంటున్నా, బందోచ్చింది - వాళ్ళ దిగి
లోపలికొచ్చారు మీ నాన్నేడీ అన్నారు.
గోపాలరావుగారి ఇల్లేనా అన్నారు. అవు
నండి. లోపలికి రండి. కూర్చోండి. మంచి
నీళ్ళు కొవాలండి. మా నాన్న లేడండీ.
ఇప్పుడే వస్తాడండీ" అని చెప్పాను. ఓ
పెద్దావిడ లేడు? అవిడేం, నన్నులేసుకుని
'నా తండ్రి' అని ముద్దుపెట్టేసుకుంది
నాన్నా. మల్లీనేమో దింపాక ఏవండి
మీకు కాపీ కావాలా ఓల్లీనా ఆర్గిక్స అని
అడిగాను. అప్పుడేమో..."

"చాలు బాబూ చాలు.. ఎవరు రాధా.
చెప్పరాదూ?" అన్నాడు గోపాలం.

"అయ్యో కర్నూ! నాకు తెలిదండీ!
మీరు మప్పిపెట్టారుగా బుద్ధులు. అందుకని
వీడేలోపలికి పిల్చి మర్యాద చేశాడు.
నేను వంటింట్లోంచి వచ్చేసరికే వాళ్ళు
వచ్చేంటో సామాను సర్దుకున్నాను."

"అంతేమాట ఆ మాటను చెప్పేయ్.
కుర్రాడికి మంచిబుద్ధులు నేర్పడం తప్పా?
ఇంటికొచ్చినవాళ్ళని పొండ్ని లిట్టమని,
నేర్పమంటావా? వాడికి తోచింది వాడు
బాగానే చేశాడు...వాడికన్నా, ఆఖరికి
నాకన్నా తెలివైనదానివనుకునే నువ్వేం
చేశావంటి? ముక్కు మొహం ఎరగని
పరాయివాళ్ళని వంటింట్లో ముక్కుల వేప
డాలుచేసుకొమని విప్పలవిడిగా వదిలిపెట్టేసి
పైగా కిటికీలోంచి తొంగిచూస్తున్నావా?
మీరెవరండి? ఏవారూ? దొంగలా దొరలా?
మీకు నేను తెలుసా? మా ఆయన తెలుసా?
లేపోతే మా అబ్బాయితో పరిచయం మాత్ర
మేనా? ఆవటాని మంచి చెడ్డా అడగదూ?"
అన్నాడు గోపాలరావు.

రాధ మొహం ముడచుకుంది. "ఇదిగో
చూడండి. వాళ్ళవరో పెద్దమనుషులు.
ఇంటికొచ్చారు. మర్యాదచేశాను. పెద్దవా

కున్నారకాబట్టి నలుగురికీ వాళ్లే ఉడకని
పేడేస్తామన్నారు. మీ వాళ్ళు కొదా అనీ,
వాళ్ళమాట కొదవలేకా సరే అన్నాను.
మీకూ తెలిపోతే వెలిపోతారులండి. అంతే
కాని వాళ్ళు దొంగలనడం తప్పుకాదండీ..
మనుషులమీద బాత్రిగా ఇంత అపసమృతం
అయితే ఎలాగ?"

గోపాలం జాలిగా, కొంచెం హేళనగా
మండిపోతూ చేశాడు. హూ! అన్నాడు.

"చూడు రాధా! అందికే అడవాళ్ళని
అడవాళ్ళు మొగాళ్ళని మొగాళ్ళు అన్నారు.
నువ్వో నిజంగా చిన్నపిల్లని నుమీ నీకు
తెలిరుకాని, ఇలా మొగుళ్ళకి తెలిసినవాళ్ళను
కుని పెళ్ళాలు, పెళ్ళాల చుట్టాలు కాబో
లని మొగుళ్ళు ఊహించుకుని, అమాంతంగా
వచ్చేచుట్టాలకు ఇల్లు వదిలిపెట్టి గుల్లచేసు
కున్న సంఘటనలు ఎన్నో ఉన్నాయి.
హూ! నీకేం తెలుసు చిన్నదానివి.
లోకంలో ఈమధ్య అధర్మం, అసత్యం,
వంచన, మోసం, టాకరా ఎంతగా ప్రేలేగి
పోయాయో నీకేం తెలుసు? కేవలం చదివి
లేగా?.. కనీసం కథలేనా చదవనామో;
ఇల్లాంటివాళ్ళని, చూస్తూ చూస్తూ ఎలా
వమ్మను?"

గంభీరపన్యాసానికి మురిసిపోయాడు
గోపాలరావు.

రాధ గయ్యమంది "ఇంతకీ వాళ్ళు
టాకరా మనుషులంటారు. ఎలా అవ బుద్ధ
సిందండీ ఆ మాట!"

గోపాలం జాలిగా నవ్వాడు మళ్ళా.
"నాకు తెలుసుగా! నువ్వలా అంటావని
దొంగలంటే గళ్ళ లంగీ నల్ల బనీను వేసు
కుని కొరమీసాలు మెలేసుకుంటూ
వస్తారని నీ ఊహ, కాబోలు...
ఇప్పుడు మనింటికొచ్చారు చూడు.
వీళ్ళకరకం ఘరానా లన్నమాట. నేను
లేనపుడు వచ్చేకారా. నవ్వుతూ నేలుతూ
నాలుగు రోజులుండి సుఖంగా వండుకులిసే
స్తారు. ఉప్పు పప్పు అయిపోయాక ఏ
చెంబో చెంతాడో పట్టుకు చక్కా
పోతారు. అంతే. చూడు కొవలస్తే."

"మీకేం ఆబెంగవద్దులెండి. ఉప్పు
పప్పు, ఆఖరికి ఆ కూరముక్కలు కూడా
వాళ్లే తెచ్చుకున్నారు. మీ చెంబూ చేం
తాడూ అంతకన్న వాళ్ళ కక్కర లేదు. "
అంది రాధ.

"నీకు తెలిదు రాధా లోకం పాకడ."

"మీ కంటకన్న తెలిదు. తెలిస్తే కనబడ
వాళ్ళందరినీ దొంగా దొరా అని చేజి
వేసుకుంటూ కూర్చోరు. వెల్లి మంచి చెడ్డా
మాట్లాడి మర్యాద చేస్తారు. మీ నాన్న
గారు వింటే ఎంత కోప్పడతారో" అంది
రాధ.

"ఏయ్ రాధా. నాకన్న తెలిసినట్టు

బాటాజేవులే కాని, నీకేం తెలిదు. వాళ్ళవరో కానో కూస్తూ మావాళ్ళి నెరుగుదు రేమో నాకు తెలిదు కాని, వాళ్ళు రేపా మాపో వెళ్ళొక నామాట నిజమవుతుందని నేను ఘంటాపథంగా చెబుతున్నా కాదంటే పంకం."

"సరే పంకం ఇంటికి పదండి. వాళ్ళని కాస్త పలకరిద్దురు గాని"

గోపాలం నిట్టూర్పుడు, "మళ్ళీ మొదటి కొచ్చాం. వాళ్ళవరో ఎలా విచ్చేశారో చెప్పావు కాదు."

"ఎవరేమిటి? దొంగలని మీరే తేల్చే ఖాదాగా."

"అదుగో అనే వస్తు. ఎత్తిపాడుపులు ఎందుకు ముగ్ధం. నువు నా కళ్ళిముందు స్కూలుచైసలు ధేయిలయినదానివి నా మాట విను ఇలాంటి ఘరానా గోల నేను బాగా ఎరుగుదును...కావాలంటే ఈసారి ఓపారం నేర్చుకుందుగాని. మంగు వాళ్ళే వరో చెప్పి చల్లి పలకరించకపోతే బాగుం డును' అన్నాడు గోపాలం కొంచెం ప్రాధేయపడుతూ.

రాధ చెప్పింది "కందముక్కలు వేయి ప్రన్నావిడ వేరు గొడ్డమ్మగారు ఆవిడ కందముక్కలు బాగా వేయిస్తారుట. రెండో ఆవిడ బుచ్చిక్కెగారుట. వెపదాలు చేతి కాని మలిషరి గొడ్డమ్మగారన్నారు. వెర్లూ కూర్చున్నాయన బుచ్చిక్కెగారి భర్త. ఆయన పక్కనున్న అబ్బాయి ఆయన కొడుకు. ఆ పక్కనున్న పల్ల కొడుకు అంటే ఈ గొడ్డమ్మగారికి కూతురన్నమాట "మరే చూడ చాలా బావుంది" అన్నాడు గోపాలం కామెంటరీ ఒడ్డు. కథ విసండి. ఎవరో వచ్చినందడివిని నేను సావిత్రికి వచ్చేసరికి గోపాలం వెళ్ళానివా అమ్మా అన్నాడు అప్పుడు మీవాళ్ళి నుకున్నాను 'సెర్లవాడ గొడ్డమ్మ పన్ను మాట గోపాలం' అన్నాను గొడ్డమ్మగారు. 'మరే ఎప్పుడో' గంకు పుష్కరాల కి తం చూశాం. బొత్తి నుంటున్నకో' అన్నాడు బుచ్చిక్కెగారు 'మరే. నలగా చింతి పంకు ముద్దగా ఎప్పుడూ ఏళ్ళో ఓయాల చూసుకుని ఏక్కో కూడు నేవాడు' అన్నాడు ఆ పేర్ కూడున్నాయన. ఎలువైతేనేం గుమ్మరిపంపింతి ఉండేవాడని."

"చాలు నీవైన ఎంగుకులే అవి తీసేసి కాస్త. నేనేం నలుపు కాదనబేదుగా.."

అన్నాడు గోపాలం

రాధ చెప్పింది. "ఇంతలో వీడు మళ్ళీ కాపీయా ఓర్చినా అన్నాడు నేను మంచి నీసు కావాలా అంటూంటే.."

"మీ సామ్రాం పోయింగి గూఢాను కొని వ్రాటాలు పొడిగిన వెంపగ్గాడులో పోసివ్వనా అని కూడా అడుగుతారు చూడ."

"అనే చేశాం చివరికి" అంది రాధ."వాళ్ళ

పిల్లకి ఓవల్లిను అరగలేదట ఒంట్లో బాగులే దట వెంటనే ఈ వెధవాయి చడి చప్పడూ లేకుండా పరుగెత్తికల్లి పక్కవాల్లింటోంచి గూఢాను అప్ప తెచ్చేశాడు."

"ఓరేయ శంకరం. నువు మీ తాతకి ఉత్త రంరాని ఈ నెలనించి నీకు కావాల్సిన ఓవల్లినుకే పరోపకారార్థం పంచదలచిన గూఢానుకు డబ్బు తెప్పించుకో, నాకు జీతం మామూలుగా చాలేదేకాని..."

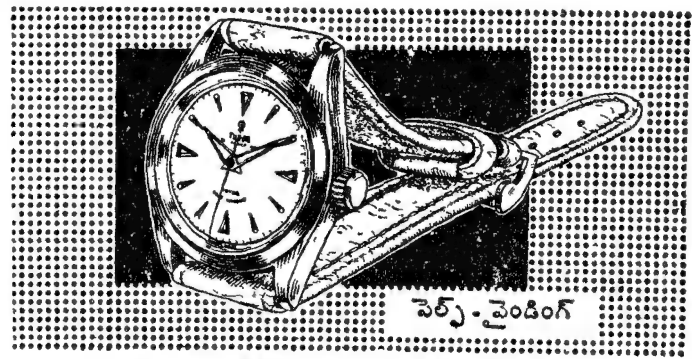
"అబ్బ విసండి! వీడలా తెచ్చినందుకు ఆ గొడ్డమ్మగారు అమాంతం ప్రెకనేసి 'నో చచ్చిపోను నాతంజే. ఇలాటిమంచి గుణాలు అందరికి వస్తాయా. పెట్టిపుట్టాలమ్మా' అంటూ బుగ్గులు నొక్కేసి ముద్దలుకుంది ఆవిడజుట్టుపీకేసి ముక్కుగిలేసి కొందికి దూకేశాడు. సరే దానికేంగాని ఇంటికి పదండి..." అంది.

"బాణంవేసికొరేద్దును!" అన్నాడు శంకరం

"తప్పమ్మా శంకరం" అంది రాధ. "ఇంతకీ వాళ్ళే వరో, నేనిక్కడ ఉన్నాననీ, నేను నేనే అనీ, అది నా యిల్లే అనీ నువ్వేమో..."

"మర్రిపోయా మరే వాళ్ళకి మీ రెలా తెలుసు? ..సంగతేమిటంటే వాళ్ళు తిరపతి వెళ్తూ ఇక్కడ దిగారు ఇక్కడ ఇంజనీరు గారెవరో ఉన్నారట. ఆయన్ని బతిమాలి, కుర్రాడికి ఉద్యోగంవేయించాలని వచ్చా రట మొన్న నే పెళ్ళియిందట లెండి. ఆ ఇంజనీరుగారు వాళ్ళకి తెలిసే. చిట్టెమ్మ గారని ఇంకో బామ్మగారు ఉండిబలెండి. ఆవిడకి కొంచెం తెలుసుట ఆవిడ సిఫార్సు చేసి ఉద్యోగంవేయిస్తుందిట. మన ఇల్లు, మీ పేరు, చెప్పి ఆవిడ పిల్లనిక్కడికి పంపి తను సరసరి ఇంజనీరుగారింటి కెళ్ళిందట. ఇంకా స్నేహిలో వస్తుందన్నారు..."

గోపాలం ఎగిరి గంలేసినంత పనిచేశాడు.

సెర్వ-వైండింగ్

ట్యూడర్ ఆయిస్టర్ ప్రిన్స్ చురుకైన ప్రతివానికి తగిన వాచీ

ఈ అభివృద్ధిపొందిన క్రొత్త ట్యూడర్ సెర్వ-వైండింగ్ వాచీకి ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధ అవసరమలేదు మీ చేతిమడికట్టు అత్యంత స్వల్పమైన కదలికకూడ రోలారు యంత్రమును (ఇది రోలెక్స్ పేటెంటు) నిశ్శబ్దముగా తిరిగేటట్లుచేసి మీకు అచ్యుతమైన టైము చూపును

18 జ్యూయలుల యంత్రము; వాన్-మేగ్నెటిక్; రక్కా ముక్కింను భరిస్తుంది. దీని సుందరమైన ఆయిస్టర్ కేసు నీరు, దుమ్ము, ధూళియేకాక చెమటల సుండి కూడ వాచీని సురక్షితముగ మునును

ట్యూడర్ ఆయిస్టర్ డేట్ వాచీ చూడండి: ప్రిన్స్ వలె ఆరే ఆందమైన డిజైను, కాని యిది డయలు మీద తారీఖును చూపును.

ట్యూడర్ జెనీవా రోలెక్స్ వారి బిర్యతతో

దక్షిణ ఇండియాలో ఏకైక డిస్ట్రిబ్యూటరు: మెన్సర్స్ ఏ. ఆర్ అండ్ సన్స్ లిమిటెడ్, హుంట్ రోడ్, మద్రాసు

జి. జి.

★ చుట్టాలో చ్చారు ★

“అరెరె. చిట్టెమ్మగారా! చిట్టెమ్మగారంటే యూమీన్..”

“ఏమో మీనో మానో నాకు తెలీదు. చిట్టెమ్మగారట. ధనిశేళ్ళరంలో మిమ్మల్ని దుగునట. ముచ్చికక్కిగారు చెప్పింది.”

“చెప్పావు కాదేం. ముందర అది చెప్పవేం. ఎవరో పరాయివాళ్ళ నుకున్నాను. చిట్టెమ్మగారంటే ఎవరో తెలీదు? బామ్మగారు.. భద్రాచలం బామ్మగారు - ధనిశేళ్ళరం... మువ్వొంకాయకూర. వదవదవద” అన్నాడు గోపాలం

రాధా నవ్వింది. “ఏం అంతతొందర? ఇప్పుడు మీరు చెప్పండి. ఎవరా చిట్టెమ్మగారు. మనింటి కండుకురావాలి. భద్రాచలం ఏమిటి బామ్మగా లేమిటి” అంది.

“రాధా అందుకే నిన్ను చిన్న పిల్ల అన్నాను. చిట్టెమ్మగారంటే.. హూ..”

బహుమతి రు. 500

(గవర్నమెంటు రికనడ)

తెల్ల వెండ్రుకలను పోగొట్టును

రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు. అది తాత్కాలికము మానుబాసనగల “మన మోహిని హేర్ ఆయిర్” అనేక వనమూలికలతో ఆయిర్లడి వడ్డిలో తయారైనది 80సం॥ల వయస్సువరకు వెండ్రుకలను వర్ణగా వుంచును. ఇదిగత మెడకుట కలవనిచ్చును. “అన్యాయము. తలనొప్పి” వగైరా జబ్బుల రానియదు “జ్ఞాపక శక్తి”ని కంటిచూపును పృథ్వియేయను కొద్దిగా పెరిసివుంటే ఒక నీసారు 3-8 0. 3 నీసారు రు 8-0-0 వగము రెనవుంటే ఒక నీసారు రు. 8-0-0. 3 నీసారు రు. 12/- పూర్తిగా రెనవుంటే ఒక నీసారు రు. 7/-లు 3 నీసారు రు 18/- లు. ఇది వదిలేయదని నిర్ణయించిన రు 500/-

GENERAL LABORATORIES,
(H O) P O Rajdhanwar, (H Bagh)

అబలసుద

ప్ర కునుచు వ్యాధిలు ఆకాల నివాస, ముతుబద్ధము, ముతుబలం, ఒడిదానోపులు, తలనొప్పి, గుండెదడ కాళ్లు తాగుట, మనస్థిమితము లేకపోవుట, విద్రవట్ట కుండుట, పడుమునోపులు, విలపానత, మలబద్ధము, హిస్టీరియా మొ॥ వారిండును. నీసారు 3/- వి. పి. రు 1/-

ఇండియన్ మెడికల్ హౌస్
లక్నో టాకీసు రోడ్డు - విజయవాడ-2)

వీం తెలుసుంది నీకు. చిట్టెమ్మగారు ధనిశేళ్ళరంలో నా చిన్నప్పడు మా ఇంటి పక్కవాటాలో ఉండేవారు. ఎంత ధాటి మనిషి తెలుసా? ఇంజనీరు కాదు జవహర్లాల్ నెహ్రూతో అయినా సరే టుకటక మాట్లాడేస్తూంది. నెహ్రూ ఏమిటి ఆమగ్న నా చిన్నప్పడు గాంధీగారు వచ్చినప్పుడు ఎందర్నో తోసుకుని వెళ్ళిపోయి అయిదురూపాయిలు ఇచ్చి దండం పెట్టింది. గాంధీ బాబూ! నువు చాలా గొప్పవాడివిమీ! అంది.

రాధ ఆసక్తి ప్రదర్శించింది. “ఏయ్ రాధా. గోదావరి వరదలు రావాలి చూసుకో మరీ. చిట్టెమ్మగారు గోదారికన్నా ఎక్కువగా వరవల్పు తోక్కే నీది వీధి దుగు మీద కూర్చుని పడవల వాళ్ళనివెళ్ళి గోదారిలో కొట్టుకొచ్చే దుంగలు తెప్పునేది. బరారుగురు తెప్పలు వేసుకొని పుట్టెడతే పుల్లతెచ్చి వజ్రేసేవారు పెరట్లో. అవటా. వడివడి అన్నం ఆనకాయ, పప్పుపులునూ చేసి వాళ్ళకి సుష్టుగా భోజనం పెట్టేసేది కాని పుచ్చుకునేవారు కాదనుకో.. ఇంక రాధా.. మువ్వొంకాయ అవిడే వండాలనుకో. అప్పుతం. వీసెల లెక్కనే! కాయలక్కాయలు వండేది. వస్తుందిగా రేపు వండమని అడుగుతా. నీకు తెలీదురాధా. తెలీస్తే అలా హేళనగా మాడవు. అవిడే తీసుకొచ్చిందన్నమాట ఈంతడాని! ఇంతకీ వీళ్ళంతా ఎందుకొచ్చారన్నావు?”

“ఉద్యోగం వేయిస్తుందిట ఈ కుర్రాడికి వరసన మనవడుటలెంకే” అంది రాధ కొంచెం హేళన ధ్వనిస్తూ.

“ఉద్యోగం కాదు పట్టాభిషేకం కూడా చేయించ గల తాతాతుంది తెలుసా అవిడకీ?”

“పోనీలెండి. ఎలాగో అలా నమ్మకం కుదిరింది వీళ్ళమీద. రక్షించారు ఇంటికి వదండి”

“చిట్టెమ్మగా రొచ్చింది కాబట్టి కాని, వాళ్ళ సంగతేమా.. నాకేం నచ్చలేదు. కాబోయినా అంత చొరవ ఏమిటే? పైగా ఆ వేపడాల పోటీ లేమిటి?”

“బావుంది. ఆయన కంద తినడట. అంగుకని బంగాళా దుంపలు వేయిస్తున్నార. అయినా కాబోయినా ఎందుకండీ వాళ్ళ నలా అడిపోస్తారు. చిట్టెమ్మగారు గట్టిగా చెప్పి ఉండబట్టి వాళ్ళు చనువుగా వచ్చిఉంటారు. కాబోలే మీరు బొట్టెటి పిలిచినా నిలవెత్తు ధనం పోసినా వస్తారేమిటి?” అంది రాధ. “అదే రాధా! అక్కడే నీకూ నాకూ

లేదా! నేను మనుషుల్నిట్టే చదివేస్తా... ఆవలి ప్లే...”

“మరే మరే కేసులు లెక్కాల్సిస్తారు. మీరు చాలా గొప్పవారు... వదండి” అంది రాధ.

“అలాగే అంటూవుండట. వాళ్ళు వెళ్ళక ఏదో పాతం చేర్చుకుంటావు. అప్పుడో మీరు చెప్పింది నిజం నుమండి అంటావు అప్పుడు చెప్తానీపని” అన్నాడు గోపాల రావు వెక్కిరిస్తూ.

ముగ్గురూ లేచారు స్వంత ఇంటికి వెళ్ళడానికి.

కేంకరం రాధ కెంగు పట్టుకులాగాకు నవ్వాపుకుంటూ. “ఏమిటా. నీ గోలేమిటి?” అంది రాధ.

వకాపక నవ్వేస్తూ వాళ్ళ నాన్న కాళ్ళు చూపించాడు కేంకరం. రాధ కూడా కొడుకుతో కలిసి నవ్వసాగింది.

“ఏమిటా నవ్వులు” అంటూ వెనక్కు తిరిగాడు గోపాలం. భార్యాబిడ్డల దృష్టి తన పాదాలపై కేంద్రీకరించబడి ఉండడం గమనించి, తత్క్షణం తనూ అదే పనిచేసి కెవ్వునున్నాడు.

ఓ కాలికే బూటు వుంది. రెంకో కాలికే లేదు.

తను అంత నేపూ కూర్చున్నచోట చూశాడు. లేదు.

“నేనీలా ఒంటికాలిబూటుతోనే మనిం టిదగ్గర్నించి వచ్చానా?” అని అతి మెల్లగా అడిగాడు

“అయితే అప్పుడెందుకు చెప్పలేదు? ఇప్పు డింటికెళ్ళడం ఎలాగా?” అన్నాడు గట్టిగా, గబగబా, కోపంగా.

రాధనవ్వుడం మానేసింది. కళ్ళు నేలకి వాల్చింది. “మీరు మాటబోచనిస్తేగా కొంప ములిగినట్టు ఇక్కడికి పరిగె లించారు. అయినా అంత తెలికపోడం ఏమిటి?” అంటూనే మళ్ళీ పకపక నవ్వుడం ప్రారంభించిందిరాధ - గోపాలం బూటుకాలు చూసి.

“ఇప్పు డింటికెళ్ళడం ఎలాగ?” అన్నాడు గోపాలం.

“బావుంది ఇప్పేయ్యండి”

“ఇప్పేసి నే తినపెట్టుకు ఇంటికి మోసుకురానా”

“ఎందుకండీ, ఇది ఇక్కడ పడేసి, అక్కడ దాన్ని ఇక్కడికి తెచ్చి, రెండూ తొడుక్కుని ఇంటికి నడవండి” అంది హేళనగా.

గోపాలం కోపాలం ఇంకా చల్లారలేదు. “అదిమాత్రం ఎలాతెస్తాం?” అన్నాడు రాధ తెలివితక్కువ తనాన్ని చటుక్కున నిరూపిస్తూ.

“రితూ పిలవనా నాన్నా” అన్నాడు గోపాలరావు కొడుకు చిరంజీవి కేంకరం శుభయస్కర్తతో.

“కాదు పల్లకి మాట్లాడు మా నాన్న బూటుకటి మోడురుగాని రండి అని.”

“అదికాదు నాన్నా. నీ బూటక్కంటే కాదుగా. అనుభోక్తుల రెండు ముయ్యద్ద?”

“ఎందుకు?” అన్నాడు గోపాలం రాధ కాశీవంక చూడాలని తల్లనందువల్ల కొడుకు కళ్ళలోకి కరిక్షు గా చూశా.

“అమ్మ ఎర్రముఖమల్ జోడు ఓకాలికి నీ కైరు జోడు ఓకాలికి తోడుకుంది” అన్నాడు శింకరం వినయంగా.

గోపాలం కనీసీరా దవ్వేసి కొడుకుని అనూంతం ఎత్తుకున్నాడు. ఈలోగా ఆశ్చర్యపడడం, కెవ్వమనడం, కోపం తెచ్చుకోవడం వ రూ సక్రమం లో పూర్తిచేసిన రాధ పొట్టిగాడున్న కొడుకు నెత్తిన మొట్టికాయ వేయడానికి కొంచెం వంగబోయింది. ఆ తుణానికి గోపాలరావు కొడుకుని మొచ్చుకోడానికి పైకెత్తినందువల్ల రాధ శ్రమశ్రమండా శింకరానికి తేలికగా మొట్టికాయ వేయబోయింది.

శివుడాజలేనిదే చీమైనా కుట్రదంటారు. అలాగే మొట్టికాయలు-తేలిక రకం అయినా సరే పడవని కూడా అనొచ్చు. ఎందుకంటే ఉప్పొంగే వాత్సల్యంకొద్దీ కొడుకుని అక్కడ అదుముకున్న గోపాలం తల కొడుకు భుజంమీద, కొడుకు తల గోపాలం భుజంమీద ఆస్పదడం జరిగింది. అందువల్ల సంతకం పర్యవసానం వేరయ్యాయి రాధ ఒకటి తలచగా అలవాటు ప్రకారం దైవం ఇంకోటి తలచాడు. కొడుకు నెత్తి మీదకి ఉడ్డశించబడిన రాధమ్మచేతి మొట్టికాయని పైన వివరించిన కారణాలవల్ల గోపాలరావు శరసావహించడం సంభవించింది.

తన్మయానందంలోఉన్న గోపాలరావు కళ్ళు తెరిచి రాధవంక చూశాడు. రాధ నాలుక్కరచుకు తీనూపణ కొరుతున్నట్లుగా ప్రాణేయలార్యకంగా, తిప్ప గ్రహించిన దానిలా చూసి, వలసపోయిన రంగుచీర వంటి ముదిహారం చెసింది.

“అందమైన చెతివల్ల మొట్టికాయలు కూడా గట్టిగానే తగులుతాయి” అన్నాడు గోపాలం. * * *

మీసాలరావు ఇంటినించి స్వంతఇంటికి వచ్చి మెలిగా లోపలికి ప్రవేశించాడు గోపాలరావు సత్కృత సమేతుడే.

సావిత్రి ఓ పిల్ల మావిడివండు తింటున్నట్లు అభినయిస్తూ రసం గుంజూ తిన వంటికి గోపాలం ఇంటికి పులిమేస్తోంది.

గోపాలం ఆగి ఆ పిల్లవంక కొరకర చూశాడు. “బావుండ” అన్నాడు గంభీరంగా.

“ఏమే?” అని ఒక్క కేక పెట్టి ఆ పిల్ల పెరట్లోకి పారిపోయింది పోతూపోతూ మామిడి కేంకరి గోపాలం తెల్లపాంటుమీద విసిరి చక్కపోయింది.

పాంటుకున్న ముందుగా రాధశేపు చూశాడు

గోపాలం. రాధ నవ్వు ఆపుకుంటున్నట్లు అతనికి బాగా అనుమానం వేసింది. చూడ అంటూ రాధవంక చూస్తూ తరువాతి అడుగు ఆ కేంకరిమీదే వేసి జారిపడబోయిన గోపాలం పడకుండా రాధ భుజాదే ఆదుకున్నాయి.

“బాగుంది” అన్నాడు గోపాలం కోపంగా. ఇల్లంతా నాశనం అయిపోతోందని నిర్ధారణ చేసుకున్నాడు. బొమ్మల పుస్తకాలూ, బొమ్మలూ, తలగడాలూ మామిడి కేంకా, దాని తొక్కా చల్లాలే చేదరుగా పడిఉన్నాయి. నట్టింట్లో చుట్టాలే వెళ్ళే బేడా అడ్డదిడ్డంగా సద్రబడివున్నాయి.

“హు” అన్నాడు గోపాలం నట్టింట్లో ప్రవేశిస్తూ.

“ఏమిటా హుహులు..... బాగుంది” అంది వెనకాలే వస్తున్న రాధ.

“హూ” అన్నాడు రాధ చెంగు పట్టుకు తస్తున్న గార్లు శింకరం.

“నువ్వేమిటా మధ్య” అంది రాధ.

“ఆవి డేవరు? ఆ బొమ్మగారు? ఈవిడ సంగతి చెప్పలేనం” అన్నాడు గోపాలం కొంచెం వనక్కి తిరిగి.

“ఇంకే బొమ్మగారండీ?”

“అదుగో. ఆ గోడవార. నేను ఈ కాబోలు. ఉలక్కుండా పలక్కుండా చీకట్లో కూర్చుంది. నిద్రకాబోలు సాడభ్యం ఈ సారి రాధ నవ్వు ఆపుకోలేకపోయింది. పొట్ట చేత్తో పట్టుకు విరగబడి నవ్వు సాగింది.

ఇంకో సందర్భంలో అయితే రాధ నవ్వి నవ్వుకు ఆమె సన్నటి పెదమలనీ, తెల్లటి పలువరుస తీరునీ, బుగలమీస లీలగా కనపడే పొట్టనీ, నుదురుమీది ముంగురులు సర్దుకునే సన్నటి తెల్లటి వల్లనీ, కళ్ళ కాటుకనీ వెక్కిరించే బొట్టనీ, సన్నటి బచ్చటి పెడని కాగిలించుకునే సల్లపూసలదండ పక్కన తెల్లగా మెరిసే ముత్యాలదండని గోపాలం నల్లంతా కళ్ళు చేసుకుని చూచి ఆనందించేవాడే.

ప్రస్తుతం అతను ఉక్రోధం పట్టలేకండా ఉన్నాడు.

“నేను ‘హు’ అని వినుకున్నంటే తప్పొచ్చింది. నువ్వు ఆవిడవరో ఆ బొమ్మ గారిని చూసి నవ్వితే ఘరవాలేదుకదూ?” అన్నాడు గోపాలం.

“బొమ్మగా రెవరండీ” అంది రాధ నవ్వాపుకుంటూ.

శుద్ధమైన కాఫీ సువాసనగల మంచి కాఫీ

మీరు ములభంగా కొనగల ధరకు!

Stanes

స్టేన్స్ ఎస్టబ్లిష్మెంట్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కాఫీ

ప్రతియొక్కరు

కొనదగు చక్కని కాఫీ!

ది యునైటెడ్ కాఫీ సప్లై కంపెనీ లిమిటెడ్

కోయంబూర్, దక్షిణ ఇండియా.

బమ్మం మెట్టు ఏజెంట్లు మొదలైన రాధాకృష్ణ జనరల్ స్టోర్సు, కనబారోడ్డు, బమ్మం మెట్టు. కొత్తగూడెం దిస్ట్రిబ్యూటర్లు మొదలైన కొత్తగూడెం కాలనీస్ కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్సు లిమిటెడ్, కొత్తగూడెం.

వైట్రా

గర్భాశయ రోగ నివారిణి

పర్వ గర్భాశయ వ్యాధులను పూర్తిగా పోగొట్టి ఆరోగ్యముగ పంకానమును కలుగజేయును అని, చోటదొంతును నీవా 2/8

కృష్ణారేఖరేఖర, బెజవాడ

అమృతము వంటి

అనంగప్రభాయాకుతి

సుందరమైన యౌవనానికి ప్రకాశవంతమైన తేజస్సుకు ఉత్తమమైనది, దాతలను గట్టిపరచి స్వచ్ఛతయును ఇంపీనతచేందిన వరములకు కలిపి వజ్రత్యమును చేకూర్చును ముఖమైన వాంఛ్యతేజస్సునుకు ఉత్తరవాడముగలరంటివి 30 మాత్రము 10, 15 మాత్రము, 5.

మదనమంజరి ఫార్మసీ

184, చైతన్యబాండ్ రోడ్డు, మద్రాసు-1. బెజవాడ-శ్రీనివాస మెడికల్ సౌకర్య-పాత్రరోడ్ రాజమండ్రి-ఈశ్వరరావు & కో. మెయిన్ రోడ్ నెల్లూరు. ఆర్డర్ ఫార్మసీ-1600 రోడ్ ఇతర కేంద్రాలలో ఏజెంట్లు కావాలి

కుష్టు ★ బొలి

వగైరా మేహమద్యము, క్షేమ, సవయ వ్యాధి లకు గ్యారంటీ దికిత్య. క్యాటలాగు ఉచితము; పంపాడు జి. వి. రెడ్డి & కో. (రిజిస్టర్డ్)

"కాన్సర్జు (శుశ్రూష)"

గోపాలపురం తూర్పుగోదావరి.

★ చుట్టాలొచ్చారు ★

"అదేం. కనబడడం లేదు...ము కు శ్రీ సు పుని ముంగిలా కూచుంది. కిటికీలియ్యి కన బడుతుంది"

"అది బామ్మగారు కాదండీ - అవకాయ వుండ. పెద్ద వానిన కట్టి న బాస.... మీ చిట్టెమ్మగారు తాలూకు."

"చాలే నవ్వక్కలేదు.. పొరపాటు" అని డిబ్బాయించబోయిన గోపాలాని కి కూడా నవ్వాగలేదు. చిరంజీవి శంకరాపుళి వాళ్ళ భోరణి నవ్వలేదు. ఇంటినిండా యుట్టలుండగా ఇలా విరగబడి నవ్వడం బాగులేదు. ఎంతకీ వాళ్ళ నవ్వులు ఆగవేం అనుకున్నాడు.

"నాతండే! నో చచ్చిపోను. ఎన్నాళ్ళకి చూశాను గోపన్నా... చిలాకా గోరింకలా ఉన్నారూ బాబూ. నీ పెల్లామా ఏమిటది? బాగుంది. మా లక్ష్మీలూ ఉంది" అంది అపుడే బండిదిగి సావిత్రికొచ్చిన చిట్టెమ్మ గారు మనసులో ఆనందం అంతా మాటల్లో నింపి ఇల్లంతా వెదజల్లుతూ.

"రండి బామ్మగారు రండిరండి రండి ఏయే రాధా. ఒరేయే శంకరం. ఇలారండి. బామ్మ గారు చూస్తారు" అన్నాడు గోపాలం.

"ఏదమ్మాయీ ఇలా వెలుగులోకి రామ్మ... నా తల్లీ. మా లక్ష్మీ నీకుదొరికింది రా గోపన్నా... వీడా నీ కొడుకు... ఆమ్మ నువ్విలాగే ఉండేవాడివి చిన్న పుడు ఎటొచ్చి నలుపనుకో..."

"దానికేంలేండి పరవాలేదు. చిన్నప్ప డేవో..." గోపాలం తపిమని ఆగిపోయాడు రాధ వంకమానీ.

"అవునుగాని బామ్మగారు. అదేంపనండి. సరాసరి నుండు ఇంటికి రాకుండా?" అన్నాడు.

"వెర్రినాగన్న... ఇక్కడికి రాకేంచేస్తాను రా. మీ నాన్న ఎల్లప్పుడూ రాసిచ్చాడు. నేనువచ్చిన పనివేరేఉంది. నరే ముందు అది చక్కపెట్టుకుమరి వద్దామని అటు వెళ్ళాను మా వాళ్ళ నీటుపంపి. తీరానే ఆ పెద్దమనిషి లేడనుకో."

"ఏమిటో మీరు ముందిక్కడికొచ్చి తర వాత వెళ్ళొల్పింది సుమండీ" అన్నాడు గోపాలం.

"నిజమే ఏదో వచ్చినపని చూసుకొచ్చిదా మని అలా వెళ్ళా" అంది బామ్మగారు... శంకరం జాటు నిమరుతూ.

"అయినా నైలుదిగుతూనే పనేమిటండీ. ముందు ఇంటికొస్తారనుకున్నా." అన్నాడు గోపాలం.

"మరే. నేను అదిఅనుకున్నా, బాబూ. కాని వచ్చినపనిచూడు...అందుకని అక్క

కే చ్చోళిపిచ్చిదామని..."

"మో డోళ్ళోదిగితే ముందిక్కడికి వస్తారనున్నా సుమండీ."

"ఎందుకురాను నాయనా. నీకన్నా నా కేజీరు ముఖ్యం. అయితే ఒచ్చినపని మూలాన"

"అయితే కాబోయినా ఎంత కాని కాళ్ళం అయినా ముందు ఇంటికొచ్చి కాస్త ఎంగిలి పడ్డొద్దండీ"

"నిజంబాబూ అయితే నేం. పని చూశావా."

"అవునునా..."

అవ్వ మనవల్లే సంవాదానికి అంతేక్క డో తెలియలేదు రాధకి. చెడిపోయిన గ్రామ ఫోన్లుపేటులా ఒక్కచరణమే తిరిగితిగి వల్లి పున్నారై ఇద్దరూ.

"మీరు రానందువల్ల వీళ్ళవో తెలిక కొంచెం..." అంది రాధ తెగించి కలుగ చేసుకుని.

విషయం అప్పటికి మారింది.

"వాళ్ళు తెలికపోడం ఏమిటి గోపన్నా. నీకు గ్యాపకం లేదేమో కాని కిటికీ పుష్కరం కాక, ఆ కిందటి పుష్కరాలకి గామాసు ధవళేశ్వరం ఒచ్చారు నవ్వు పుడు ఏజ్జం వాడివనుకో. అమ్మ, మీ బామ్మ, నాన్నా, అంతా బాగా తెలుసు వాళ్ళకి. ఆ పెద్దవాడి మా అక్కకూతురు కారడ. దాని కూతురు దాని కూతుర్ని బుచ్చి క్కగారు కొడుక్కిచ్చిందన్నమాట." అంది బామ్మగారు.

"రాధ చెప్పిందిలేండి.. రండి నిండు న్నారేమిటి లోపలికి రండి. నా కసలు మతిఉండదు" అన్నాడు గోపాలం.

"అమ్మలూ దుక్క గిన్ని లో పాలు కాచి ఒచ్చునా" అని వంటింట్లోంచి కేక వినబడింది.

రాధా గోపాలం, బామ్మగారు శంకరం భోజనాలకి వెళ్ళారు

రాత్రి గోపాలాన్ని ఓ పక్కనా శంక రాన్ని ఓపక్కనా కూర్చో పెట్టుకుని బామ్మగారు కీలుగురం కళ్ళ చెప్పింది.

రాధమ్మ కారదనిదగిరికి తీసింది. ఇద్దరూ పెరల్లో పడుకున్నారు.

కొత్తగా పెళ్ళయిన కారద తెల్లటి వెన్నెల్లో వెల్లకిలా పడుకుని, తన తొలి రోజుల అనుభవాలు మెల్లిగా మెల్లిగా చెబుతూంటే, రాధ అనిమమనేతలతో తన అనుభూతుల తెరలగుండా తెల్లటి చల్లటి వెన్నెలనీ, ఆ వెన్నెల అవలిల వెలిగే నీలి మాకాశాన్ని, తనస్వయంరాజై చూస్తూ, మెల్లిగా నవ్వుకుంటూ, కారద

అనుభవాల కబుర్లు ఉపశ్రుతిగా వింటూ నిద్రపోయింది...

పొద్దునే ఇల్లు మాడవుడితో నిండి పోయింది. కారద అత్తగారు, మామగారు, దొడ్డుమ్మగారు విసిరిన చెరుకులికి, ఆడిన పరాచికాలకి రాధమ్మ కొత్త పెళ్ళి కూతురికి మలే నీగుపడిపోయింది. మొగుడి తొక్క ధైర్యంగా మాడడానికి కూడా సాహసించ లేకపోయింది. గోపాలం అంతకన్న కొత్త పెళ్ళికొడుకైపోయాడు. వచ్చినవాళ్ళందరికీ ఎడతెగని మర్యాదచేసేస్తున్నాడు. ఆఫీసుకు నెలవుకూడా పెట్టేశాడు. బద్దకాన్ని తరిమేసి, కూరలసంచి పట్టుకుని బామ్మగారిని వెంటపెట్టుకుని బజారుకల్లి సంభారాలు తెచ్చేశాడు. హాటల్నుంచి ఇడ్డెస్టు కాఫీ తెప్పించి కారదకి ఆపిల్ల మొగుడికి పిల్లలకి, ఆ పెద్దాయనకి స్వయంగా అందిచ్చాడు. ఆయనకి చుట్టలుకూడా తెచ్చిచ్చాడు.

పదిగంటలయేసరికి తెళ్లుతున్న పప్పు పులుసు ఘాటుకు ఇరుగిల్లా పారుగిల్లా కూడా ఘుమఘుమలాడిపోయాయి. భోజన కమ్మరి పరిమళం పేల్చేసిపోయింది.

చిట్టెమ్మగారు వనభోజనాలకి వంతేటంత ధాటిగా పాత్రుపంచ (పట్టుపంచ) కట్టుకుని అడ్డెడు బియ్యపు గిన్నీ అవలీలగా దించి అక్కడ పెట్టేసింది. నవనవలాడే వంకాయలు గెండు వీశలు కారం కూరి మువ్వంకాయ కూర చేసేసింది. ఆమందు సాయంత్రం తన వేపుడు సామర్థ్యం గురించిపాగుడుకుని, బుచ్చిక్కోగారిఅసామర్థ్యాన్ని పోలన చేసిన దొడ్డుమ్మగారికి చిట్టెమ్మగారి సామర్థ్యం తెలుసుకొబట్టి అవిడ మామూలుగా ఉంది కాని, మిగతా జనాభా అంతా ముక్కుమీద వేలేసుకుని చూరూ బామ్మగారూ! అని ఆశ్చర్యపోయారు.

వంటింట్లోంచి గోపాలం సావిట్రాకి వచ్చాడు. కారద మామగారు (ఆయన పేరు గోపాలం అడిగి తెలుసుకోలేదు) గోపాలం పుస్తకాల బీరువాని అల్లకల్లోలం చేసేస్తున్నాడు ఒకపక్క. ఇంకోపక్క ఆయన కుమార రత్నం గోపాలం పై కట్టుకుని కోటు తొడుక్కుని అద్దంలో చూసుకుంటున్నాడు. నిన్న తనమీద మామిడి తేంక విసిరిపోయిన తొటకి ఒకమూల కూర్చుని గోపాలం కొడుకు కంకర్రావు బొమ్మల్ని విరగొట్టడానికి ప్రయత్నిస్తోంది శ్రద్ధగా. కంకరం విలాసంగా చూస్తున్నాడు. “మానాన్న మళ్ళీ కొంటాడులే” అన్న ధీమావాడి చిరునవ్వుతో గోపాలానికి కనబడింది.

“లాభం లేదు. జాగ్రత్తపడాలి మనసా” అనుకున్నాడు గోపాలం పెదవి విరిచి.

అతను అదివరకు పుస్తకాలో చదివిన భురానా దోపిడీ కథలు, అక్కడక్కడా

విన్న దోపిడీ సందర్భాలూ మనసం చేసుకున్నాడు.

నిశ్శబ్దంగా వెనక్కెళ్ళిపోయి రాధని పిలుచుకొచ్చి చూపించాడు. “హూ” అన్నాడు. “చూసుకో నేను చెప్పింది నిజమవుతో కాదో చూసుకో” అన్న ధోరణిలో.

రాధ నిరత్యయంగా నవ్వింది. “ఈమాత్రా నికే వాళ్ళని దొంగలంటారా. అయ్యో తెలివా?” అన్న అర్థం స్ఫురించేవిధంగా.

“ఇంతకన్న ఏం కావాలి. కనబడటం లేదు? ఆయన పుస్తకాలు కొన్ని ఓపక్కన తీసి జాగ్రత్తపడడం - ఆ కుర్రాడు నా నూటు పై వేసేసుకుని కులకడం - ఆ తొటకి మన పిల్లాడి బొమ్మలూ పుస్తకాలూ పనిగట్టుకు నాశనం చేయడం. కనబడటం లేదు?” అన్నాయి గోపాలం కళ్ళు.

“పోదురూ మీరన్నిటికీ ఇంతే. నాకేం అందులో తప్ప కనబడలేదు. ఇందులో భయానికేం అస్కారం లేదు” అన్నాయి రాధమ్మ అరమాడ్చు కళ్ళూ, కొనలేరీ, నిర్లక్ష్యాన్ని దౌర్జన్యపరచే ముక్కు కలిసి.

“చెబితే వినకపోతే చెబితే చూడమన్నారు. ఇంతకన్నా నేనేం చేస్తాను?” అన్నాయి గోపాలం పెదవి విరుస్తూ, అమెరికా కథానాయకులవలె ఎగతెసిన భుజ ద్వయమూ.

కారద మామగారు ఈ దంపతులను చూశాడు. “రావోయ్ గోపాలం రా. నుంచుంటావేం కూర్చో” అన్నాడు.

“అత్తే వసుందండి. అలా వెళ్ళోస్తే ఇప్పుడే.” అనేకాడు గోపాలం ఏం తోచక.

“ఎక్కడికీ” అని రాధమ్మ కళ్ళు ఆశ్చర్యపోతూ ప్రశ్నించాయి.

“నా యిష్టంవచ్చిన చోటికి. ఈ ఇంటా నామాట విననివాళ్ళకి నేను చెప్పడం ఎందుకు?” అంది చరచరవెల్లి గుమ్మం చాటుతున్న గోపాలరావు కోటు.

* * * సరాసరి కాఫీహాటల్ కెల్లిపోయాడు ఎక్కడి కెళ్ళాలో ఆలోచించదలచుకున్న గోపాలరావు.

“పని లేకపోతే నాతో రారాడు

కుమారి మాత్రలు

(India Govt. Regd.)
మీ పరిస్థితోనైనా సరే ఆలస్యమైన, లేక నిలచి పోయిన వివాహమును వెంటనే క్రమవంచను. దాదాపు కడగవీయదు.

Normal రు. 3/-

Special రు. 5/- Extra Special రు. 8/-

(ఏ. పి. అదనం)

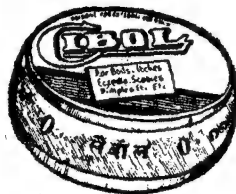
Mrs. P. Deves F. D. S. (P. A) Calcutta-40.

Stockist: ఇండో మెడికల్ వర్క్స్,

29, నైడ్యూర ముదలిపేరి, మద్రాసు-1.

చర్మపుబాధలకన్నిటికీ

“నైబాల్”

చర్మవ్యాధులన్నిటిని కీక్రుంగా నివారణచేసి, విషక్రిమ నాశనియై త్వరితంగా కుదుర్చుటలో “నైబాల్” ప్రసిద్ధికెక్కింది. కురుపులు, గడ్డి, ఎక్జిమా, స్కావిన్, మొటిమలు, తామర, కాల్షిఫగర్లు, వ్రణములు, మొదలైన వాటిని కుదుర్చుడంలో అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది.

బిడ్డల ఆరోగ్యమునకు ప్రసిద్ధిచెందినది.

“రమబీన్ బేబి గ్రైప్”

తయారీదాడు

ది సాత్ ఇండియన్

మాన్యు ఫాక్టరీంగ్ కంపెని, మదుర.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

సీతారామ జనరల్ స్టోర్స్ ఏజెన్సీస్

విజయవాడ, సికింద్రాబాద్.

బరంపురం (గంజాం), బొంబాయి.

లోయ! గోపాలం! చిన్న రాచకార్యం చక్క పెట్టాలి." అన్నాడు కిళ్ళికొట్టుదగ్గర కనబడిన స్నేహితుడు. అతని పేరు అప్పారావు. వయసు 28. వృత్తి సిగరెట్టు కార్మికం. ఆస్తి బోలెడు స్వస్థ ఒక కారు. సరదాలు అమ్మాయిలని ప్రేమించడం. సర్దుకాలు పుష్కలం. దుర్గుణాలు: చూడుడు అభిప్రాయములు: అభిరుచులు: ఆత్మస్తుతి, పరుల ప్రశంసలందుకోడం. అభిప్రాయాలు: లోకంలో సర్వజ్ఞులు ఏదారాగురు. అందులో తన ఒకడో, ఇద్దరో. దుర్గుణాలు ముచ్చటోనం పనికిరా కనపడే అవకాశం లేదు. ప్రేమ హద్దులు: ఉద్యోగాలు లేనివార్యకి నేయించడం, ఉన్నవార్యకి తీసేయించడం దైనందినీయం: పోట్లాటలు లేవడం, పరిష్కరించడం. మాటల రవాణా.

"ఎక్కడికి?" అన్నాడు గోపాలరావు.

"ఇక్కడే ఓ ఇంజనీరుగాడింటికి. మానా దొకడికి ఉద్యోగం వేయద్దామని." అన్నాడు అప్పారావు.

"ఇతే నేనెందుకు మళ్ళి."

"మాడ్లుగాని నా తడాఖా. ఇదివరకటి ఇంజనీరుగాడు నా చేతుల్లో కీలుబొమ్మలే. వీడు కొత్తవాడు - కుర్రాడుట. లంచాలు పుచ్చుకోడని విన్నాను. పాతవాడయితే వందరూపాయల ఉద్యోగం ఇస్తే మామూలుగా మాడు నెలలపాటు ఆశ్రయించినవాడి జీతం తీసుకునేవాడు... వీరికి మాత్రం ఆశ్రయించేవాడికి చదువు రావడం, బుద్ధిమంతుడుగా ఉండడం ముఖ్యంట. సిఫార్సులేకపోయినా చాలమందికి ఉద్యోగాలు వేశాడుట. మానాడు అడ్డగాడిద అనుకో. అయితే నేనెను మాట్లాడివేయస్తా" అన్నాడు అప్పారావు ధీమాగా.

"నీకు తెలుసా?"

"కొద్దిగా..." అన్నాడు అప్పారావు కారు ద్వైపు చేస్తూ. శారద మునుడికి చిట్టెమ్మ గారు ఉద్యోగం వేయించేదికూడా ఈ ఇంజనీరు దగ్గరే కాదుకదా కొంపతీసి! అనుకున్నాడు గోపాలం.

*

*

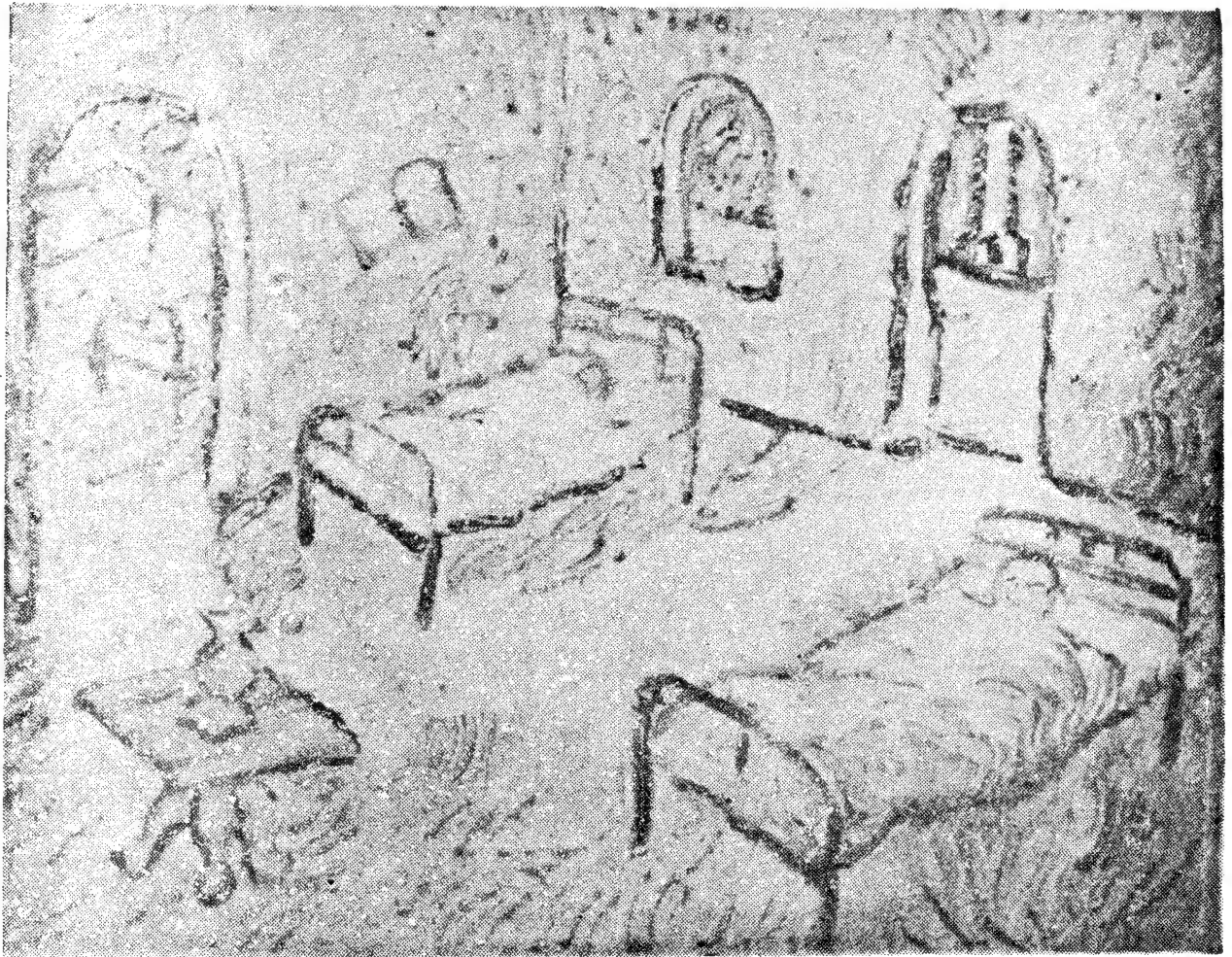
*

పన్నెండు గంటలయింది. ఇంజనీరుగారు ఇంట్లో గోపాలం సమక్షం అప్పారావు కిత విధాల పలుకుబడి వినియోగిస్తున్నాడు. ఇంజనీరుగారికి రెగి వీక్షకన్న ఉండేవు. పచ్చగా పుష్పిగా ఉన్నాడు. కల్లెన ముఖం. పొడగరి.

"అయినా అడ్డగాడిదలకి ఉద్యోగం ఎలా ఇవ్వనండి! మీరే నేనుతూంటిరి మీనాడు అడ్డగాడిద అని." అన్నా డాయన అప్పారావు సోది విని విని విసుగెత్తి.

"నిజమేననుకోండి" అన్నాడు అప్పారావు.

"ముమ్మాటికీ నిజం... నాకు నెల

వైద్య కాల

చిత్రకారుడు: పి. కె. ప్రభాకర్.

శిర్డీ ము

శిల్పకారుడు: ఆర్. పటేల్.

★ చుట్టా లొచ్చారు ★

విప్పించండి. భోం చెయ్యాలి" అన్నా డాయన కాస్త చిరాకుగా.

గోపాలానికి మనసు చివుక్కుమంది ఆయన ఎంతమంచివాడైనా ఇంటికొచ్చిన వాళ్ళని వెళ్ళమంటున్నందుకు.

"ఇంజనీరు బాబూ! ఉన్నారా!" అంది కుషరిచిత స్వరం.

"ఎవరండీ" అంటూ ఇంజనీరుగారు అభీగదిలోంచి శేచి సావిట్రికి వెళ్ళాడు.

గోపాలం కోంచెంవంగిమాకాడు.

చిట్టెమ్మగారు నెత్తిమీద ఆవకాయ కుండ, కుడిచేతిలో టిఫినుకారేజి పట్టుకుని నిండుగా నవ్వుతూనించుంది.

"ఎవరమ్మా" అన్నాడు ఇంజనీరుగారు.

"శేను బాబూ చిట్టెమ్మని నవ్వెరగవు కాని మీనాన్నావామ్మా మా పొరుగింట్లా ఉండేవారు ఇదివరకు. ఏం గొప్పవృద్ధయ మని! ఆయనది." అందావిడ.

"అయ్యో నెత్తిమీద బరువుతో నించు స్వారే. ఉండండి సాయంపడతా దింపండి" అంటూ నెత్తిమీద బాస దించారు ఇంజనీరు గారు.

"ఇదంతా ఏమిటంటే మీఅమ్మ సోపేట నించి ఉత్తరంరాసింది బాబూ నీకు ఆవకాయంటే ఇష్టమని. ఏదో కొద్దిగా పెట్టి తిరపతి వెట్టా, ఇక్కడ దిగి తెచ్చాను. చూడు బాబూ. ఇరు గో మువ్వంకాయ కూర కూడాను. లోపలికి వద భోంచేద్దు గాని ముందు. మన వ రాలేదీ!...మాలక్కే..."

ఇంక మాటలు వివబడలేదు. ఇరవై నిమిషాలదాకా, అప్పారావు వెళ్లిపోయినా

గోపాలం కూర్చున్నాడు చిట్టెమ్మగారి కోసం అని.

భోజనాలై సావిట్రి కొచ్చారు. "చిట్టెమ్మగారూ! జ్వరలో ఇంత రుచి అయిన కూర తినెరగనుమండి. ఆవకాయ అమోఘంగా వుంది లెండి. మా అమ్మ చెప్పడం, మీరు తేవడం, కాపోయినా కబురంపకపోయారటండీ బంట్లోతును పంపుదును" అన్నాడు ఇంజనీరుగారు.

"అయ్యో మడిగట్టుకు వేసిన ఆవకాయ బంట్లోతుచేత ఎలా మోయిస్తాం బాబూ. అయినా తప్పేముందినే" అంది బామ్మ గారు.

"సరే. ఇంత మిట్టమథ్యాహ్నం ఎండలో మా యింటికొచ్చి, భోంచేయకుండా వెళ్ళడం భావ్యంకాదు బామ్మగారూ అంది" ఇంజనీరుగారి స్పటిభార్య సన్నని గొంతుతో.

"బామ్మగారు ఇనాళ మీరు మాయింట్లా ఎంగిలి పడకపోతే నామీద ఒత్తే."

"కావలస్తే మళ్ళీ మడిగట్టుకు ఒండుతాను. మీలాంటివారు మా యింటికి రమ్మంటే వస్తారా! మళ్ళా మళ్ళా" అంది ఇంజనీరు గారి భార్య.

గోపాలానికి ఆనందంతో ఒళ్లు పులక రించింది. చిట్టెమ్మగారికి జరుగుతున్న గౌర వానికి.

"మీరు భోంచేయక తప్పదు" అన్నాడు ఇంజనీరుగారు.

"ఇంజనీరుబాబూ..." అంది చిట్టెమ్మ గారు గంభీరంగా. ఇవతలగదిలో గోపాలం చెవులరిక్కించుకు వింటున్నాడు. "ఇంజ నీరుబాబూ! నేను నిన్ను అడిగిది ఈపూటకి భిక్షుకాదు. కాశ్యతభిక్షు. నా చెల్లెలు అల్లు డికి సర్కారులో ఉద్యోగం వేయించు నాఘటం మహారాజులా వెళ్లిపోతుంది. నాకేం తెగలేదుకాని నాచెల్లెలినున్నదలా ఒక్కగా నొక్కబిడ్డ. దాన్ని ఆ అయ్య చెతులో పెట్టింది. అతగాడే వాళ్ళని గట్టె క్కించాలి. వాడైనా బుద్ధిమంతుడు.

యోగ్యుడు. మెటిక్లేషన్ పరీక్ష ఇచ్చాడు. మావూళ్ళోనే ఉద్యోగం కాళి అయిందిట. నువ్వే ఇవ్వాలిట. అందుకని ఆ ఉద్యోగభిక్ష పెట్టు ఇంజనీరుబాబూ" అంది చెంబుపట్టి.

తెండుక్షణాలు నిశ్శబ్దం ప్రవర్తింది. గోపాలం నరాలుగ్గబట్టి కూర్చున్నాడు.

"అలాగే చిట్టెమ్మగారూ. అనక అబ్బాయి నోసారి పంపించండి. మాట్లాడి..."

"నీఇల్లు వెయ్యిళ్ళ మొదలై... నాతండి నాతండి...ఒస్తా బాబూ" అంది చిట్టెమ్మ

గారు.

* * * ఆ సాయంకాలమే చిట్టెమ్మగారు, చెల్లెలు, పిల్లలు అంతా తిరుపతి బయలు దేరి వెళ్లిపోయారు గోపాలాన్ని, రాధనీ, శంకరాన్ని శతవిధాల ఆశీర్వదించి.

"రాధా నువు చాలా తెలివైనదానివి. మను ఘలశక్తి మంచితనంలో గొప్పతనం కొద్దిగా చిట్టెమ్మగారు చూపించింది. నాకు అంద నాలు కట్టడం ఆట్టేబాగారాదు" అన్నాడు ఆరాతి నిద్ర కుప్రకమించిన గోపాలం.

రాధ మెత్తగా నవ్వింది. "చిట్టెమ్మగా రేచిటి... వాళ్ళకూడా ఎంతమంచివాళ్ళని..." అంది.

గోపాలానికి పూర్తిగా నమ్మకం కుదర లేదు కారడ మావగారిమీద. "మరేమరే" అన్నాడు ముక్త సరిగా.

మర్నాడు పొద్దున్నే కాఫీ పొడుండబ్బా కాళి అయిన వైనం గుర్తించబడింది. అటు మొన్ననే తేవసించి. నిన్న మొన్నటి వాడావిడిలో మర్చిపోవడం జరిగిందన్న సంగతికూడా గ్రహించబడింది.

"మరచెంబుతే హాటల్నించి కాఫి తెస్తా" అన్నాడు గోపాలం చొక్కా వేసుకుంటూ.

మరచెంబు ఎంత వెతికినా కనపడలేదు.

"మాకావా...హూ... నేను చెబుతే నమ్మేవా. నాకు తెలుసు" అన్నాడు గోపాలం విజయగర్వంతో.

రాధ మాట్లాడలేదు. తల వంచుకుని జర్మన్ సిల్వర్ గిన్నె ఇచ్చింది కాఫీ లేవ దానికి.

కాఫీతాగి మళ్ళా ప్రస్తావించాడు.

"పోనీలెండి. మాబామ్మ పెళ్లినాటి చెంబది. సాట్లలుకూడా వడింది. పొర పాటున పటికెట్టుంటారు." అంది రాధ.

"అదే నేనూ అనేది ఘరానా పొరపా ట్లంటే ఇవే" అన్నాడు గోపాలం.

భోంచేసి, ఆఫీసుకు బయల్దేరేముందు సిగరెట్లు అంటించి చడకకుర్చీలో విశ్ర మించాడు.

ఎదురుగుండా నట్టింట్లా కావడిపెట్టి కింద ఏదో మెరుస్తన్నట్లు కనబడింది. పక్కనేకూర్చుని తమలపాకులు వేసు కుంటున్న రాధకూడా అది గమనించింది. చటుక్కునవెళ్లి మెరుస్తన్న సరుకుని బయ టికి తీసింది.

"ఏమిటిదీ?" అన్నాడు గోపాలం. రాధ ఆసరుకుని చెంగుచాటున దాచుకోడం చూసి.

"అచ్చే. ఏంలేదు. మరచెంబు ఇత్తడిది కాదులెండి కంచుది. పాతది కాదులెండి. కొత్తది, మనది కాదులెండి. మన చుట్టాలది. ఇది దొంగతనం కాదులెండి. పొరపాటు" అందిరాధ

అతని సొంత ఆభరణం
అతని సొంత నాణెలు
అతని సొంత వస్తువులు
అతని సొంత వస్తువులు
అతని సొంత వస్తువులు
అతని సొంత వస్తువులు
అతని సొంత వస్తువులు
అతని సొంత వస్తువులు
అతని సొంత వస్తువులు
అతని సొంత వస్తువులు

నారసింహ లేహ్యము

బంగారు చేర్చబడినది. మేహ యు, నిక్కాక, నిస్సత్త, కుక్క పన్నును పొరించి బలమును, కొంతని, వీర్యవృద్ధిని కలి గించు వరప్రసాదము—

30 టేబి. డబ్బి. రు. 8-4-0 పోస్టేజి 15 ప. డి. సి. పి. డ్రికం చెసి. "అయ్యకృదనమాజం" పెరిడేపి. పెల్లారు జిల్లా.

వనితాలోకం

వనితాలోకం:

ఈజిప్టు మహిళల

స్వాతంత్ర్య సమరము

భారతదేశ స్వాతంత్ర్య సమరములో

ఏ అస్త్రాలను ప్రయోగించి మహా తుక్కు విజయము సాధించాడో, ఆయన ఉప శేఖము పొందిన మదాన్ దోరయా సాఫిక్ ఆ అస్త్రాలనే ప్రయోగించి ఈజిప్టుదేశములో స్త్రీ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించింది.

స్త్రీ స్వాతంత్ర్యోద్యమములో భారతీయ వనితలకంటే ఈజిప్టు మహిళలు అధికముగా కష్టపడవలసివచ్చినది. భారతీయ వనితలకంటే విస్తృతమైన సైన్యంలో ఆ స్త్రీలు సమరము ప్రారంభించారు. భారతీయ వనితలకు దేశ స్వాతంత్ర్యముతో రాజకీయ జాతీయ స్వత్ర్యములు లభించాయి. పురుషులు దానికవరోధాలను కల్పించలేదు. ఈజిప్టులో మతము సంప్రదాయాలు బలవంతములు కాగా పురుషులు స్త్రీ స్వాతంత్ర్యాన్ని నిరోధించారు.

టర్కీ భారతదేశాలలో స్త్రీలకు ఒక్కటేము గీటుతో అన్ని స్వత్ర్యాలు లభించినవి.

ఇల్లందల సరస్వతీదేవి

చాయి కాని ఈజిప్టు వనితల కాభాగ్యము లేదు. ఈజిప్టులో నూటికి 91 మంది ఇస్లాము మతస్థులు. సాతంత్ర్యము మతానికి వ్యతిరేకమని భావించేవారు. అందుచేత ప్రతి చిన్న విషయమునీ ఆ దేశపు స్త్రీలు కొంత ఆందోళన పోరాటము సలుపవలసివచ్చినది.

సుమారు పాతిక సంవత్సరాల క్రిందట ఈజిప్టులో స్త్రీ స్వాతంత్ర్య సమరము ప్రారంభమయింది. ఈ కితాబ్దారంభము నాటికి ఆ దేశపు స్త్రీలు నిరక్షరాస్యులు. అంతే పురా లలో నే వారి వివరోలు. హక్కుల విషయము తెలియకు సరికదా విరియినా ఉండలేదు. బహుభార్యాత్వాన్ని స్త్రీలే ఆమోదించేవారు. సపత్నులు సఖులమందిరిగా మెలగుతూ ఉండటమే ఆదర్శముగా సహజముగా అనుకునే

వారు. 1910 లో షేక్ మహమ్మద్ అబూ ఇస్లాము మతములో స్త్రీ స్వాతంత్ర్యాన్ని నిరోధించే అంశాలు ఏమీలేవని వెల్లడించాడు. ఆయన గొప్ప సంస్కర్త. దీనితో జాతీయతకు కనువిప్పింది. 1919 లో స్త్రీలందరూ కలిసి మేలిముసుగులతో మగవారి అనుజ్ఞను పొందకుండా, తమకు జరుగుతున్న అన్యాయాలను నిరసిస్తూ వీధులలో ఊరేగింపును సాగించారు. 1923 లో హుదాషెరాలి అనే స్త్రీ మొట్టమొదటసారి పరదాలను తొలగించుకొని స్వేచ్ఛగా వీధులలో నడవటానికి ముందడుగువేసింది. కొందరు స్త్రీలు ఆమెను అనుసరించారు. కాని లోకులు పరిహసించటము అగౌరవముగా చూడటము మానలేదు.

స్త్రీలు తలదుకుంటే చేయలేని పని ఉన్నదా?

క్రమముగా స్త్రీలలో విద్య సేర్వవలెనన్న వాంఛ ప్రబలమవుతూ వచ్చింది. స్త్రీలు బాలికలు పాఠశాలలకు వెళ్ళటానికి మొదలుపెట్టారు. 1935 లో ఒక స్త్రీ ఉద్యోగానికి ప్రయత్నాలు అనేకంగా చేసింది. కాని స్త్రీలకు ఉద్యోగాలిచ్చే పద్ధతి ఆకాలములో లేదు. అందుకు పురుషులందరూ వ్యతిరేకలే. అప్పటినుండి స్త్రీలలో స్వాతంత్ర్యవీజాలు బాగా నాటుకొని ఎదగ నారంభించాయి. 'స్వత్ర్యాలు' 'హక్కులు' 'స్వాతంత్ర్యము' ఎవరినోటి

ఈజిప్టుమహిళల స్వాతంత్ర్య సమరము

విన్నా ఈ మాటలే! స్త్రీలందరూ వదులు కట్టుకున్నారు—సమావేశాలు, తీర్మానాలు, నివాదాలు, ఊరేగింపులు సాగించారు. సమరము జోరుగా సాగింది. 1940 నాటికి స్త్రీ విద్య త్వరితముగా అభివృద్ధి చెందింది. స్త్రీలలో వైద్యురాలు, న్యాయవాదినులు, ప్రాధాపనకు, రచయితలు బయలుదేరారు. స్త్రీల మనోనిశ్చయము చట్టానికి బదులుగా పనిచేస్తుందని చాటారు. క్రింది తరగతులవారు కర్మాగారాలలోను వ్యవసాయపు పనులలోను ప్రవేశించారు. జాత్యభ్యుదయమునికి అప్పటివరకు ఆదేశపు స్త్రీలు ఎంత కష్టపడినా రాజకీయముగా హక్కులు లభించలేదు. గృహనిర్వహణముతో పాటు ఉద్యోగములను కూడా సాధించిన స్త్రీలు అనేకులు బయలుదేరారు. 'రాజకీయ స్వత్వములు మా జన్మహక్కులు' అంటూ.

కేవలము స్వాతంత్ర్యసిపాసే కాకుండా సంఘశ్రేయస్సుకొరకు కూడా తాము పాటు పడగలమని ఆ వనితలు బోకానికి చాట దలచుకొన్నారు. 1944 లో కలరావ్యాధిలో దేశమంతా అడ్డుడికినట్లయినది. ఆ సమయములో స్త్రీలు బయలుదేరారు ఒక్కొక్కరే—అంతకుపూర్వము గృహప్రాంగణము చాటనివారందరూ సంఘసేవలయి అదనుకు ప్రభుత్వాన్ని ఆదుకున్నారు. పేద రోగులను ప్రభుత్వమువారి కార్లలో వైద్యాలయాలకు చేర్చారు; ఇండ్లలో ఉన్నవారికి వైద్య సౌకర్యాలను కల్పించారు. ఒక్కొక్క గృహాన్ని సుద్రపరచటానికి పూనుకొన్నారు. తత్ఫలితముగా ఆ అంటు జాడ్యము వెంటనే అణగిపోయింది అప్పుడు తెలిసివచ్చింది ప్రజలకు ప్రభుత్వ నిక్షేప స్త్రీలు కూడా మనోనిబ్బరముతో ఎటువంటి త్యాగమునా చేసి కార్యముసాధించగలరని.

1948 నాటికి ఈజిప్టుస్త్రీలు సాంఘికముగా ఆర్థికముగా సాంస్కృతికముగా

హక్కులను సాధించి పురోగమించగలిగారు కాని రాజకీయస్వత్వము మాత్రము చేజిక్కిలేదు. స్త్రీలందరు పార్లమెంటు ప్రవేశాధికారము కొరకు ఆందోళన సలిపారు.

మదామ్ దొరియా షాఫీక్ సాహిత్యములో డాక్టరు పట్టము పొందిన విద్యుషీమణి. నాలుగు మాసపత్రికలకు సంపాదకురాలు. నిరక్షరాస్యతా నిర్మూలనకై అనేక పాఠశాలలను నిర్వహిస్తూ అనేక రంగాలలో సంఘసేవచేస్తున్న కార్యకర్తరి. ధైర్యముతో స్వార్థరహితముగా పనిచేయు దేశసేవిక. త్యాగము లేని దేశానికి గాని స్త్రీలకుగాని స్వాతంత్ర్యము లభించదని ఆమె మనసారవమృది. 'డాటర్స్ ఆఫ్ ది సైన్' అనే ఈజిప్టు మహిళా మండలికి ఈమె అధ్యక్షురాలు. ఆమె చేతనే ఆ మండలి స్థాపించబడింది. స్త్రీలనుస్థితినిగురించి తన పత్రికలలో ఆమె విరివిగా వ్రాస్తూ ఉండేది. ఆ దేశపు స్త్రీల సమస్యలు బహుభార్యాత్వము, బహుసులభముగా పురుషులు ఇచ్చే విడాకులకు సంబంధించిన వే ఎక్కువగా ఉండేవి "శాసనము తప్పమరొకటి దానిని ఆపలేదు" అని ఆ స్త్రీలందరూ నిశ్చయించుకొన్నారు. వెంటనే "స్త్రీలే స్త్రీల కష్టసుఖములను అర్థము చేసుకోగలరు. కనుక పార్లమెంటులో స్త్రీలే స్త్రీలకు ప్రాతినిధ్యము వహించాలి" అని పత్రికలలో ప్రచారముచేశారు; సభలలో చర్చించి తీర్మానాలను చేశారు; ప్రభుత్వాన్ని ఒత్తిడిచేశారు. ఈ పోరాటము మూడుసంవత్సరాలపాటు హోరాహోరిగా నడిచింది, కాని ఫలము కాలేదు. మదామ్ దొరియా షాఫీక్, ప్రాణము విసిగి చివరకు పార్లమెంటును సాధించటానికి పూనుకొన్నది.

శాసనసభా భవనపరిసరాలలో కొన్ని వేలమంది స్త్రీలు సమావేశమయి మహాసభ నాకదానిని జరిపారు. జర్నలిస్టులైన పురుషులు

ఆ సభకు హాజరయినారు. సభ్యురాండ్రవద్ద కళ్ళు కాని కటారుగాని లేవు. భవనబహిః ప్రదేశమున స్త్రీలు చేసిన నివాదాలకు, వేసిన కేకలకు శాసనసభ్యులు విసిగి, మదామ్ షాఫీక్ ను మరి ముగ్గురుస్త్రీ రచయితలను (జర్నలిస్టులు) శాసనసభా భవనములోకి రానిచ్చి స్త్రీలసమస్యలను విచారించటానికి సమ్మతించారు. కాని ఆకాలపు ఈజిప్టుదేశపు ప్రభువు 'ఫారుక్' తన వాగ్దానము చెల్లించలేదు; స్త్రీలు పడిన శ్రమకు తగిన ఫలము కలుగలేదు.

మదామ్ దొరియా షాఫీక్ అంతటితో నిరాశచెందలేదు. స్త్రీ స్వాతంత్ర్య సమరము అంతటితో సమాప్తి కాలేదు. మరి కొంతకాలము పోరాటము సాగింది. ఈకాలములో మదామ్ షాఫీక్ మహాత్మాగాంధీగారి జీవితచరిత్రను చదివటము తిలసించింది. ఆయన అహింసాత్మక సిద్ధాంతాలపై ఆమెకు గురికుదిరింది. 1954 మార్చి నెలలో కైరో అలెగ్జాండ్రీయా పట్టణాలలో మొత్తము 15 మంది స్త్రీలతో మదామ్ షాఫీక్ నిరసవత్తులు ప్రారంభించింది (వైస్రక్ట్ బ్యూలో ఎనిమిది దినాలు మంచినీళ్లు నిమ్మకాయ రసముతో కటికి ఉపవాసాలను చేసింది. పరిస్థితి ప్రమాదకరముగా ఉన్నదని వైద్యులు సలహాయచ్చారు ఆమె లెక్కలు చేయలేదు; తన సంతానాన్ని గురించి వాళ్ళభవిష్యమును గురించి ఆలోచించలేదు; పట్టుదిలతో నిరసన వ్రతాన్ని కొనసాగించింది. ఆ సమయమున ప్రభుత్వము స్త్రీలకు సంపూర్ణరాజకీయ స్వత్వములను ఇవ్వటానికి సమ్మతించింది. ప్రసంగమంతా ఆమెకృషి ఫలవంతమైనదని ఆనందించింది; ఈజిప్టు స్త్రీలను అభినందించింది.

"మహాత్మాగాంధీ చెప్పినట్లు త్యాగము సేవలేదే స్వాతంత్ర్యము సిద్ధించదని నేను అనుభవపూర్వకముగా తెలిసికొన్నాను. స్త్రీలకు స్వాతంత్ర్యములేనిదే దేశమునకు స్వాతంత్ర్యము సిద్ధించదు" అని మదామ్ షాఫీక్ అంటుంది. ఈనాడు ఈజిప్టుదేశపు స్త్రీలు అన్నిజాతుల స్త్రీలతోపాటు స్వత్వములను అనుభవిస్తున్నారు అణ్యప్రాన్ని కనిపెట్టటము మానవ నాగరికతకు ఎంత ఘన విజయమో స్త్రీలకు స్వాతంత్ర్యము సిద్ధించటము అంతటి మహావిజయమే. అయితే మొదటిది ప్రపంచనాగరికతా వివాదానికి దారితీస్తుంది రెండవది జాతులన్నిటిని ఐక్యపరచి శ్రేయము కాలిని పెంపొందిస్తుంది

లల్లూరాం ఆండ్ కో
(స్థాపితము 1928.)
ఎన్నో సంవత్సరాలుగా మన్నికకు, నాణ్యతకు, సరసమైన వరలకు ప్రసిద్ధిచెందిన
* ఇనుప పెట్టెలు * ఉక్కుబీరువాలు
* క్యూపు బాక్సులు

లల్లూరాం ఆండ్ కో
నెలగలేటివారి విధి, : : విజయవాడ - 1.
"కోత్ హరూమ్ - మారుతి సినిమా కెదురుగా."

నళిని

66

అమ్మా! ఇందిర పెళ్లి పిలుపుకు వచ్చింది. పెళ్లికూతురుకి తోడి పెళ్లికూతురికి కాఫీ టిఫిన్ తీసుకురా" అంది నళిని. లక్ష్మమ్మగారు ఖడ్గుటికివచ్చి "అమ్మా! అమ్మా! స్వయంగా పెళ్లి కూతురే పిలవడానికి వచ్చిందే!... అబ్బాయి జేపూరమూ, ఎంతకట్టుమంటూ" అమ్మాయి కముగా అడిగింది. "అయినది రాజమండ్రిబ. యంకామ్ ప్యానరయ్యాడుట. వైచగు ఫులకి యింగ్లండు వల్లడుట. ఇంగ్లండు నుంచి రాగానే అతనికి అయిగువందల రూపాయలకు తక్కువకాని వుద్యోగము దొరకుతుందిట.... అప్పుడు యిక ఇందిర మనతో మాట్లాడుడుట."... అంది నళిని నవ్వుతూ! ... "చాలేనేర్చుకుపోయావు నీకూ దొరకుతుందిలే!" అంది ఇందిర. అనవ్వుతో తనూ కలుస్తూ! ... "అంతి అద్భుతమాలే! ... యింతకీ కట్టు మెంతి మ్మా!..." అంది లక్ష్మమ్మగారు... "మాబావగారు చాలాఅభ్యుదయవాదిట... ఆయనకి కట్టుకొనుకలు అక్కలేదుట కానీ..." "చాలేపూరుకో! బానకియింక!..." అంది కోపంగా ఇందిర. బానకి పక పక నవ్వుతూ "అప్పుడే అంతేపూసుకు వస్తావేం ఇందిరా! అదికాదండీ! ఆయనకి యింగ్లండులో వైచగుఫులకి అయ్యేఖర్చు భరించాలిట." అంది... "ఏమయితే నేం అమ్మా! అద్భుతము..." అంది లక్ష్మమ్మ గారు మళ్లా దిగులుగా... "అద్భుతమే! మా నాన్నగారు తనఅల్లుడికి కనీసము ఓ యం ఏ డిగ్రీ, నుంచి భవిష్యత్తుకావాలి అనుకున్నారు ... అటువంటివాడికోసము మా అక్క మూడేళ్ళనుంచి కలలు కంటోంది ... యివన్నీ యీవాటికి నెరవేరాయి." అంది బానకి.

"నావంతు అయిపోయిందిగా. యిక నువ్వు ప్రారంభించు కలలు కనడము" అంది ఇందిర కృత్రిమకోపాన్ని అభినయిస్తూ! ... "అమ్మో! మాటలసందడిలో మర్చిపోయాను. వుండెడెమ్మా కాఫీ తెస్తాను." అంటూ లక్ష్మమ్మగారు లోపలికి వెళ్లింది.

కాసేపటికి నళినితండ్రి రంగనాథముగారు వచ్చారు. ఆయననికూడ పెళ్లికి తప్పక రమ్మని ఆహ్వానించి ఖడ్గునుగారితో మరి మరీ రమ్మనిచెప్పి... "నళిని! నువ్వు లేక బాకే పెళ్లిజరగదని నళినితో చెప్పి వాళ్లు వెళ్లిపోయారు.

"అందరి పెళ్లికూ అయిపోతున్నాయి. నున అమ్మాయికితప్ప. ఎందుకువచ్చిన

దడుపు!" ... అని లక్ష్మమ్మగారు నిట్టూర్చారు. "దానికిఅవుతుంది!... యింతకీ ఘడియరావాలి. ... అంతేకాదుతల్లి అంటూ రంగనాథముగారు ధైర్యముతెచ్చుకుంటూ అన్నారు.

కంచి వాసుదేవరావు

నళినికింకా పెళ్లికాలేదని రంగనాథముగారికి లక్ష్మమ్మగారికి తెలిసే! ... కాకపోతే లక్ష్మమ్మగారు ప్రతిరోజూ జయట పడుతుంది. ఆయన బయట పడెడు. అంతే తేడా!... ఆమాటకొస్తే నళినికి మటుకు

తన పెళ్లిగురించి ఆశ్చర్యతేమా!... తనకన్న నుఖాలని తనజీవితాన్ని పంచుకునే భాగస్వామి రావాలనిలేమా! ... వుంది! కాని ఎప్పుడూ! ఎల్లా!... నళిని తనజీవితములో కొన్ని అదర్శాలు ఏర్పర్చుకుంది. ఆ అదర్శాలని గౌరవించగలిగేవ్యక్తి వచ్చేవరకు తనకి నిరీక్షణతప్పదు.

* * *

నళిని అందరివంటి స్త్రీ కాదు. అందరికీ లభించని అద్భుతాలు అవకాశాలు ఆమెకి లభించాయి. అందులో ముఖ్యమయినది రంగనాథముగారివంటి తండ్రిని గలిగివుండడము.

రంగనాథముగారు వీరేశలింగముగారి కిచ్చకోటిలో చేసినవాడు. ఆయనకి స్త్రీ స్వాతంత్ర్యముగురించి స్త్రీ విద్యగురించి సమాజములో స్త్రీ స్థానముగురించి స్థిరమయిన అభిప్రాయాలున్నాయి. ఆ అభి

సుందరముగా నుండ తగిన కాలము

తాజా-నువాసనల ఆఫ్ఘాన్ స్నో

స్త్రీల లావణ్యమును కాపాడును, వృద్ధిచేయును. రోజంతా చర్మమును మృదువుగాను, స్నిగ్ధముగాను వుంచును

అఫ్ఘాన్ స్నో

పాటన్ వాలా సుందరాలంకార చక్రములకోశం

మీ పిల్లలు బడినుండి

అలసి వచ్చినపుడు

హమాం వారికి ఎంతో

డిప్యెహము

నిద్దును!

మరియు ప్రతి రోజు ఎంతో కాంక్ష వచ్చును
కనుక హమాం కుటుంబం రద్దును ఆదాయము
చేయును.

అది మరి నచ్చు అని మీకు నిశ్చయముగ
జెబును. ఎందుకంటే అది తాళా తయారు.

ఇండియా పెట్రోలియం, ఇండియా నిర్మాణ
క్రింద, ఇండియాలోనే తయారవుతున్నది.
తాళా బోర్డు రెక్కలు ప్రతి మంగళవారము,
అక్షయవారము, శనివారముల రాత్రి 9 గంటలకు
రేడియో ఏల్ ఎఫ్ లో వివరించి TS. 9772 (R)

ప్రాయాలనే పుణికిపుచ్చుకుంది నలిని.
కాని యీ విషయములో లక్ష్యమృగారి అభి
ప్రాయాలుమటుకు చేరుగా వుండేవి.
“అడదానికి చదువుదీసికీ!... ఒక అయ్య
చేతిలో పెడితే మనబగువు వడలుతుంది.
వీళ్ళంతా పుణ్యం గాలు చేయాలా పుణ్యాలా”
అనేది ఆవిడ... “కనీసము దానికి లోకజ్ఞానం
వచ్చేటంతవరకు అంటే ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి.
వరకయినా చదువుచెప్పిస్తాను. తర్వాత
పెళ్లిసంగతి” అనేవారు రంగనాథముగారు.
నలిని ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి.పూర్తి చేసింది. “యింక
యినా, పెళ్లిచేయండి...” అనేది లక్ష్యమృ
గారు. “అది ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి.పూర్తిచేసింది
దాని అభిరుచులు ఏమిటో తెనుసుకోనీ
యింకా చదువుకుంటుందో పెళ్లిచేసుకుం
టుందో” అనేవారు రంగనాథముగారు...
దాన్ని కనుక్కోవడమేమిటండీ!... దానికేం
తెలుసు” అనేది లక్ష్యమృగారు... “దాని
భవిష్యత్తును నిర్ణయించుకోవల్సింది అది కాని
మనముకాదు” అనేవారు రంగనాథము
గారు. నలిని యింకా చదువుకుంటానంది.
రంగనాథముగారు విచరువు తావు...
ఎంతాక చదువుతానని అడగలేదు. తన
యిష్టమువచ్చినచదువుకే ఎన్నుకునే స్వాతంత్ర్యం
తెలియ ఆమెకే యిచ్చారు... ఆమెను
కోవడములో తనకేక్రి సామర్థ్యాలని చూప
మనే ఆయన అభ్యర్థించారు.

నలిని తనక ప్రసాదంపబడతే అంకాలని
పూర్తిగా వినియోగ పరచుకుంది. ఆమె
ఎస్. ఎస్.సి. పూర్తిచేసింది... “అనుకున్న
చదువు అయిపోయిందిగా... యికనైనా
పెళ్లిచేయండి” అని బతికూలేవాని లక్ష్య
మృగారు... “ఎంతటి ఏమంటావు” అని
రంగనాథముగారు నలిని నే అడిగారు.

నలిని సంఘములో స్త్రీస్థానముగూర్చి
కొన్ని అభిప్రాయాలున్నాయి. సంఘ
ములో భర్త భార్యని చాలా నీచముగా
చూస్తున్నాడనీ... దానికికారణము స్త్రీ
తనస్వకేక్రి మీదనిలబడలేక ప్రతిదానికి భర్త
మీద ఆధారపడ్డమే కారణమని...
యిష్టమున్న మృగ్యతరగతి కుటుంబాల ఆర్థిక
వ్యవస్థ చక్కబడి సంసారాలు బాగుపడా
లంటే భార్యభర్తలు యిరువురు సంపాదిం
చాలని... కట్నాలవలన అనేకకుటుంబాలు
నాశనమవుతున్నాయని యీ కట్నాలు
నశిస్తేకాని స్త్రీకి ముక్తిదేని భావించేది.
రంగనాథముగారు తనని పెళ్లిగురించి అడిగి
నప్పుడు... “యింతచదువుదాదినాను.
నాస్వకేక్రిమీద నిలబడి పుణ్యం గము చేసుకుం
టాను. యింక పెళ్లిఅంటారా నేను పుణ్యం

గముచేయడానికి అభ్యంతరముండకూడదు.
కట్నకానుకలు ఏమూపేదాతీసుకోకూడదు.
యీవరకులకి లోబడిమీరు ఎవరినీ చేసుకో
మన్నా చేసుకుంటాను” అంది నలిని. దానికి
రంగనాథముగారు వప్పుకున్నారు. అంతే
కాదు... “తల్లీ! నీమనసులో ఎవరయినా
వుంటేచెప్పడానికి సంకోచించకు...
అతిసు యోగ్యుడనిచువుభావిస్తే, అతి నే
కులమువాడయినా నాకభ్యంతరంలేదు”
అన్నాడు.

ఇన్ని అవకాశాలు, యింత స్వాతంత్ర్యం
తెలియ సాధారణముగా ఏ స్త్రీకి లభించవు.
నలిని యథోచితముగా లభించిన యీ అవ
కాశాలు అద్భుతము ఎంతో సంఘస్థి
ఎంతో ధైర్యముతోకాని చాలమంది
స్త్రీలకి లభించవు. నిజముగా రంగనాథము
గారి లేకపోతే తనజీవితము తన చిన్ననాటి
స్నేహితురాండ్రవలెనే అయ్యేది.

పోమయూజులుగారి మనవరాలు. చాకలి
పద్మకు సరిపడ్డ చదువుదదింది. పెద్దమనిషి
కాకుండానే వాళ్ళవాళ్ళు పెళ్లిచేశారు. కాని
మొగుడు పోగానే అపంచ యీపంచఅశ్ర
యించి నానాకషాలు పడుతోంది. కనుల
పెళ్లి వెంటనే ఏటేటా కాన్పులువచ్చి
రోగిష్టిదయు ఎందుకూ పనికిరానిదయింది.
సరోజిని కొంతవరకు నయము. ... తను
చదువుకున్నది కొద్దిఅయినా స్వకేక్రివలన
హిందీపరీక్షలు ప్యాసయి, ట్యూషన్లు చేప్ప
కుంటూ తనబట్టు పిల్లల బట్టు తినేకుట్టు
కుంటూ కాలము గడుపుతోంది... రెండు
వైపులా డబ్బున్నవలె పనిమటుకు ఏం
భాసుంది? మొగుడుచేతికివచ్చిన ఆస్తివ్యస
నాల పాలుచేస్తున్నాడు... తనతల్లిమీద
ప్రకారము తనకే అప్పుడే పెళ్లిచేసివుంటే
తను యిల్లాగే వుండేది.

నలిని ఆపూరి కాలేజిలోనే లెక్చరరుగా
పనిచేస్తోంది. రంగనాథముగారు నలిని
పెండ్లివిదముగూర్చి సంబంధాలు వెదు
కూనే వున్నారు. కాని ఏలాభియో?...
ఏసంబంధమూ నలిని పెట్టినవరకులకి అంగీక
రించడములేదు. అందరికీ కట్నముకావాలి.
ఎవరూ నలిని పుణ్యం గము చేయడము అంగీక
రించరు. అందుకని వచ్చి సంబంధాలు
తిరిగిపోతున్నాయి.

ఎవరియినా ప్రేమించి పెళ్లిచేసు
కుంటే!—తను ఎదుగుతూ పురుషరూపా
లన్నీ మనసులో మెదిలాయి... కాని తను
వాళ్ళలో ఎవరినీ ప్రేమించలేదు... ప్రేమిం
చుకునిపెళ్లిచేసుకోవడము చక్కనిమూలనక
లలోతప్ప ఎక్కడా కనిపించదు... ప్రేమిం

దావనుకొని మోసపోయినవాళ్ళని తను ఎరుగుంది... దానికే తనయూనివర్సిటీకి వచ్చాను మేలుపట్టినాత్తున్నాను.

వాదము వచ్చి... తన ప్రాణస్నేహితురాలు. ఎంత చిరాకీగావుండేది. ఎంత అందముగావుండేది. ఎంతో ప్రేమించింది. అతను తనని అత్యధికముగా ప్రేమిస్తున్నావని యిద్దరూ త్వరలోనే పెళ్లి చేసుకోవోమన్నారని చెప్పేది. కాని యంతలో గర్భవతి అయింది... ఆయువకుడు బాధకున్నాడు. ... అప్రదిష్ట అనగావను ధరించలేక, తల్లినిండులమొగము చూడలేక పద్మ విశాఖ పల్లముననుబ్రాన్ని ఆశ్రయించింది. ఆతరువాత, పురుషులని సంఘాన్ని సలిపివేయాలన్నంత కోర్కెను కల్గింది నానీకి.

తనూ యాప్రవాదములోపడేది! ... కాని తనకి దూరదృష్టి వుండవలసిన ఆ ప్రవాదము జరగలేదు. ఒకనోడన తన క్లౌన్ మేలు ప్రభాకరము తనకో ప్రేమలేఖ చాళాడు... ఎన్నో ఎన్నో వాదనాలును చేసాడు. ఎంతవరకు అతను యాదాదానాల నిలుపుకోగలనన్న కొంత తీరికను ఆమెలో ప్రదేశించింది. మర్నాడు అతన్ని హాస్టలుకి పిలిచింది. విజిటింగ్ రూములో ఆ సమయానికి తామిద్దరుతప్ప మరెవరూ లేరు.

“యీవు త్వరాన్ని పిల్చిపోలేక చూపి దానునుమంటున్నాను. ఆపని మీలో చెప్పి చెబుకుము మంచిని విసుక్కురి పిలిచాను” అంది నానీకి నీరయన్ గా మొగము పెట్టి.

తన ప్రేమ స్వీకరింపబడినదని భావించి చిక్కగాటాయి తెలయకల్పిన ప్రభాకరము యీ సమాధానమువని తెల్లబోయాడు. కానీ పటికి తెప్పటిల్లి... “నన్నూ, నావుత్తరాన్ని అపార్థము చేసుకుంటున్నారు. నా ప్రేమ నిర్మలమయినది నిర్మలమయినది... మీరు నాజీవితాన్ని నాకేవల చేతుదిబిడుకుంటే ఎంతో ఓమే” అన్నాడు కన్నీటి పర్యంతమయి.

“అయితేనున్న మీరు ప్రేమిస్తారన్న మాట. ఆంలేగా!” అంది ముందులో? మాటిగాచూడండి!

“అవును అది ఎవరి ప్రేమంటా” భావకవితలము మొదలెట్టాడు.

“సంతోషము. ఎప్పుడంతగా ప్రేమించి నందుకు కృతజ్ఞురాలిని. మీ ప్రేమని స్వీకరిస్తున్నాను. విసుక్కురి నేను ప్రేమిస్తాను” అంది నానీకి.

“ఎన్నువెనయ్యను... నా లేఖని తీరవ్వరించవన్న ధైర్యముతోనే నేనావుత్తరాన్ని నీవు చాళాను” అన్నాడు... అప్పుడే ఏక భవనములో సంభోదన మొదలెట్టాడు.

“మనయిద్దరూ ఒకరి నోకరు అంత ప్రేమించునన్ను తర్వాత సంపాదించే పెళ్లి చేసుకోవచ్చుండే! యిక నేను చోడలలోవుండను.

యిక చదువుచదవను, యిద్దరము చేకృతావురము పెడదాము. మిమ్మల్ని సేవిస్తూ నా జీవితముగడిపివేస్తా”నంది.

అతను యీ పరిణామము వస్తుందని కలకనలేదు. అప్పుడే పెళ్ళా... “మందు మన చదువు తర్వాత వ్వవెళ్లి. చదువుఅయ్యేదాకా పెళ్లిమాట ఎత్తుకు జియర్. అన్నాడు.

“సరే!... చదువు అయితర్వాత ... నిన్నే పెళ్లి చేసుకుంటానని తనియెడల నాకు తడిసేల రూపాయలు యిచ్చుకుంటానని, ప్రాతప్రార్థకముగా, న్యాయశాస్త్ర రీత్యా చిల్లేట్టు వ్రాసి యవ్వగలరు? రెపు కాలేజీలో మన స్నేహితులుముందర మనయిద్దరము పెళ్లి చేసుకోవోమన్నామని బాహులుగా ప్రకటిద్దాము. అంగీకరిస్తారు ఏం!” అని చాలెంజ్ చేస్తున్నట్లు అడిగింది.

అతనికి నోటిమాట రాలేదు... “నిర్మల ప్రేమకి మరతులాదే!” అన్నాడు అతను ఆమెచాలెంజ్ నెదుర్కొనలేక

“దేవీ! దయ్యము కట్టి పెట్టు... నేనడిగిది పరితుకాదు హామీ ... మీరు దీనికంగీకరించరని నాకు తెలుసు. సమయమువస్తే నాకర్హక నన్ను వదిలివేసి మీరు తప్పకుండా బారనీ తెలుసు. యిక దయచెయ్యండి. యిదిగో యిది మీ వుత్తరము ... చింతిస్తున్నాను...” అంటూ చింపి ముక్కులు ముక్కులు చేసి... తను వెళ్లిపోయింది.

యీ జీవితములో కూడా తను ప్రేమించు

చేందుకు ఎవరూ లేరు. తనకి యిక పెళ్ళికి! అయినా తనకన్న ఎక్కువ చదువువున్నవాడు, ఉద్యోగమునుకావాలి అనుకోవడము వలన తనకి పెళ్లి జరగడములేదు. తనకన్నా తక్కువ స్థితిలోవాడినయితే!... పిచ్చికారి పెళ్ళిము తనకన్న ఎక్కువ చదువుకుని ఎక్కువ సంపాదించడానికి ఎవరయినా తప్పకుంటాడా?... ఏనో తననరించి తెలిసినవాడియితే తప్పకోవచ్చు! ఆ సమయములోనే నానీకి రవి గుర్తుకువచ్చాడు.

* * *

రవి ఇంటికివరకు తన సహధ్యాయి. తన యంటికివచ్చి తను చదువుకుంటూ తన ఫాదాలు విధులముగా జీవనధర్మచేవాడు. తెలివితలవాడు, ఎప్పుడూ మంచిమార్గాలు వస్తుండేవి. తనకి లెక్కలు రాకపోయినా ఫాదాలు ఆర్థము రాకపోయినా చిరాకుపడి వట్టి మట్టిబుర్ర అనేవాడు ... అతనికిల్లా చిరాకు తెప్పించడముంటే ఎందుకో చాలా సరదాగా వుండేది. కాని అతని తన కోసము ఎంతో శ్రమ పడేవాడు... ఎన్నో నోట్సులనుంచి గ్రంథాలనుంచి విషయ సేకరణ చేసేవాడు... యితర లెక్కరట్లుచెప్పే నోట్సు సంపాదించేవాడు ... అతని జ్ఞానము అతని పుత్రాధ్యాయుడూడే తనకి ఎంతో ఆకర్షణముగా వుండేది... అతను యింటికి రావోలో (Rank) వ్యాస య్యాదు... తను నూ మూ లా ప్యాదు. అయితే నేం, అతను దురదృష్టవంతుడు! నరి గ్రుడు! అవసరముగానా సంపాదకారము

తేజవర్ధని తేజ సౌందర్యాన్ని
రాసాని లోదరము.

తేజవర్ధని

ఉదయాన్నే
ఉపయోగించు
లతే ముందును
బోగొట్టి దివి

మంత ప్రకృతివంతుడుగా ఉంచుచు, చుట్టూనుచు
నాడి జీవితముంతా శోభింపజేయుచు ఉండునని, యీ
తెలలో దురదృష్టము. తేజవర్ధని సౌందర్యం
నెరియుటమాన్చి, శోధించుట శోభింపజేయుచున్నది.

తేజవర్ధనితో తేజమందవచ్చుననియు.

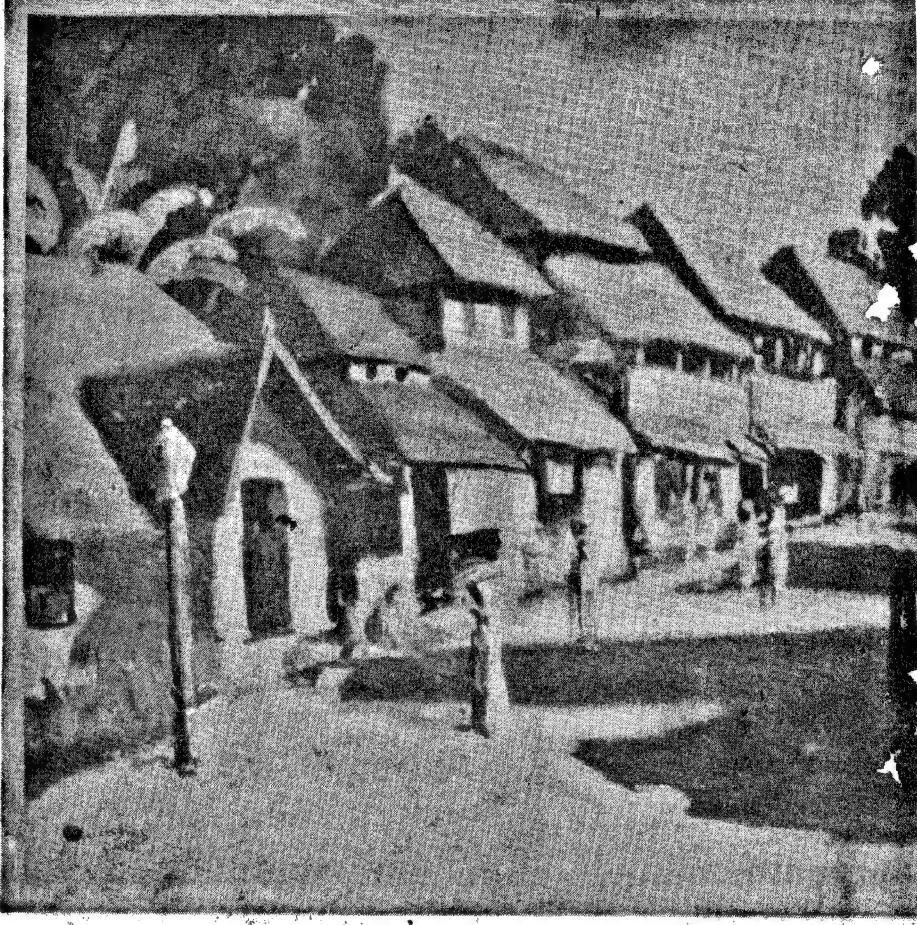
తేజవర్ధని, మనోహరమైనదిగా ఉంది.

తేజవర్ధని అ. 14, హిందూ అ. 14, బోస్టేజీ అదనం. అన్ని దుకాణాల్లో ఉంది.

తేజవర్ధని ప్రాశస్త్యం, కోయంబిరు.

నేషనల్ నేట్వర్క్ & సర్టిఫైడ్ (నవరత్న) లిమిటెడ్. ఇకింగ్ హాంబుర్గ్, జర్మనీ.

గ్రామ వీధి

చిత్రకారుడు: శాంతి యా.

మద్రాసుప్రభుత్వ విద్యాలయ విద్యార్థుల చిత్రకళా ప్రదర్శనం

పెంపుడు మేక (బాస్బీఫ్)

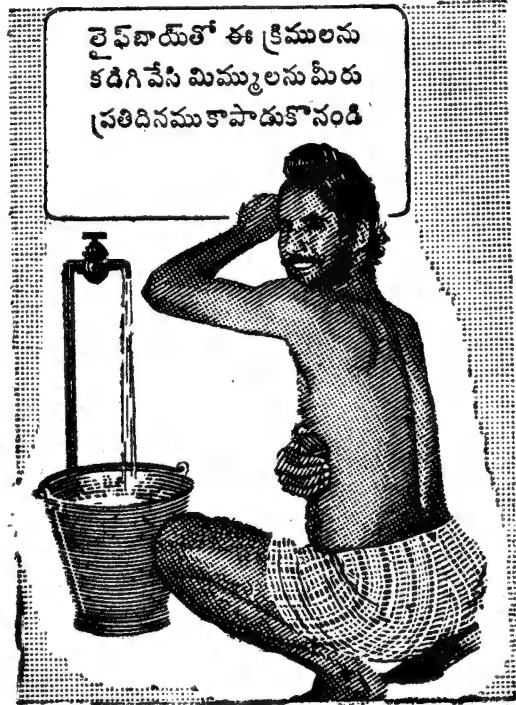
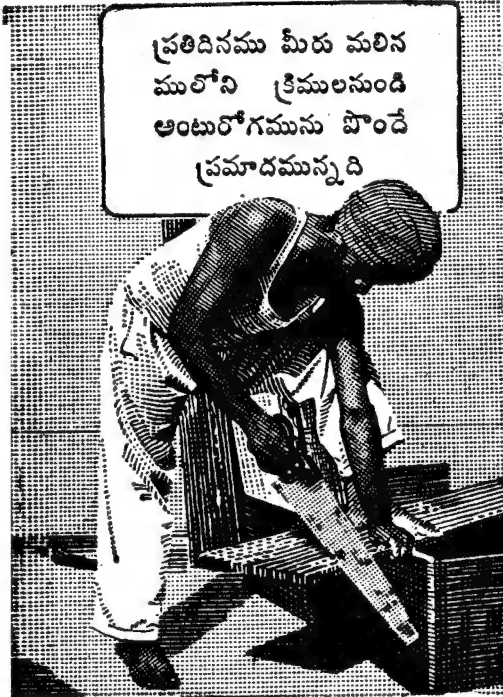

న ల్లి ని

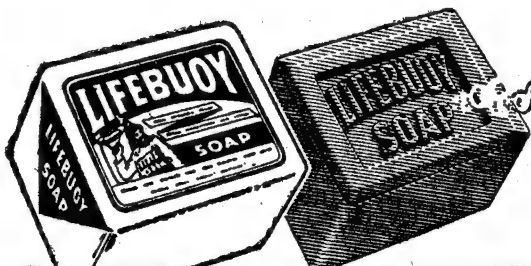
గురించి చర్చించేవారు. యిప్పుడేమయింది
అన్నేమామ?...యిద్దరి అంతేసులూ
వేరయ్యాయి. వారిస్నేహం ఒక స్థితి
గానే మిగిలిపోయింది. నిజానికి ఎల్లిని
పువ్వుగ ము చేస్తుండగా ఒక్క
వాడేవచ్చాడు, పదిరూపాయల చేబతులు.

తపించవల్సివచ్చింది ... చదువుకట్టిపెట్టి దృష్టమలేదుకనుక తను ఎం.ఎస్.సిపాఠశాల
తను శేర్మీకున్న ప్రైవేటుయముతో ఒకం లెక్కరరు పనిచేయగలుగుతోంది...
తెనిలో ప్రైవేటుగాచేరాడు... తనకీ ఆదర చిన్నప్పకు యిద్దరూ అనేకవిషయాలు

లై ఫ్ బా య్
స బు బ్బ

ప్రతిదిన మలినములోని క్రిముల
నుండి మిమ్ములను కాపాడును

ఇండియాలో తయారుచేయబడినది

L. 251-X52 TL

అతని ఆత్మాభిమానము తలచుకుంటే ఆశ్చర్యము వస్తుంది.. తను ఇంట్లో ఎంత అవినీతి పడుతున్నా... బీదరికములో ఎంత కృశించిపోతున్నా... ఎవర్ని సహాయము అందించేవాడు కాదు.. నల్లని సహాయము చేద్దామన్న స్వీకరించేవాడు కాదు.. తను బీదవాడయినా యాచకుడు కాలేదుట.

అటువంటినాడు ఎంతో అపుసరముంటే కాని చేబడులు కయినారాదు. తను మాట్లాడకుండా పదిరూపాయలిచ్చింది... ఘోష తరిఖుకల్లా యిచ్చానన్నాడు.. మాడు నెలలు గడిచాయి. అతను మళ్ళీ మొగము చూపించలేదు... పదిరూపాయలు ఎగగొట్టాడని మనిషి కూరిపోయాడని తను అనుకుంది కాని మాడు నెలలు తిర్యక అతను తన నెలలెల్లా ద్వారా పదిరూపాయలు పంపుతూ ఒక పుత్తరం వ్రాసాడు. "అడిగిన వెంటనే మీరు నాకు డబ్బు ఇచ్చారు కాని, అన్నమాట ప్రకారము నేను యివ్వలేక పోయాను నన్ను మోసగాడని మీరు భాసిస్తూవుండవచ్చు.. కాని ఏం చెయ్యను? పరిస్థితులు అట్లాంటివి!... ఏమయినా నేనెయినాటికి నేను మీ డబ్బు యివ్వగలిగాను. మీ మొగము చూడడానికి సిగ్గుగావుంది. ఆలనాటికి మీ ముస్తాదని ఆశిస్తాను." మొగము చెల్లక నెలలెల్లా ద్వారా పంపాడు... ఆ పదిరూపాయలు ఇవ్వకల్గే గు విఖర్చు కయినా వస్తాయి నీదగ్గరవుంచు అన్నా అతను నేను కూచకుని కాను అన్ని ఆ డబ్బు తిరస్కరించాడు

తనని చిన్నప్పటినుంచి ఎరుగున్నాను. అతన్ని తను ఎరుగుంది ఒకరిగురించి ఒకరికి తెలుసు ఒకరిమీద ఒకరికి ప్రేమవుంది యీపరిస్థితులలో అతన్ని ఎందుకు పెళ్ళి చేసుకోవాలి? మోసాడేక సతమత మవుతున్న అతని సంసారభారాన్ని తను ఎందుకు వహించకూడదు?.. మరింకోకర్ని పెళ్ళి చేసుకున్నా యంతకంటే ఎక్కువ ముఖపడగలనన్న మాటయేమిటి?

నల్లని నల్ల రంగనాథము గారితో యీవిషయము చెప్పినప్పుడు ఆయన ఆశ్చర్యబోయాడు లక్ష్యమృగాడు.. "యిదేమిటే యింతిదడుపుదదివి.. అతన్ని చేసుకోవడం మేమిటే" అంది. నల్లని లక్ష్యమృగానికి జవాబు చెప్పకుండానే రంగనాథము గారితో... "అదికాదు నాన్నా యిద్దరికీ సమానావక కాళాలువుంటే అతి నేనాకన్నా వున్న తిట్టితిలో వుండేవాడు" అంది.. రంగనాథము గారు "నీయిష్ట ప్రకారమే కాని రిచిని నేను బాగా ఎరుగున్నాను యోగ్యుడు బుద్ధిమంతుడు అతనిని పెళ్ళి చేసుకోవడానికి నీకులేని అభ్యంతరము నాకు చేసిక అల్లి!" అన్నాడు

* * *

నల్లని తనని పెళ్ళి చేసుకోవోతున్నదని రచి

చాలా ఆశ్చర్యపోయాడు. తనని ఏం చూసి చేసుకుంటోంది— చదువుందా! ... పెద్ద వుద్యోగముందా!... తరగతి ఆస్తివుందా!... ఏముంది!.. బిటన్నిటినించి తనవ్యక్తిత్వమే ఆమెని ఆకర్షించడానికి కారణమా!... తనూ ఆమె చదువుకున్న రోజులలో అప్పుడప్పుడు అనుకునేవాడు.. తను నల్లనిని పెళ్ళి చేసుకుంటే బాగుండునని. కాని యిద్దరి అంతస్తులూ గ్రహించాక ఆ ప్రసక్తి ఎత్తే ధైర్యము తనకి లేకపోయింది

ఎంతమంది చెప్పినా తను యిన్నాళ్ళు పెళ్ళి చేసుకోకపోవడానికి కారణము తనకి నల్లని రాసివుండడమే కాబోలు! తనకి ఎన్నో సంబంధాలు వచ్చాయి. వెయ్యి రెండు వేలు కట్టు విషయడానికి సిద్ధపడ్డారు కూడాను. కాని తను చేసుకోలేదు. వాళ్ళిచ్చే కట్టుము పెళ్ళి ఖర్చులకి సరి పోతుంది ఇప్పటికే తన సంసారము పెద్ద డయి సతమతమవుతుంటే యింకో భారమా! పెళ్ళి చేసుకుని తను ముఖపడలేదు... ఎవర్ని ముఖపెట్టలేదు. ఎందుకు కచ్చిన బాధరబంది అందుకని ఎరుగుచెప్పినా పెళ్ళి చేసుకోలేదు

నల్లని యిప్పుడు తనని పెళ్ళి చేసుకోవోతోంది చిన్నప్పటినుంచి తనని ప్రేమించిందన్నమాట. అతినూ సంతోషముతో సమృద్ధి తెలియజేసాడు కాని సమాజములో తన కన్న తన భార్య ప్రతిపత్తి ఎక్కువ అని. ఆమెనుంచి తను ఎందుకూ కొరగాని వాడిగా భావింపబడ్డాడని గ్రహించివుంటే అతను యీ పెళ్ళికి అంగీకరింపకపోయేవాడే! శుభలేఖమీద నల్లని ఎం.ఎస్.సి. అని వుంది తన పేరుముందు ఏముంటుంది? ఏడిగ్రీ తగిలిం చు ముం టా డు! తగువు కాలేజీలో లెక్చరరు పనిచేస్తోంది వరుగు యింటరు ప్యాంయ ట్రైపిస్తుపని చేస్తున్నాడు. ఆశుభలేఖమాస్తుంటే అతనికి ఎంతో చిన్నతనము కలిగింది "అదృష్టవంతుడవోయి! యిన్నాళ్ళు ఆగి బంగారు పిచికని పట్టావు" అన్నాడుతోటి శుమాస్తా అవధాని మోటుగామాట్లాడటములో ఆవధాని మోసగాడు.

పెళ్ళి అయిపోయింది. యిదివరకటి గర్భిణీ లాలకొండమార్పి చక్కటియిల్లు తీసుకున్నాడు అయింటికి బోర్డు ఎం.నల్లని ఎం.ఎస్.సి. అని—కాని రచి ఏమని బోర్డు కొట్టుకుంటాడు అది నల్లని గృహము కాని తన గృహము కాదనిపించేది

యింట్లో అందరూ నల్లనే అంటూ యింటి యజమానిగా భావించేవారు. అవును మరి? నల్లనివచ్చాక వారి దారిద్ర్యము తొలగి పోయింది ఇదివరకు కడుపునిండా తిండి వుండేదికాదు నుంచిబట్ట వుండేదికాదు. పాచిపని చేసేందుకయినా మనిషివుండేది కాదు ఇప్పుడు అవన్నీ అమరాయి. వంటలక్కని పెట్టుకున్నాడు తన ఆఫీసు వేళకి భోజనము పెట్టడానికి విసుక్కునే తన తల్లి... నల్లని కాలేజీ వేళ కల్లా వంటయ్యిట్టలు తొందరపడ్తోంది.

"యీ కూర యిల్లా ఎందుకు వందావు" "చిన్నప్పటినుంచి వండేమన్నాడు అందుకని వందా"నని వంటలక్క. "దానికి ఆవిధముగా చేస్తే యిష్టమురా అందుకని అల్లాగే నేను చేయమన్నా"నని తన తల్లి అనేవారు. తన యిష్టా యిష్టాలు వివరికి కానాలి?

అన్నివిధాలా తను నల్లనికన్న తక్కువ. బతుకువాళ్ళకి యింట్లో వాళ్ళకి అదే అభిప్రాయము అందరూ తనకన్న నల్లనిని ఎక్కువ గౌరవిస్తారు. తను అమామయపడయి పోతున్నాడు. ఒకప్పుడు తను గృహయజమాని; యిప్పుడు నల్లని.. యిటువంటి అభిప్రాయాలు అతనిలో తెలియకుండానే ఏర్పడిపోయాయి యీపరిస్థితులలో తన ఆత్మాభిమానము అధికతర కాపాడుకోనాలి భావించేవాడు... యీదృక్పథముతోనే రానురాను ప్రతిసంఘటనని ఎదురుకున్నాడు

తను లేకపోతే యీ యిల్లులేదని... తన పెళ్ళికి పూర్వమున్న అయింటి నీమమమ్యులని, యిప్పుటి మమమ్యులని చూస్తే నల్లని అనిపించేది తను లేకపోతే అమరికకూపములో నేవుంటూ తనదానికి తిండిలేక కట్టడానికి బట్టలేక వుంటూ వుండేవారు. దీనికి తనపల్ల అందరూ కృతజ్ఞత చూపిం

పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

గర్భాశయ రాగనివారిణి

ఆయుర్వేదాశ్రమం ఇమిటిడ్, మదరాసు-17.

కాలి...అయింట్లో తనహోదా అందరి కోరికలను ఎక్కడ. యీ విషయము అందరూ గుర్తించాలి... నల్గిని తనకి తెలియకుండానే భావించేది అదికాక నల్గిని తక్కువగాని వక్రపిల్ల అవలెము మూలాన్ని...యింట్లోనూ ఆ మెనే ప్రేమగా వుండేది... ఆ అలవాటు యిక్కడ చూపులే తక్కినవారెవరూ కంగారు రని కిములుకు చాలకోపముగావుండేది...రాను రాను రని ప్రతినిధియన్ని తను చులకన అవదానికి జరుగుతున్నట్లే భావించేవాడు.

ఒకరోజున అతను ఆఫీసుకు సిల్క్ బులు వేసుకు వెళ్ళాడు అవధాని అతని వంక ఎగాదిగామానే "నెమ్! బంగార పిచ్చిక లభించింది యిక నికులోటునిమిటిలే!" అన్నాడు "ఆ విక్రయ విషయకపోతే నీకా అద్దపములేదని వివరమా!" అన్నాడు యంతోనుమాస్తా... "అద్ద ప్తము! పెళ్ళాము చేతి బుట్ట తింటూ పెరాము గెట్టినటు పడివుండెనుమా అద్ద

జలుబులు కైత్యం

జలుబులు కైత్యం దగ్గుల గొండు పుండు. అవస్థ మోసా, క్రొం తెడవ జతర బాధలు వచ్చినప్పుడే పెప్సో సేవించండి పెప్సో రసవంతమైన వస్తువు శ్రమి విద్యనకరమైన బాధనకరమైన బాధను, లావ కోరికలకాంతా ప్రవేషమైనది కేరెమును. పెప్సో క్రిమిలను వంహించి, వాటలను మాన్చు. తునను బాగాడే బాధనకరమైన కలిగిస్తాయి పెప్సో వైద్యులు వివరమైనవి.

పెప్సో సేవించండి.

PEPS

క్రిమి వంహరకరమైన గొంతు, బొమ్ము చేబెట్టు

మద్రాసు లోర్ ఎజెంటు మెనర్సు దాదా ర్ కంపెనీ, పార్కు బోస్, మద్రాసు-8

వ మే!" అన్నాడు అవధాని నానికావుటాటు ఎగరేస్తా!

పెళ్ళాము తగవున ఆ సీత సే అనుభవించ దానికి సిద్ధపడే పెద్దమనుష్యులు, అవధాని దగ్గరనుంచి కల్బుమున సే కాని పెళ్ళి చేసుకోమనే మహానుభావులు... అడవి వువ్వోగముచేస్తూ మొగుడుకన్న ఎక్కువ సంపాదిస్తుంటే ఎందుకో అంత నీడముగా చూడము అనుకునేవాడు రవి

ఆనాడు అవధాని అన్నమాటలు అతని తున నెంతో గాయపరిచాయి. అతను అన్న మాటలే చెవులలో మోగినాయి దాక్కు మెంట్లన్నీ పాగుచేశాడు మేనేజరు పిలిచి... "ఇవి దాక్కు మెంట్లు అనుకున్నావా కోమటిగునుస్తా పదులను కున్నావా" అని హుంకరించాడు.

రవి ఆఫీసుకి క్రొత్తమేనేజరు వచ్చాడు. అయినభార్య నల్గిని సహాధ్యాయునులులు. అంతకుపూర్వము అవిషయము అతనికి తెలియదు... "అమ్మా! నల్గిని ఎక్కడకి పల్లించి" అని అడిగాడు రవి ఆసాముం (తిమువచ్చి... "తనతో దిగువుకున్న అమ్మాయి భర్తకి యాల్లానోనే వువ్వోగ నయిందిట... వాటికి నల్గింది... "అలస్యముగా వస్తావని చెప్పింది. రవికి అంకాక ఆస్నేహితురాలెవరో ఆమెభర్త ఎవరో తెలియదు

నల్గిని కనేక కుండ్లన్నీ హితురాంతు. స్నేహితులు. వాళ్ళెవరూ అని తనూ యిందాకా అడగలేదు ఆమె చెప్పలేదు! తిని ఎప్పుడు ఆమె తన స్నేహితురాం (డకి యింట్లదూర్మును చేయలేదు... అయినా వినునిచేస్తుంది?.. యింట్లదూర్మును చేయకపోవడమే మంచిది అనుకునేవాడు రవి

ఆరాత్రి తొమ్మిదిన్నరకి తనమేనేజరు అతనిభార్య నల్గిని కారులో దింపారు... అప్పుడు తెలిసేంది.. ఆ స్నేహితురాలి భర్త తన మేనేజరేఅని... తన దగ్గర పని చేసేటైపుభార్య ఎం. ఎస్.సి. ప్యాసయిన దంటే మేనేజరు ఎంత ఆశ్చర్యపోయాడు!...

అప్పుడప్పుడు ఎందరో స్నేహితులు నల్గినికోసము వచ్చేవారు తను వాళ్ళకో కలకలేకపోయాడు తన అంతకు పేరు వాళ్ళ అంతకు పేరు... వాళ్ళహోదాలు వేరు తన హోదా వేరు... వాళ్ళలో ఎల్లా కలిసి పోగలకు!

రవి ప్రతి చిన్న విషయానికి తను చిన్న తనముగా బాధపడ్డము... తన ఆత్మాభి మానము అర్థిగౌరవము యీ తెలివల నుంబగరికాయని బాధపడెము... దాన్ని

తక్షించుకోవడమే తన పరమావధి అనుకో వలెము మొదలుపెట్టాడు... నల్గిని తనంతటి ప్రేమలేదని... తను దయకల్పి రవిని పెళ్ళి చేసుకోవలెముమూలన్న వాళ్ళకష్టాలు గట్టి క్కాయని.. రవి చేసేది వువ్వోగముకొదని భావించడము మొదలుపెట్టింది... దీనివలన యిద్దరి మధ్యకూర్చులు పరస్పరామాన్య మయ్యాయి స్వల్పవిషయాలవివాదమాడ పుర్రణ తప్పనిసరి అవుతోంది.. ఇదివర కటి నల్గిని కొడు . ఇప్పుడు వటి గర్విష్టి అనింది పూర్వపురవికాదు వట్టిమప్పనాతి అని నల్గిని భావించేవారు.. ఎవరూ తిలులోకచ్చిన దూర్పుగుర్తించక. అనతిని వాళ్ళు మారిపోయారని భావించేవారు. యీవివాదము చేసుకోవడములో తొందర పడ్డామని నల్గిని రవి యిద్దరూ భావించే వారు. యీ పెళ్ళి జరగకపోతే తాము నుటముగా వుండేవాళ్ళమని వాళ్ళభావన. యీపరిస్థితులలో వాళ్ళ సంసారాలు విచ్చిన నుయివోవదానికి ఏ తొక్కి చిన్న సంఘట నయినాచాలు.

* * * "ఇవాళ ఇందిరపుటినరోజు మన యిద్దరినీ డిన్నరుకి తిప్పక రమ్మండి" అంది నల్గిని.

"నేనురాను..." అన్నాడు రవి. "ఎందుకని.. మరిమరి చెప్పింది"... అని ప్రశ్నించింది..

"నీన్నీహితురాలి పుట్టినరోజు శిష్యునికి రానల్సివ అనసరమేముంది? అయినా మీరింతా దిగువుకున్నానాని పెద్ద వువ్వో గములు.. మధ్య నేనుదేనికి?" అన్నాడు రవి అక్కనుగో!

ఇంకంటేమాటలు నల్గిని రివి రివి విను గట్టిపోయింది "ఇందులో అవమానాని కేముంది? అయినామీరు వాధరవి చెప్ప కోవదానికి నాకులేనిసగ్గు మీకుదేనికో" అంది నల్గిని..

"నీకు సిగ్గులేకపోవద్దు.. కొని వాళ్ళి మానముంది" అన్నాడు రవి మొగము ఎర్ర చేసుకుని

'ఎందుకువచ్చిన అభిమానము. చేసేది ముప్పివువ్వోగము' యింకా వాక్యము నల్గిని పూర్తిచెయ్యలేదు "నోటి కంటవనే అంత వాగుతావా" అంటూ రవి నల్గిని చెంప మీదకోట్లాడు. నల్గిని తెల్లపోయింది. తను మనసులో పడవడి అనుకున్నూటే నల్గిని అనవలె అతను సహించలేక పోయాడు

"నా మీద చెయ్యిచేసుకుంటావా... నువ్వు కొట్టనా తిట్టనా పడేవుండదానికి.. నేనేం గతిలేదనిదాని ననుకున్నావా!.. " అంది నల్గిని కోపముగా...

"పిచ్చిగావానలే జయటికి గంటు తాను" అన్నాడు రవిగట్టిగా "నువ్వుగంటే

దేవుంటే... నేనేపోతాను... యీ యింట్లో నేను తక్కువ ఉంటున్నాను..."

యీ పరిణామానికి నళిని అత్యంతగా ఆశ్చర్యపోయింది. ఆవిడవచ్చి కొడుకు నేను మందలించిపోవడముతో రవి ఆవిడిని గట్టిగా కసురుకున్నాడు... ఆమెయింకా ఏదో చెప్పబోతో... ఆవిడమీద చెయ్యిచేసుకున్నాడు...

"పెద్దామమీద తలిమీద చెయ్యిచేసుకున్నవాడివి మనిషి నేనా? యిసువునా భర్త కాదు! నేనునీ భార్యని కాను" అంటూ నళిని ఆయింటిని విడచి పెట్టింది

* * *

"నువ్వు తొందరపడ్డావమ్మా" అన్నాడు రంగనాథముగారు నళిని చెప్పినదంతా విని. ఇంతవరకూ నళిని చేసినపనిని దీన్ని ఆయన ఖండించలేదు నాన్నగారామాట అనే బుద్ధికి నళిని తికమకపడి "అలా అంటారేం! నాన్నా.. బ్రాటులానన్నా ఆమెసలి ఆవిడిని కూడా కొడితేను"

"నా! భర్తని అంతమాట అనకూడదమ్మా!..." అన్నాడు రంగనాథముగారు మందిలింపుగా!

"ఎందుకు వచ్చిన భర్త నాన్నా!... వెళ్లి అక్కాగ్గిక వి తక్కువోజా సుఖపడ్డావా? నా సందేహంతో ఆయన కుటుంబానికి యిచ్చావా?..."

"అయితే అది నీకుటుంబముకొవా తప్పి!"

"అవునమ్మా ఆయనకి ఆ విశ్వాసమే ముంది ప్రతిదానికి ఘృణా! ప్రతిదానికి కష్టా! యిక నేను ఆసంసారాన్ని చేయలేను నాకాభిర్త అక్కరేను!..."

"అంత త్వందరగాపోయేది కొదమ్మా మన వివాహవ్యర్థం. సరే! యిప్పుడు నేను విడిచిపెట్టా నీకు తలకక్కదు.... అనతికాలములో మీ పొరువులు మరచిపోయి కలుస్తారని ఆశించడముకన్న.... ఆవిధముగా భగవంతున్ని... ప్రార్థించడము కన్నా నే నేం చేయగలను..." అన్నాడు ఆయన బాగా...

తండ్రి భాదపడుతూ రంగురంగుల నళిని ఎంతో గిజగిజలాడింది కాని ఆయింటికి వెళ్లిపోయింది తప్పకపోలేదు నళిని కొప్పురము కూలిపోయిందని లక్ష్మమ్మగారు బెంగపెట్టుకుంది "చదువుకున్నది... కొప్పురము వెలగ బెన్నుందా.. పిచ్చికొని... చదువుకున్నవాని మొగుడ్ని గౌరవించరా" యీరకమయిన అమ్మలక్కల మాటలు ఆవిడకి శూలాలుగా గుచ్చుకునేవి నళిని వీటిగురించి పట్టించుకోలేదు... "రెండు నెలలు తను లింకముగా వుంటే వాళ్లేవస్తారు తనకొక్కడగ్గరికి... తన సంపాదన లేకపోతే వాని నావా అవస్థలు

పడతారు... అప్పుడేవస్తారు తనదగ్గరికి..." అనుకున్నది

రెండు మూడు నెలలు గడిచాయి రవి నళినిగురించి కాని నళిని రవిగురించి కాని ఏమి తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించలేదు. రంగనాథముగారే అప్పుడప్పుడు... వాళ్లనుగురించి తెలుసుకోవాలని ప్రయత్నించేవాడు.. నళిని వెలిపాగానే వాళ్లు పూరికి చివరగా పిచ్చి కొంప తీసుకుని అడ్డకి వుంటున్నారని... మళ్ళీ యిదివరకటి మలేనే అవస్థపడుతున్నారని రంగనాథము తెలుసుకున్నాడు తాను ఏదో వాళ్లకి రెండు

మాడుసార్లు సాయంచేయబోయాడు కాని రవి.. "యంతవరకు జరిగిన అవమానాలు చాలు.. మీరు వెళ్లిండి అని నిష్కర్షగా చెప్పాడు

ఒకరోజున రంగనాథముగారు... "నళిని మీ అత్తగారు పోయాడట" అన్నారు.... నళిని తెల్లబోయింది "అదేమిటి నాన్నా" అంది... అవునమ్మా... కైఫాయాడు జ్వరము వచ్చిందిట యివాళిటికి అప్పుడే మూడవ రోజుట.. " అన్నారాయన.. "మూడు రోజులయిందా! ఆసలు ఏసంగతి తెలియనే తెలియదే..." అంది లక్ష్మమ్మ

చిట్టి బొట్టూ

గాగ... యీ మహా పట్టణములో ఏమాల విం జరిగింది ఎల్లా తెలుసుంది? అతనునుండి కబురయినా పంపలేను" అన్నాడు రంగ బాధముగా బాధగా!

"మా నా వా! నాన్నా పెద్దమనిషి అన్నాడు .. తిలిపోతే కబురు చెప్పాలన్న యింగితజ్ఞానమయినా ఆయనికి లేక పోయే" అంది అభిమానము గా గాఢదికముగా ముట్టాడుతూ!

"సరేతల్లీ! .. జరిగినదేదో జరిగింది... యిప్పుడునువ్వు వెళ్లాలి వెళ్ళకపోతే బాగుండురు" అన్నాడు రంగ బాధముగా.

"నేను వెళ్ళను నాన్నా! యిప్పుడు వెళ్లి ఏంబాధము?.. అన్నీ జరిగిపోయాయి! .. నేను వుండవలసిన అవసరము లేదనుకన్న తాల్గింటికి వెళ్ళవలసిన అవసరమేమిటి కాన్నా!..." అంది నల్లిని.

ఆరోజంతా నల్లినికి ఆత్మగాతే గుర్తుకు వచ్చారు ఆనిక ఎన్నడూ నల్లినిని పట్టేత్తుమాట అనలేదు ... తనవింతో ఆపేక్షగా చూసేది తనేవుంటే వెంటనే సరయిన వైద్యసహాయము చేయించేది

ఆమె ప్రాణాలు నిలిపేది .. ఆమె మందు లేక మరణించింది .. ఆమె మరణానికి నేనూ భాధ్యురాలేతే నన్నట్టుగా ఆమె అంత రాత్రి అంటుంటే ఆమె గిలగిల లాడింది బహుశా రవి తల్లి మరణమునుంచి కబురుచేసి

వుంటే నల్లిని జరిగిపోయిన సంగతులు అన్ని మరిచి ఆయింటికి వెళ్ళేది కాని రవి ప్రవర్తనల అతనిపట్ల ఆమెకి మరింత విముఖత ఏర్పడింది

యిక రవితో సంబంధము శ్వాశతముగా విచ్ఛిన్నమయిపోయివున్నదని ఆమె భావించింది తనభావి జీవితము నుంచి ఏమని పూహించుకుంటుంది? ఎవరియినా తనని అర్థముచేసుకుని ఆదరించగలవాడు వస్తే తిరిగి పెళ్ళి చేసుకుంటుందా? అలాగని అతని కోసము ఆ వైద్యుడజరుపుతుందో రవితోనే కాలము గడిపాలని కాంక్షించుతుందా! ఎన్నటికీ కాంక్షించదు కాని.. తనకొం సంబంధము లేదనుకున్నా .. రవి వాళ్ళు పడే కమాలు వింటుంటే తనకే ఎంతో బాధగావుండేది తను నల్లి తే వాళ్ళ కమాలు గల్పెక్కుతాయని తెలుసు.. కాని తనకేనా అభిమానములేనిది?

రవి పూర్వము బీదరికము అనుభవించిన మాట వాస్తవమే! కాని యీమధ్య అలవాటుతిప్పిపోయింది .. యిప్పుడు ముగ్ధా ఆపేరికము అనుభవించడమంటే ఎంతో బాధగావుంది యింగ్లీ అందరూ నల్లినివుంటే బాగుండునుమకు నేవారు తనకీ నల్లినివుంటే బాగుండునని తొందరపడి ఆనాడ మెమిద చెయ్యిచేసుకున్నానని తెలుసు కాని ఆమెని పిలవలేదు ... తనతల్లి మరణానికి తనుకారణమని తెలుసు ..

నల్లి నేకనుకవుంటే.... కనీసము ఆసంగతి తల్లికి తెలిసివుంటే వైద్యసహాయము ఆమెకి లభించివుండేది ... కాని ఆత్మాభిమానముతో తను ఆపని చేయలేదు

కనీసము ఆవివహించితిర్యాకయినా నల్లినికి కబురంపలేదు. . కథ యంతిజరిగాక ఆమెని ఎల్లా పిలుస్తాడు? పిలుస్తే తన ఇంకా చులకనయిపోతాడు.

రవి తిలిపోయివున్నట్టునుంచి .. యింటి పనుల్ని రవిచేయించి పది మూడేళ్ళ పిల్ల మీద పడ్డాయి . పాపము పసిపిల్ల ఎన్ని పనులు చేయగలదు? ... పదింటికల్లా రవికి భోజనము అవ్వాలి ... వంటురిగా లేక పోతే పసిపిల్ల కడుపుకురుండునయినా లేకుండాతిచ్చేవాడు... పాపము ఆపిల్ల .. తుమిలి తుమిలి ఏడ్చేది.

రవితమ్ముగ్గుడు ఎన్ ఎన్ ఎన్ నీ ధిరువుతూ వుండేవాడు .. వాడిజీతము ఎన్నాళ్ళకీ కలుకపోయే పద్ధతికే అతిరి పేరు కొట్టి పోయింది . అతను బడికి వెళ్ళేసము వాని జోడు ఒక అంగులనిది . "యింగ్లీ పడి లేచి తినికపోతే ఏమియినా పనిచేసుకో కూడకూ" అన్నాడు . "నాకు వుద్యోగము ఎవరిస్తారన్నయ్యో" అన్నాడు అతను . 'వుద్యోగము లేకపోతే కూలి తింటుమోయి' అన్నాడు రవినిగా... అంటే ఆనాయంత్రమే రవి సిమ్ముగ్గుడు యింట నుంచి వారిపోయ్యాడు....

యాసంగతి నల్లిని విన్నతిర్యాకత. ఆమె హృదయము కలగిపోయింది. తను ఆ యింటికి వెళ్ళిపోవాలనిపించేది . తనూరవి .. తిమ్మ అహంకారాలు వెరవేగ్నకోవడానికి మారుగా అనాయంపల ప్రాణాలని బలి పెట్టు న్నారవి తెలిసేబప్పుటికి నల్లిని హృదయము ద్రవించింది కాని పట్టుదలయింకో లూరిగాపోయింది.

* * * ఆరోజు మధ్యాహ్నము ఎవరికీ తెలియకుండా రవిచేరాలు నల్లిని దగ్గరికి వచ్చింది, రెండుమెళ్ళి ఎంపెలోనడిచి...

"ఎంతలా! యింగ్లీ వచ్చావు" అని అడిగింది నల్లిని ఆమెని దగ్గరికి తీసుకుని . "ఎంతేను వదిలా నిన్ను మాడ్చామని" అంది..

"చిప్పన్న సంగతి తెలిసిందాలతా!..." "లేదు వదిలా! .. ఎక్కరికి పోయాడో ఏం అవస్థపడుతున్నాడో! ..." అంది లలి సన్నగా విడుస్తూ. లలిని చూసేబప్పుటికి నల్లిని కళ్ళలోకూడా నీళ్లు తిరిగాయి

"ఇంత చిక్కిపోయావేం లతా!... అన్నము వండబడు లేదా!" అని ఆమె ఆర

ఆంధ్రరాష్ట్రమునకు ఏకైకము :—
 సీతారాం జనరల్ స్టాక్స్ ఏజెన్సీస్, విజయవాడ

జీకొమ్మరిల్లు

కట్టు కథ

కవిరావు

నరునికంటను బడదు
నా రాజ భవనమ్ము
చూచి నంత నె ఎగిరి
చుక్కల్లో గలియు
నరుని కంటను బడదు...

రంగారు బంగారు
సింగరముల తోడ
మెరసిపోవును కనుల్
మిరుమిట్లు గొలువంగ.

అందులో ఒకరాణి
ఆమె వీణాపాణి
ఆభరణములు గలిగి
నా భవనమునవుంది.

రాహస్యముగ నీకు
రావమ్మ చెప్పెదను
ఇక్కడే, మనగోడ
ప్రక్కనే వున్నదది!
నరునికంటను బడదు...
ఏడు సం దాలవల

మేడలో నొకమూల
చూడ చక్కని కన్య
గాధ నిద్రలొవుంది.

చెదరిపోయిన జాట్టు,
చేతిగాజులు, రెండు
చెవుల పోగులు! కళ్ళు
చెదరి పోవుచు నుండె

మృత దండము తిప్పి
'మహాంకాళి' అంటును
చూచుకో! త్రుళ్ళిపడి
లేచి కూర్చుంటుంది.

నవ్వితే ఆపిల్లి
నవరత్నములు రాలు,
నాకుగాకను యింక
లోనులకు తెలియదే!

రాహస్యముగ నీకు
రావమ్మ చెప్పెదను
యిక్కడే, మనగోడ

ప్రక్కనే వున్నదే!
నరుని కంటను బడదు...

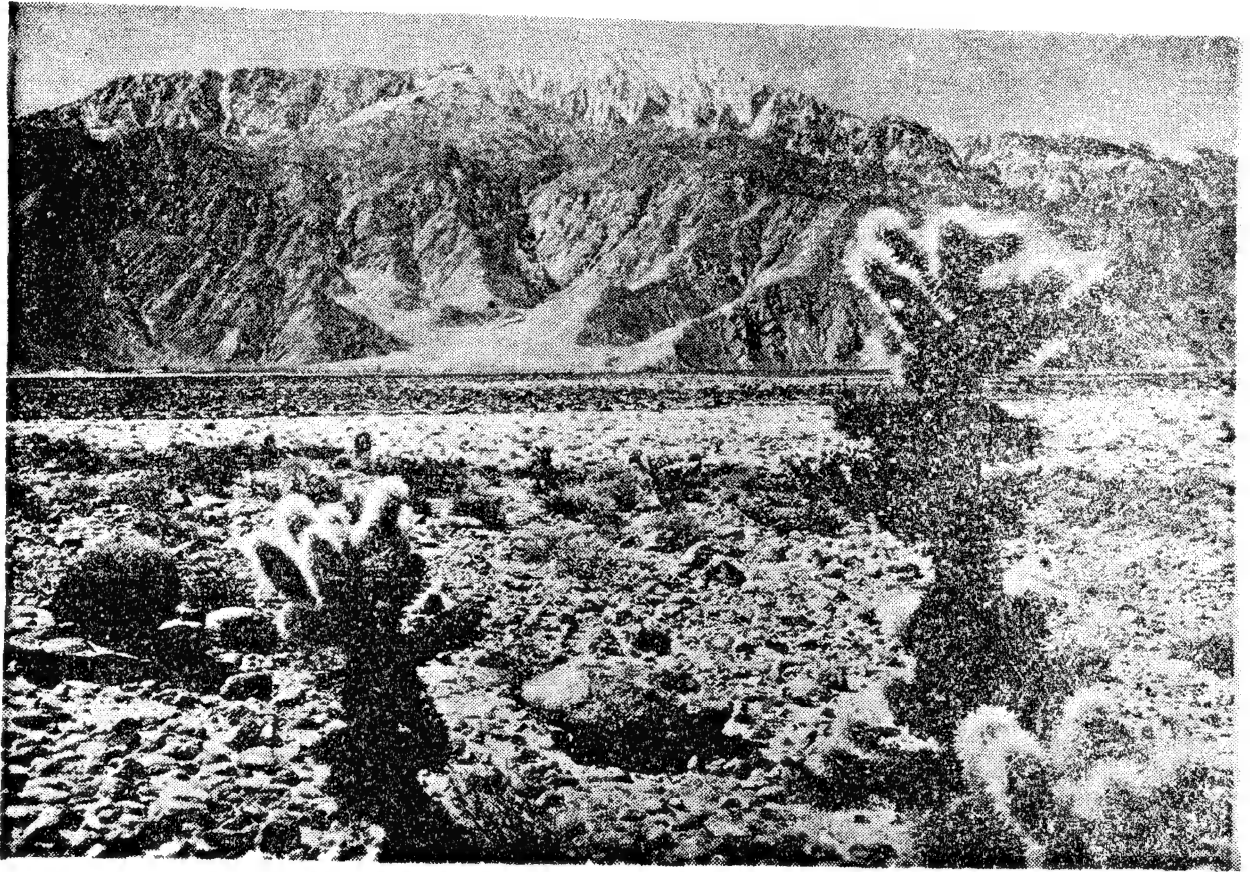
జలము తెచ్చుట కీవు
కొలని కేగంగానె
మెల్లగా నేను నా
మేడలో చేరెదను.
తోడ నెవ్వరును రా
కూడదమ్మా మీరు;
మన కుక్క 'జాకీ'ని
కొనిపోదు నచ్చటకు

నరుని కంటను బడదు...

రాహస్యముగ నీకు
రావమ్మ చెప్పెదను.
ఇక్కడే, మనగోడ
ప్రక్కనే వున్నదే!

నరుని కంటను బడదు
నా రాజ భవనమ్ము,
చూచితే పైకెగిరి
చుక్కల్లో కలియు!

[అధరము : టాగోర్]

వాట్లడిన్నీ నిర్మించిన "లివింగ్ డిజిట్" అనే వైజ్ఞానిక చిత్రంలో ఎడారి దృశ్యం.

ఎ డా రి లో జీ వ కో టి

ఉత్తర అమెరికా ఖండంలో కలిగాన్ నుండి మెక్సికో వరకు, కాలిఫోర్నియా నుండి కెన్సాస్ వరకు వ్యాపించిన ఒక పెద్ద ఎడారి ఉన్నది. దీనిని 'లివింగ్ డిజిట్' అంటారు. అంటార్టిక సముద్రం నుండి వీచే ఋతుపవనాలను పెద్ద పెద్ద పర్వతాలు ఆపుచేయడంతో పర్వతాల వెనకభాగాలలో వర్షం కురిచే ఈ పెద్ద ఎడారి ఏర్పడింది. ఎటువంటి నీరు కనిపించదు. మొదటి భూభాగంలో కాలిఫోర్నియా ఇసుక మైదానాలు తీవ్ర మరేమీ కనిపడవు. ప్రాణులు బ్రతకడానికి వీలులేక అనినీం చేయడంతో ఉష్ణోగ్రత (140 డిగ్రీలు) తో ఈ ఎడారి భయంకరమై, మాంసపుకు వారరానిదై వుండే చాలా జంతువులు, కాని విజ్ఞానశాస్త్ర సహాయంతో అనేక స్పెషిరిహనాలను కనిపించి ప్రకృతిని వశపరుచుకున్న మానవునికి అనాగృహ్యమైనది లేదు. కాలక్రమేణం ఈ ఎడారిలో కూడా ప్రవేశించి అమెరికా వారు అనేక విచిత్రాలు కనిపెట్టారు. వైకే నిర్జలంగా, నిశ్చేతనంగా, జీవ కనీసంగా కనిపిస్తుంది ఈ ఎడారి.

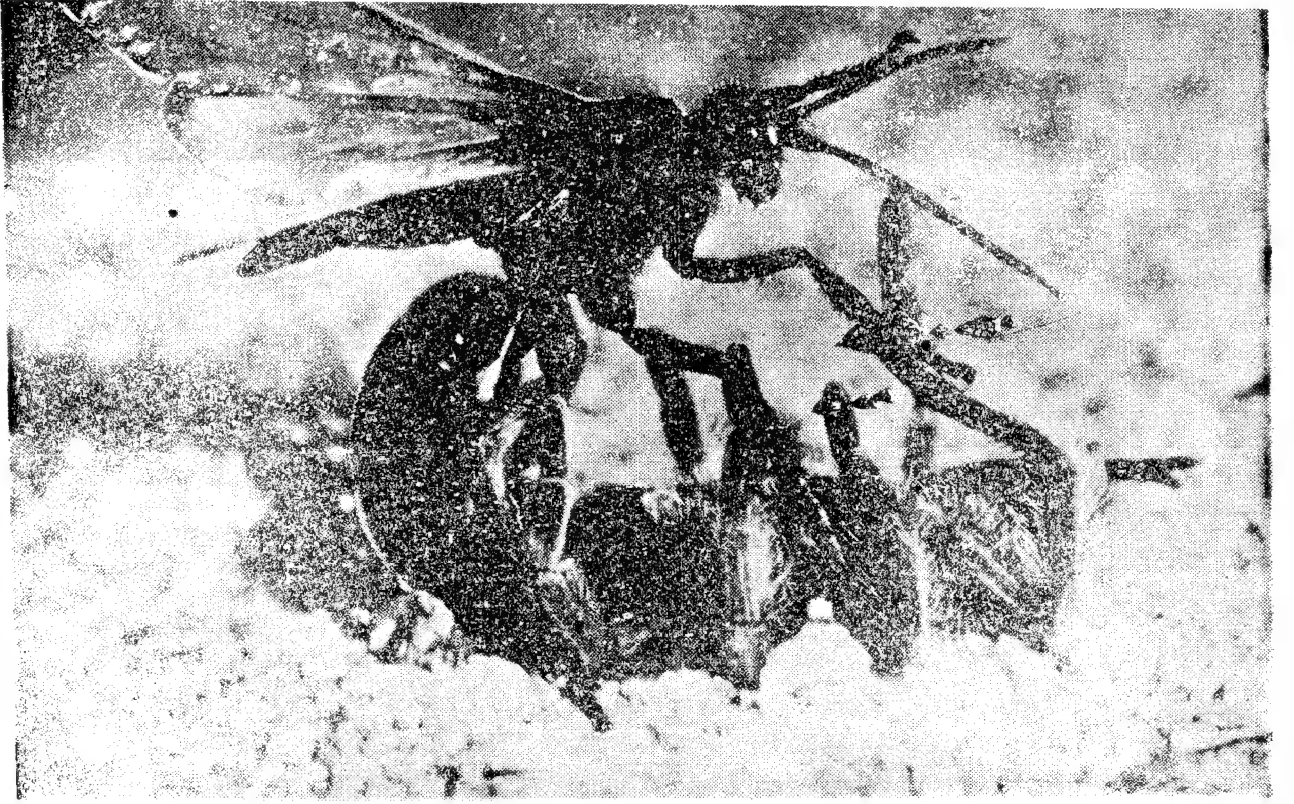
కాలి బాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తే కొన్ని లక్షల జంతువులు, చెట్ల చేదులు కనిపిస్తాయి. కొన్ని వేల రకాల జీవరాసులు గోచరిస్తాయి. వాటి జీవితాలను ఇంకా మృత్యుంగా పరిశోధిస్తే ఎంత చిత్రమైనదీ పృథ్వి అరిచి గొప్పించుల మాత్రమే.

ఉన్నట్లండి ఈ ఎడారిపైన అక్కడక్కడ కొంచెం బుట్టు క్రమస్థలయి ఉరుములతో, మెరుపులతో, పిగులతో వర్షం కురుస్తుంది. నెలల తరబడి నీరు లేక నోరెండి పోయినట్లయి దప్పిగొన్న భూమి ఎన్ని నీళ్లు కురిసినా పీల్చుకొంటుంది. కాని వర్షం ఆగగా ఇంకా కురుస్తుంది అలా కురిసి కురిసి వర్షజలమంతా పెద్ద ప్రళయం ప్రదంబం అవుతున్న సేవే కనబడతో గరిష్టా ప్రవహిస్తుంది. మెల్లకొద్దీ గూరం ఏ ఆటంకాలూ లేకుండా ఈ ఉప్పు ప్రవహిస్తుంది అలా పోయిపోయి చాలా దూరాన శక్తి ఉండి ఇసుకలోనే అంతరిస్తుంది. ఎంత ఉష్ణోగ్రతగా బయలుదేరినా అంత చల్లగా ఇసుకలో ఇంకిపోతుంది. బురదమృతం మిగులుతుంది. ఆ బురదకింద ఎన్నార్య నుంచీ వేచివున్నా యో విత్తులు అంకురిస్తాయి. మొక్కలు లేస్తాయి చిగిరిస్తాయి.

ఆకులు, పువ్వులు వస్తాయి. కొలది కాలంలో జీవరహితంగావున్న ఎడారిలో మొక్కలు, పువ్వులు పుట్టి రంగురంగుల తినచీ పరిచిస్తాయి ప్రకృతివై. అంత వానూ ఎక్కడక్కడో దొర్లుతున్న నెల కొలది జంతువులు, రకరకాల ప్రాణులు అహంకారం, విహంగం బయటి కొస్తాయి. బలం కలిగివరి, బలం లేనివి, నేల మీద ప్రాకరి, నడిచేవి, అకాలింగం విరి లేని ఎన్నో రకాలు! పుట్టిపోక జీవించి నంతికాలమా గెండ్ల గెండు చిల్లగా ఉంటాయి. ఒకటి, ఇతర జంతువులనుండి, ఆకలిబాధనుండి తిను ప్రాణాన్ని రక్షించు కోవడం. గెండు, తినుతో తిను జాతి అంత రించిపోకుండా సంతతిని వృద్ధిచేసుకోవడం.

కొన్ని మొక్కలు తమ ఆకులను ముట్టగా మార్చుకుంటాయి. కొన్ని జంతువులు నెలల తరబడి నీరు లేకుండా గడపడానికి వీలుగా తిరిగిపోనే జుకోశాలను తయారు చేసుకుంటాయి.

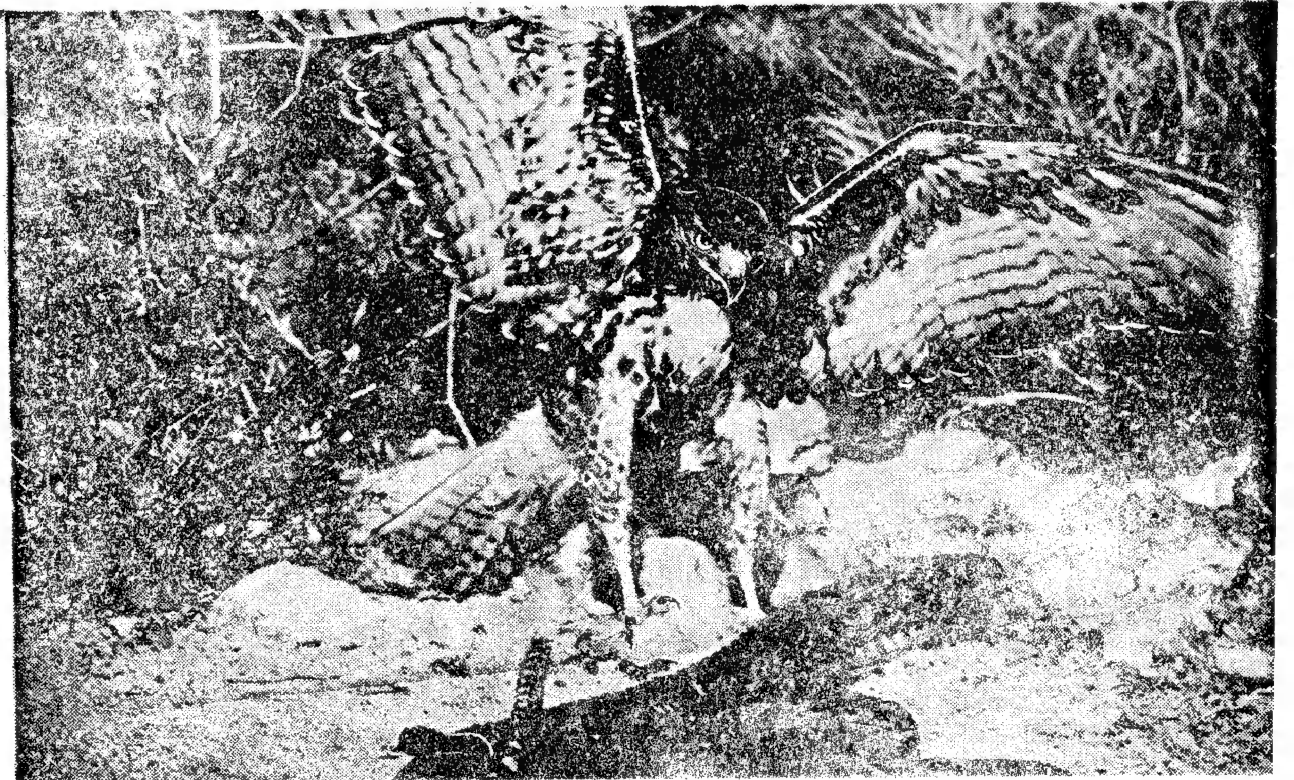
ఈ జంతువుల మధ్య భయంకరమైన పోరాటాలు జరుగుతాయి. జీవితం కొంత సంపూర్ణ ఎడారిలో కనిపించినంత బాహుళ్యంగా ఇంకెక్కడా కనిపించదు. ఎన్నో రకాల పాములు, నేలబు, తేలు, ఎలుకలు, ఉడతలు, పురుగులు, పక్షులు ఎడారిలోని జీవితనాటకంలో పాత్రధారులు. ★

కందిరీగ, సాలీడు రెండూ విషం కలిగినవే. సాలీడునుచూస్తే ఎడారిలోవున్న జంతువులన్నిటికీ హాడలు.
కాని దాంతో కందిరీగ యుద్ధంచేసి చంపేస్తుంది.

*

కీచూ, ఒక సైన్య వివరర్యానికి పోరాటా జరుగుతుంది. చివరికి సము చనిపోతుంది.

వి నో దం - వి పా దం

చిన్నప్పుడు ఆకతాయితనంగా చేసినతప్పులు, పెద్దయిన తరహాత కూడా గుర్తుకొచ్చినప్పుడల్లా, మన స్సును ఎంతో బాధిస్తుంటాయి. వినోదానికిపోతే విపాదం ఎదురౌతుందని అప్పుడు అనుకోలేదు.

మేము ఫిఫ్తుసారం చదువుకుంటున్న రోజులు. మా ఊరు గోదావరి గట్టున ఒక పల్లెటూరు. మేము మొత్తం అయిదుగురము. అందులో డేవిడ్ నేను, శాస్త్రిపూత్రం ముఖ్యులం. మా ముగ్గురిలో డేవిడ్, వయస్సులో, అల్లరిలో, అల్లరికి అవసరమయిన తెలివితేటలలో పెద్దచెయ్యి. చదువు మీద శ్రద్ధ అంత ఎక్కువగా ఉండేదికాదుమాకు. ఎప్పుడూ క్లాసులో తిట్లు తింటం, బెంచీలు ఎక్కటంతోటే సరిపోయేది. శని, ఆదివారాలు వచ్చినాయంటే చాలు - డేవాలయంలో చేరి కబుర్లు చెప్పుకుంటూనో, గోదావరి గట్లపంట తిరుగుతూ పడవమీకార్లు పెళ్లడంతోనో, లేకపోతే చెట్లు పుట్టలు ఎక్కడంలోనో గడిపేసేవాళ్లము.

మా ఊళ్లోనే 'తాతయ్య' అనే ఆయన ఒకరుండేవారు. చాలామంచివాడు. అందరితోటీ కులాసాగా కబుర్లు చెబుతూ కలసి మెలసి ఉండేవాడు. అందరితో కంటే మాతో ఎక్కువ ఆస్వాద్యంగా చనువుగా ఉండేవాడు. మాకెప్పుడూ చిత్రవిచిత్ర

మైన కథలు వినిపిస్తుండేవాడు. ఒకరోజున యిలానే దయ్యాల విషయంలో మాకూ, ఆయనకూ వాదనపడింది.

“మీరు వెయ్యిచెప్పండి, లక్ష చెప్పండి! దయ్యాలు ఉన్నాయని ఘంటాపథంగా చెప్పగలను!” అన్నాడు తాతయ్య బల్లగుద్ది.

“కాని మామూలు దయ్యాలు అందరికీ కనిపించవు - రాక్షస గణాన్ని పుట్టినవాడికితప్ప! కొరివి దయ్యాలయితే అందరికీ కనిపిస్తాయి. నేను స్వయంగా చూచాను కూడా

బె. సత్యనారాయణ (సత్యశ్రీ)

చాలాసార్లు! నేతినపెద్ద అఖండం ఎప్పుడూ వెలుగుతూ ఉంటుంది. జుట్టువిరబోసుకుని, ఒకకొరివిచేత్తో పట్టుకొని తిరుగుతూ ఉంటుంది. కొన్నిపెంకి దయ్యాలయితే మనుషుల్ని బడిపిస్తాయీకూడా! అప్పుడు ఏకొంచంజంకినా మనపనిపట్టి నయ్యన్నమాట....!”

గాలిలోకొన్ని మండపదార్థాలు ఉండి అలాకనిపిస్తూ ఉంటాయని, కొరివి దయ్యాలనేవిలేవని, అదివట్టి భ్రమేనని ఎంతోచెప్పాము. మా సైన్సుమాస్టరుగారు క్లాసులోచెప్పినదంతావల్లించాము. కాని తాతయ్య మేముచెప్పినది వినిపించుకోలేదు.

ఇళ్ళకు వెళ్ళిపోయే ముందు నన్ను శాస్త్రిని ఆపుచేశాడు డేవిడ్. “ఇప్పుడు తాతయ్యచెప్పిన

దాన్ని బట్టిచూస్తుంటే నాకొకమంచి సానుతడుతున్నదిరా!” అన్నాడు డేవిడ్ నవ్వుతూ “మొన్న మనకరణం గారింటి ప్రక్కనుండే అచ్చమ్మనే ముసలమ్మచచ్చిపోలేదా? ఆముసలమ్మకు తాతయ్య నలభై రూపాయలబిల్లుకు బాకీఉన్నాడు. ఆవిడకు ఇంకెవరూలేరుటగా! ఆసామ్మంతా తాతయ్యదే అయిపోతుంది. అందుకని దాన్ని మనమిప్పుడు రాబట్టుకోవచ్చు.”

“అంటే ఆ కొరివిదయ్యపువేషం మనం వెయ్యాలన్నమాట.”

మొదటవాడి ఉద్దేశ్యంతో ఏకీభవించలేక పోయినాము. కాని తరువాత ఒప్పుకున్నాము. ఈ ప్లాను వేసుకున్న అయిదవనాడే పొరుగుగూర్లో “భాగోతం” వేస్తూ ఉన్నారు. డేవిడ్, శాస్త్రి, నేను ఆసాయంత్రమే తాతయ్య దగ్గరకు వెళ్లి ఆవీధి నాటకాన్ని గురించి గొప్పగా పోగిడేశాము.

మా ఊరునుంచి ఆ వీధినాటకం ఆడే ప్రదేశానికి వెళ్లాలంటే పొలాలమీదుగా, కాలి బాటన వెళ్లాలి. వేసవికాలం కావటంవల్ల అంతా బయలుగావుంది. అఱ్ఱరికీ, మాఱ్ఱరికీ సరిగ్గా మధ్యలో, కాలి బాటకు కొంచెం దూరంలో రెండు పెద్ద మర్రిచెట్లు ఒకటిగా కలసి పోయి, మొదలు దగ్గర పెద్ద తొట్టలా ఏర్పడి ఉన్నది. కొరివి దయ్యపువేషానికి అవసరమయ్యే వస్తువులన్నీ ఆ సాయంత్రమే ఎవరూ చూడకుండా, ఆ చెట్టు తొట్టలో దాచేసి యింటికి తిరిగివచ్చాం.

నాటకానికి బయలుదేరుతూ తాతయ్య యింటికెళ్లి పంటతీసుకు పోయినాము.

రెండు మగ తాబేళ్ళు పోరాడే దృశ్యం. ఇవి ఒకదాన్నొకటి చంపుకోవు. వెల్లికిలాపడిన తాబేలు ఓడిపోయి సల్లే లెక్క. అక్కడితో దాన్ని వదిలేసి గలిదిన తాబేలు ఆడ తాబేలు వెంట పరుగెత్తుతుంది.

ఆట మంచి 'రసకందాయం'లో ఉండగా, అతనితో చెప్పకుండా ముందుగా లెదివచ్చి, మరెచెట్టదగ్గర కాచుకు కూర్చున్నా మేము వచ్చేయటం తాతయ్య కనిపెట్ట లేదు.

మా జీవిడ్ వేచం వేసు కున్నాడు. ఇంగ్లీష్ వాళ్ల అక్కయ్యతో చెప్పకుండా తెచ్చిన స్లైకోక, నెత్తిన కుంపటిలో మంచి నూనె దీపం, చేతిలో కొరివి, తలకి తెల్ల జనపరతో చేసిన విగ్గు, ముఖానికి మసి, కళ్ల చుట్టూరా తెల్లటి సుద్దగీతలు — వాటితో జీవిడ్ ను చూసేసరికి మాకే వణకు

పుట్టుకు వచ్చింది. క్షణంలో తేరు కుని, ముందు ముందు తాతయ్య పడేకంగారును ఊహించుకొని అందరూ సవ్వుకున్నాం.

ఒకవేళ తాతయ్య ఎవరితో సన్నాకలిసివస్తే మేముచాల నిరాశ చెంది ఉండేవాళ్ళము. కాని అలా జరగలేదు. తాతయ్య చేతికర్రకి ఉన్న 'కంచు అందే' మోత విని పించింది!

తాతయ్య చెట్టుదాటి నాలు గడుగులెయ్యగానే కుంపటిని, కొరి విని వెలిగింది సిద్ధమైరాడు జీవిక్.

వెనకాలేవెళ్ళి, తాతయ్యచు

సమీపించి కంరస్వరం మార్చి గట్టిగా అరచాడు!

"ఒరే! తాతయ్య! ఆగు... తప్పించుకుండా మనుకున్నావా?"

తాతయ్య ఉలిక్కిపడి, వెనక్కి తిరిగిచూచాడు. వెంటనే కళ్లు మూసుకొని, 'బాబోయ్' అని అరచాడు.

"తప్పించుకుండా మనుకున్నావుట్రా? నేనెవరినో తెలుసా? అచ్చమ్మను రా! అచ్చమ్మను!" తాతయ్యపాపం వణకి పోయినాడు. నోటమాటరాలేదు.

"అ...న్న..మ్మ...వా...?"
"అవునురా! అవును—నేనుచచ్చి

★ వి నోదం, విషాదం ★

పోయానని మురిసి పోతున్నావా? చచ్చినా సాధిస్తానురా! దయ్య న్నయ్యాను— దయ్యాన్ని...! నా బాకీమాట మర్చిపోయావుట్రా!”

తాతయ్యకి మహా ధైర్యంవచ్చేసింది!

“నీలాంటి దయ్యాలను లక్ష మందిని చూచానే! నువ్వేం చేసి ఏడుస్తావ్ ముసలిదానివి” అంటూ చేతికర్రపైకెత్తేడు!

ఆవేటు నిజంగా మావాడి బుట్టు మీదపడితే ఏంకాను? డే వి డ్ ధైర్యం చేసి కట్టుమీదపడకముందే, చేతిలోకొరివిని తాతయ్య మీదకు విసిరేడు! అది అతనిచేకి తగిలితేల మీద పడిపోయింది. తాతయ్య ‘బాబోయ్!’ అంటూ పలాయనం చేయ బోయినాడు. కాని, ఆ ‘దయ్యం’ వదలలేదు.

“ఆగు— అడుగు ముందుకువేసే వంట తల నూరు చెక్కలై అక్కడేపడి చచ్చిపోతావ్ ...! జాగ్రత్త! నాకు సమాధానంచెప్పి మరీకదులు!”

తాతయ్యపాపం ‘రకీ’మని ఆగి పోయినాడు, పారిపోవటానికి కాళ్లు రాక.

“ఎప్పుడిస్తావురా నాబాకీ! చెప్ప! ఇవ్వకపోతే నిన్ను నర్వనాశనం చేస్తాను!” తాతయ్య కొంచెం దారిలోపడ్డాడు.

“ఇప్పు... డే...లా...గ!”

“మరెప్పుడురా! రేప్పొద్దున్నే నాబాకీ వడ్డీ పైసలతోసహా లెక్క చూసి, ఈచెట్టు తొట్టలో ఎవరూ చూడకుండా పెట్టు! ఏం? పెడ తావా? “తాతయ్య నోరు తెరచి “ఉ!” అనగలిగాడు.

“అయితే యికవెల్లిపో! రేపు గనుక ఈతొట్టలో నాడబ్బు లేక పోయిందంటేనా? జాగ్రత్త! వెల్లిపో! ముసలిముండ ననుకున్నావా? తెలిసిందా? పెళ్లు... వెల్లిపోవేరా ఇంకా?”

తాతయ్య పాపం వెనక్కిచూడకుండా పరుగెత్తాడు! మొదట మాకు నవ్వుగావున్నా చివరికి చాలా విచారం వేసింది!

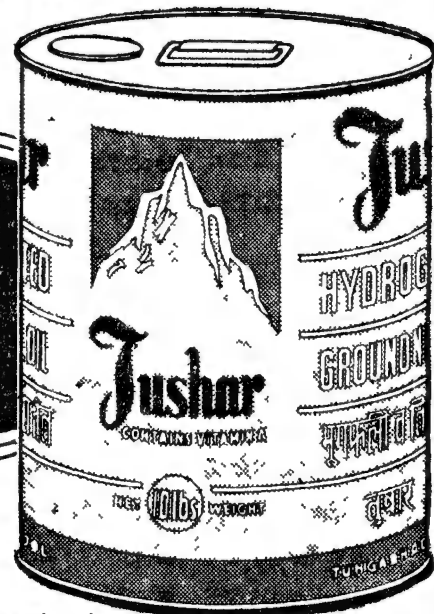
తరువాత ప్రొద్దున్నే తాతయ్యను చూడటానికి వెళ్లాము. మాటి మాటికి ఉలిక్కి పడుతున్నాడు. రాత్రి కాలిన పుండుకు కట్టుకట్టేడు.

సాయంత్రం బడినుంచి రాగానే ఆచెట్టుదగ్గరకువెల్లి చూచాము. ఒక కాగితపు పొట్లం కనిపించింది! విప్పిచూచు కున్నాము. దానిలో, నాలుగు పదిరూపాయలనోట్లు,

రుచికరమైన పదార్థాలు వండేది

తుషార్
ఎటమిన్లుగల
వనస్పతిత్

తుంగభద్ర ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్., కర్నూలు
పరిశుభ్రంచేయబడిన తుషార్ నూనెకూడా లభ్యం కాగలదు

రెండు చిల్లరనోట్లు, (రూపాయ నోట్లు), ఒక అర్ధరూపాయకాను, రెండుకానులు ఉన్నాయి.

డబ్బు చూడగానే మా ఉత్సాహం ఉబికింది. నాలుగు రోజుల పాటు తెగతిరిగి కొంత చేరుకున్నాం.

చేరుకోగానే ముగ్ధరమూ కలసి తాతయ్యయింటికి వెళ్లాము. గుమ్మంలో ఆయనభార్య తలమీద టెయ్యి వేసుకొని కూర్చున్నది. మమ్మల్ని చూడగానే ఆమె ఒక్కసారిగా భోరుమన్నది! “అయ్యో నాయనా...! ఇంకెక్కడి తాతయ్య గారండోయి! ఆముసలి దెక్కడ దాపరించిందోనాయినో...!” అని బాపురుమన్నది!

మేము నివ్వెర పోయినాము. నోటమాటలేదు. వణుకు పుట్టింది. “ఏమయిందండీ!” అన్నాడు జేవిడ్ కొంచెం సంభాళించుకుని. “ఏముంది నాయనా? మొన్న

ఆపాడు వీధినాటకానికెళ్ళిన తెల్ల వారిన దగ్గరనుంచి ఒకటే పరధ్యాన్నంగా ఉండటం! మాటి మాటికి ఒకటే ఉలిక్కిపడ్డం! అది గిసానాతో ఏమీచెప్పలేదు. రెండోనాడు బాగాజ్వరం కాసింది. ఆరాతల్లా కలవరింపులు - ...! అచ్చమ్మబాకీ ... అని, మధ్య మధ్య ‘బాబోయ్’ అని ఉలిక్కి పడేవారు - ఆరాతే ఎక్కడికో లేచిపెళ్ళి పోయారు బాబోయ్! అదెక్కడ దాపరించిందో... దాని బాకీపాడుగాను...

“దయ్యమై ఆయన్ను తీసుకపోయింది గామాలు దేముడో...!” అంటూ గోలపెట్టింది.

మేము స్తంభించి పోయినాము. తేరుకొని ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నాము. ఆనమయంలో ఆవిడను ఓదార్చాలనికూడా తెలియక చరచరా నడిచివచ్చేశాము. కొంతదూరం రాగానే జేవిడ్

చేతులతో ముఖాన్ని కప్పకుని గట్టిగా భోరుమన్నాడు. అప్పటి వరకూ అణచిపెట్టుకున్నాము కాని మేముకూడా బాపురుమని ఏడ్చాము.

ఎంత ఏడిస్తేమాత్రం లాభమేముంది, అఘాయిత్యం జరిగిపోయిన తరువాత! ఆతరవాత తాతయ్య ఏమైనాడో, ఎవరికీ కనిపించలేదు. ★

న త్త ని

(84-వ పేజీ తరువాయి)

చేతులు తీసుకుంది. రెండుచేతులమీద బొబ్బలు.

“ఏమిటిలతా! యీబొబ్బలు” అని అడిగింది బాధగా...

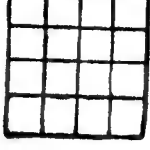
“ఇవారే అన్నమ్మ వారుస్తుంటే టెయ్యి కాలింది వదినా... రోజూ మామూలే వదివ నువ్వూరా! నేను యీ అవస్థలు వదిలేన వదినా...” అని నలిన వళి తలపెట్టుకుని బోధన విప్పింది. అతని కాగిలించుకుని... నలిన ఎంతసేపు విప్పిందో!

రంగనాథముగారు లోపలికివచ్చి... “ఏమిటిలతీ” అని అడిగాడు “బండ్లెండి నాన్నా!... నేను నాయింటికి వెళ్లి న్నాను” అందినలిన దృశ్యంగా!.. రంగనాథముగారు సంతోషముతో మారు మాట్లాడలేదు... “అల్లాగేనమ్మా” అంటూ బయటికి నవ్వారు. ★

25 Persons are awarded prizes in our competition No 34, 1st prize 1, H G Vdshi bhai, Surendarnagar, (2) S. Isw ran, Tiruchendur, (3) T. P. Swaminathan, Madras, 3rd prize 20 and 4th prize 2 persons. Full particulars against 0-4-0 annas stamps

గెల వం డి 25,000 గెల వం డి
రిజిస్టర్ నెం 028 పాట నెం 36
పీలు వెసియున్న మా అఫీసియల్ సొల్యూషన్ మెసర్స్ పీయర్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్, మద్రాసు వారివద్ద డిపాజిట్లు చేయబడియున్నది వారి అధికారముతో అది ప్రకటించబడును ప్రథమ బహుమతి ఆర్కర్ కర్కు రు. 12,500 రెండవబహుమతి, మొదటి రెండు లైనులు కర్కు రు. 6,500 మూడవ బహుమతి, మొదటి ఒక లైన్ కర్కు రు. 8,500 నాలుగవ బహుమతి మొదటి రెండు సెంబర్ కర్కు రు. 2,500 మా కీ సొల్యూషన్ ప్రకారం నిలుపుగా, అడ్డంగా యేటైనా వుండవచ్చును

486 **అఖరు తెది 28-3-55 ఫలితములు 12-4-55**
ప్రవేశ రుసుము ఒక ఎంట్రీ రు. 1/-; 8 ఎంట్రీలు రు. 5/-; 14 ఎంట్రీలు రు. 10/-

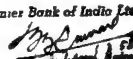

సాల్వ చేయవలసిన విధానము :- ఈ చదరములో 114 నుండి 129 వరకు గల అంకెలు నిలుపునా అయిమూలనా అడ్డముగా ఎటు కూడినా 486 వచ్చేట్లు వేయాలి ఒక అంకె ఒకమార్చే వాడాలి సాదాకాగితము మీద ఎన్ని ఎంట్రీలైనా పంపవచ్చును ప్రతి ఎంట్రీకినీ, పోటీ పంపువారు తమ పేరు అడ్డను స్పష్టంగా పెద్ద అక్షరాల తోను, అంకెలతోను ఇంగ్లీషులో వ్రాయాలి. సామ్మ్యు కోస్ చేసిన ఇండియన్ పోస్ట్ ఆర్డరు గాగాని, మని యార్డరు గాగాని పంపవచ్చును మనియార్డరులైనచో మనియార్డరు రికిదులు పోటీ యెంట్రీల వంట పంపవలెను ప్రతి మనియార్డరు ఫారమునకు జతపరచు కూపనులో సామ్మ్యు పంపువారు తమ పేరు, అడ్డను ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను ‘వనూలు ను బట్టి బహుముతుల సామ్మ్యు మారుచుండును.’ ఈ పోటీలో మేనేజరు తీర్మానము అఖరు చలబద్ధమైనది. 0-4-0 స్టాంపులు పంపినచో పోస్టులో ఫలితముల తీసు పంపబడును. మా ప్రత్యేకరూల్సు, చరతులు బాగా తెలిసినవారే పోటీలో పాల్గొనవలెను

RAISING COMPETITIONS
KEYS NO 34 35 36 37 38

130	125	127	126
127	136	124	121
128	135	123	122
129	122	124	123

We hereby certify that the above is the solution to a magical diagram with 16 squares. Raising Competitions No 34 35 36 37 38 are open to day and that a copy of the solution is being lodged with the Bank.

For The Premier Bank of India Ltd

వింత చిలగడదుంప

పూర్వం చైనాలో ఒకరైతు ఉండేవాడు. అతడు తన పొలంలో చిలగడదుంపలు పండించేవాడు. ఆచిలగడ దుంపలే అతని జీవనాధారం. అందుచేత వాటిని ప్రాణ సమానంగా కాపాడుకునేవాడు.

ఒకసారి ఆగ్రామంలోఉన్న ఒక పెద్దరైతు తన గొర్రెలమందను, పండులమందను విచ్చలవిడిగా వదిలి పెట్టినందున, అవన్నీ ఈపేదరైతు పొలంలో పడి మొక్కలన్నిటిని ధ్వంసం చేశాయి గొర్రెలు మొక్కల్ని తినేస్తే, పండులు నేలలో ముట్టలుదూర్చి లేలేత దుంపలన్నిటిని న్యాహా చేశాయి. ఒక్కటే మొక్కమాత్రం అదృష్టవశాత్తూ వాటిబారిడకుండా మిగిలింది

తనపొలం ఇలా పాడైపోయినందుకు పేదరైతు ఎంతో దుఃఖించాడు. ఒకటైనా మిగిలినందుకు తృప్తిపడి ఆఒక్క మొక్కనూ కన్న కూతురిలాగ కాపాడుకొంటూ, రోజూ నీళ్లుపోస్తూ, బాగా ఎరువులు వేస్తూ పెంచాడు. చలికాలం వచ్చింది. పొలమంతటా మంచు పేరుకుపోయింది అయినా అతడు సాహసంచేసి మొక్కను పెల్లగించలేకపోయాడు. మళ్లీ వసంతకాలం వచ్చింది. మొక్కను పెల్లగించి చూశాడు. దాని అడుగున బ్రహ్మాండమైన చిలగడదుంపవుంది.

ఒక వందమందిపొట్టలు నింపేటంత పెద్దదిగా ఆదుంప పెరిగింది. అది చూసి పేదరైతునితో ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

ఇంతలో ఆచారిన పల్లకీలో పోతున్న జిల్లా న్యాయాధికారి అక్కడటికి ఆవింత దుంపనుచూసి

“ఎంత చిత్రంగావుంది!” అన్నాడు. ఆయన కూడావస్తున్న అధికారులు “అద్భుతం!” అని ఆయన మాటను సమర్థించారు.

ఆగ్రామంలోని పెద్దరైతు కూడా “ఆశ్చర్యం!” అని వంతపాడాడు

“నువ్వుదీన్ని చక్రవర్తి గారికి కానుకగా ఇవ్వాలి,” అన్నాడు న్యాయాధికారి.

“అంటే పూరికే ఇచ్చివెయ్యమనా మీఉద్దేశ్యం? మరినేనేం తినను?” అన్నాడురైతు.

కుమారి శాంతారెడ్డి (బందరు) సృత్య భంగిమ

“ఇంత అపుహవమైన విచిత్ర వస్తువును నువ్వు ఉపయోగించ రాదు. తక్షణం చక్రవర్తి గారికిచ్చి వెయ్యి. లేకపోతే నాతడా చూపిస్తాను,” అన్నాడు న్యాయాధికారి.

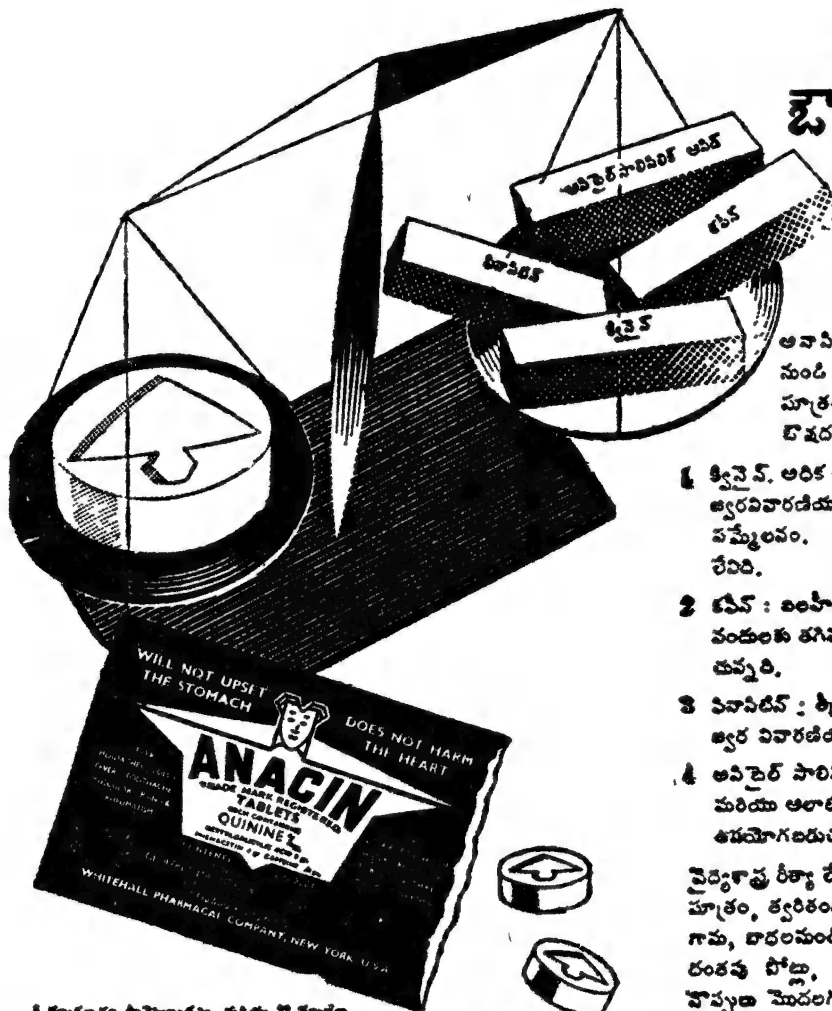
మర్నాడు న్యాయాధికారి చక్రవర్తికి ఒకవివరితవ్రతం నమర్పించాడు: “చల్లని మీ యేలుబడిలో దేశమంతా సుఖితంగా వున్నదనడానికి నిదర్శనంగా తమ స్వామాజ్యంలో ఒకచోట ఈవిత చిలగడ దుంపకాసింది. దీన్ని ఉపయోగించ

డానికి తమ ప్రజలెవరూ అర్హులు కానందున, దాన్ని పండించినరైతు దాన్ని మీకు నమర్పించ వలసిందిగా ఆజ్ఞాపించడమైనది....

ఈవివరివ్రతం చూసి చక్రవర్తి పొంగి పోయాడు. ఆ చిలగడ దుంపతో ఏంచేయాలో ఆయనకు పాలుపోలేదు. కాని దాన్ని స్వీకరించాడు. దాన్నితనకు పంపించిన న్యాయాధికారిని ఇంకా ఉన్నతపదవిలో నియమించాడు. దుంపను పండించిన రైతుకు ఒకరత్నహారం బహూకరించాడు.

ఆరత్నహారాన్ని చూసి నడరైతు విచారపడ్డాడు. అరనికి ఆకలి వేస్తోంది. హారాన్ని కొరుక్కులింట్టా. ఉహు. పోనీ అమ్మస్తాడా? ఉహు. చక్రవర్తిఇచ్చిన బహుమతి అమ్మి వెయ్యడమే?

కాని ఆచూకీలే నేనున్న పెద్దరైతుకు కన్నుకుట్టింది. “ఈముసలి రైతుకు ఎంత అదృష్టం పట్టింది. పెద్దన చిలగడదుంపకు రత్నహారం బహుమతి కొట్టేశాడు! నేనుకూడా చక్రవర్తికి ఏదన్నాకానుక ఇస్తే బాగుండును!” అనుకున్నాడు.

నాలుగు ఔషధములు ఒకటో

అనాసిన్, త్వరితముగా బాధనుండి వివరణ ఇచ్చునట్టి, ఒక విశాక మూత్రం. ఎందుకనగా అది క్రింది ఔషధముల కలియకరేక :-

- 1 క్విన్యెస్, అధిక శక్తినిచ్చు ఔషధమని మరియు జ్వరవివరణయని ప్రఖ్యాతిగాంచిన ఔషధ పమ్మేలవం. జ్వరాన్ని తగ్గించడంలో పాతీ లేచింది.
- 2 టేన్ : బింహావానికి మరియు చిక్కిపోయిన వంతులకు తగిన ఔషధమని విరివిగా వారించి ఉన్నది.
- 3 ఏనాసిన్ : శీతలమైన బాధ వివరణ మరియు జ్వర వివరణయని ప్రఖ్యాతిగాంచినది.
- 4 అసిటైల్ సాలిసిలిక్ ఆసిడ్ : ఇది శలవొప్పి, మరియు అలాటి వివిధ బాధలను పోగొట్టుటకు ఉపయోగపడుచున్నది.

వైద్యకాపు రీత్యా లేక పమ్మేలవ శక్తి లేక అనాసిన్ మూత్రం, త్వరితంగాను, విరహాయంగాను, దృఢంగాను, బాధలనుండి, శలవొప్పి, బలమైన జ్వరం, రంధ్రపు పోట్లు, కంఠరముం పోట్లు, వాయువు వాపులు మొదలగుబాధలను వివరించును.

1 హృదయం పోగొట్టుకున్న మరియు 2 హృదయం 3 ఆధారించబడిన కల్పారంధ్రం కోరకను.

ఎల్లప్పుడును **అనాసిన్** బళ్లర కావలెననికోరంది

వింత చిలగడదుంప

రాత్రింబగళ్లు ఆలోచించాడు. ఆలోచనవల్ల కొంచెం జబ్బుకూడా చేసింది చివరికి పెద్దరైతుకు ఒక మంచి ఆలోచన తట్టింది. ఇప్పుడు పెద్దపదవిలో ఉన్న పాశ న్యాయాధికారి వద్దకు వెళ్ళి మళ్ళీ ఒక విసతి పత్రం చక్రవర్తికి వ్రాయవలసిందిగా బతిమాలి కొంచెంలంచం కూడా ఇచ్చాడు.

చక్రవర్తికి అప్పటికే చిలగడదుంపమీద రోతపుట్టింది. 'ఎందుకు తీసుకున్నానా' అని విచారించాడు. దానికోసం రత్నహారం బహుమతి చేసినందుకు దిగులు పడ్డాడు. ఇంతలో ఇంకో విసతి పత్రం వచ్చింది. అదిచదివి 'ఈసారిమోసపోకుండా జాగ్రత్తపడాలి,' అనుకున్నాడు.

తనశన్నిధికి వచ్చిన పెద్దరైతును "ఏం తెచ్చావు నవ్వు?" అని తీవ్రంగా అడిగాడు చక్రవర్తి.

"తమకొలుపులో నే వ చేయడానికి నా కుమార్తెను తీసుకొచ్చాను" అన్నాడు పెద్దరైతు.

చక్రవర్తి అందమైన అపిల్లను చూశాడు. ఆమెంటికి మంటికి ఏకభారగా ఏకుస్తోంది. వెంటనే ఆమెను అంతఃపురంలోకి పంపించాడు చక్రవర్తి.

"నరే. సంతోషమైంది : నీకు ప్రపంచంలో ఎక్కడా దొరకని అపుహాపమైన బహుమతి ఇస్తాను" అని చక్రవర్తి ఉదారంగా అన్నాడు.

పెద్దరైతు ఈమాటవిని పొంగి పోయాడు ఆ సంతోషం నుంచి తేప్పరిల్లిక ముందే రాజభటులు

వింత చిలగడదుంపను అతనియెడటకు తీసుకువచ్చి వుంచారు. దాన్ని లత్యంత భయభక్తులతో అందుకుని రైతు తన యింటికితీసుకుపోయాడు. తనభవనంలో మధ్యహాళలో అందరికీ కనబడేలా దాన్ని వుంచాడు. దాన్ని తినడానికి వీల్లేదు, అవతల పారేయడానికి వీల్లేదు. తన దురదృష్టాన్ని నిందించుకుంటూ ఆరైతు చక్రవర్తి ఇచ్చిన బహుమతిని అలాగే ఉంచుకున్నాడు.

తన చిలగడదుంప ఫలానారైతు ఇంట్లోకుళ్ళిపోతోందని తెలిసి "ఏం చక్రవర్తులు! ఏంమనుషులు! పేదరైతుకు రత్నహారమూ, పెద్దరైతుకు చిలగడదుంపనా? ఏం చిత్రం!" అనుకున్నాడు పేదరైతు మళ్ళీ పొలం తవ్వుకో సాగాడు. ★

[నైనాచేపు జానపదకథ]

హైదరాబాద్ "బాలభవన్" గ్రంథాలయంలో బాలబాలకులు శ్రద్ధతో పుస్తకములు చదువుతున్న దృశ్యం

ఒకా నోకప్పుడు లండన్ నగరంలో ఒక ముసలివాడు చిన్న దుకాణం ఒకటి పెట్టుకొని జీవిస్తూ ఉండేవాడు ఆ దుకాణంలో పురాతన వస్తువులు— పదిహేవో శతాబ్దపు పెన్సిల్లు, పదహారో శతాబ్దపు కలంపుల్లలా వంటివి దొరికేవి

ఆ ముసలివానికి ఒక పదేళ్ళ మనమరాలు ఉన్నది. ఆ అమ్మాయి పేరు నెల్. వాణిగరూ హాయిగా కాలం వెళ్ళబుచ్చుతూ ఉండేవారు.

ఒకటిపూట విశ్రాంతి సమయంలో నెల్ తానకి అడవిలో చదివి వినిపిస్తూ ఉండేది సాయంకాలం కాగానే ఇద్దరూ పొలాలమీదికి పికాను పోయేవారు చీకటిపడిన తరువాత, తాత మనమరాలికి, చనిపోయిన ఆమె కల్ల—అంటే తన కూతురును గురించి చెప్పుండేవాడు. నెల్ కి తల్లిని గురించిన కలుగర్లం లే చాలా ఇష్టం. తాత చెప్పిన విషయాన్నే మళ్ళీమళ్ళీ పది నాలుగు చెప్పినా, వినుకుకొనేది కాదు. ఇంకా చెప్పమని కోరి ఎంతో కుతూహలంతో, ఆనందంతో వినేది ఈ విధంగా తాతా మనమరాలు హాయిగా కాలం గడుపుతున్నారని

ఇలా సుఖంగా ఉంటున్న ముసలి వానిలో కొంతకాలానికి ఒక చూర్పు వచ్చింది. రాత్రిపూట అతడు ఎక్కడికోపోయి, ఉదయాన ఇంటికి రావ

టంసాగించాడు. ఇంటికి వచ్చేసరికి ఎంతో అలసిపోయి, చికాకుగా ఉండే వాడు కళ్లు చింతనిప్పులలాగా ఎఱ్ఱగా ఉండేవి. రాత్రిళ్లు అతడు ఎంతమాత్రం నిద్రపోవటం లేదని నృప్తంగా చెప్పవచ్చు వైగా తనలో తాను “నేనింకా కష్టపడి, బాగా సంపాదించాలి. నెల్ కోసం ఎంతో డబ్బుగడించాలి నేను కళ్లుమూసే నాటికి నెల్ గొప్ప ధనవంతురాలు కావాలి.” అని గొణుక్కుంటూ ఉండేవాడు

ఒకరోజున నెల్ తాతదగ్గరకు వెళ్లి “ఏంతాతా! ఎందుకు ఇలా చికాకుగా ఉంటావు? ప్రతిరోజూ రాత్రిళ్లు ఎక్కడికి పోతున్నావు? ఇంకా కష్టపడి నన్ను ధనవంతురాలిగా చెయ్యాలంటున్నావేమిటి? ఇప్పుడు మనకు కావలసినంత లేదా? ఇప్పుడు మాత్రం మనం సుఖంగా లేమా?” అని అడిగింది.

తాత ముగ్ధుడై నెల్ ని హృదయానికి హత్తుకొన్నాడు. “కాదమ్మా! నేనింకా పనిచేయాలి నన్ను లక్షాధికారిగా చేయాలి. నువ్వు గొప్ప ధనవంతురాలివి కావాలి. అవుతావని నాకు తెలుసు ఇంతకంటే పెద్ద ధనవంతులలో నువ్వు పలుందాగా తిరగాలి” అన్నాడు.

నెల్ కి ఇదంతా వింటూ ఉంటే కష్టంగా తోచినా, తాత ఆనందం కోసం “అలాగే కానీ తాతా.”

అంటూ చిన్న చేతులతో అతనిమె పట్టుకొని కాగలించుకొన్నది.

నెల్ ఉంటున్న ఇంటినమీపం లోనే క్రిస్టఫర్ అనే ఒక యువకుడు ఉన్నాడు. అతడు చాలా బీదవాడు, అయితే మంచి మర్యాద స్తుడు. అతడు ఈ ముసలివాని ఇంట్లో పని చేసేవాడు. ఉదయానే వచ్చి అన్ని పనులు చక్క పెట్టుకుని, సాయంత్రం అయ్యేసరికి ఇంటికి వెళ్లిపోయే వాడు. ఎంతో గౌరవంతో, అభిమానంతో క్రిస్టఫర్ వారికి సేవ చేసేవాడు. నెల్ కి అతడంటే చాలా ఇష్టం. అతనిని ‘కిట్’ అనిపిలిచేది.

ఒకరోజున తాత నెల్ నిపిలిచి పొరుగున ఉన్న “క్విల్స్” అనే వానికి చూపించ వలసిందిగా ఒక ఉత్తరం ఇచ్చి పంపించాడు. కిట్ కూడా ఆమె వెంట వెళ్లాడు.

ఈ క్విల్స్ అనేక దుష్కృత్యాల వల్ల డబ్బు ఆర్జించి, పెద్ద ధనవంతుడైనాడు ఇప్పుడు ఆ డబ్బును వడ్డీకిస్తున్నాడు నెల్ తాత అప్పటికే అతని వద్ద కొంత అప్పు తెచ్చాడు. మరి కొంత వైకంకోసమే, ఇప్పుడు నెల్ ను పంపించింది కూడా. ఇంత డబ్బు తీసుకొని వెళ్లి ముసలి వాడు ఏం చేస్తున్నావో తెలుసుకోవాలని క్విల్స్ కు బుద్ధి పుట్టింది. అందుచేత తన భార్యను నెల్ తో మాట్లాడుతూ ఉండవలసిందిగా చెప్పి, తాను ప్రక్క గదిలో ఉండి అంతా

★ జూ ద రి ★

విన్నాడు. తనతాత రాత్రిళ్లు ఇంట్లో ఉండకపోవటం, తెల్లవారి ఇంటికి వచ్చేసరికి ఆయనకళ్లు నిప్పుకణా లలాఉండటం అంతా చెప్పింది అమాయకంగా నల్.

“మీతాత రాత్రిళ్లు ఎక్కడికి వెళ్తున్నాడు? వెళ్లి ఏంచేస్తాడు? నీకేం తెలియదా” అని అడిగింది క్విల్స్ భార్య.

“ఆధగవంతుడికి తెలియాలి. మాతాత మునుపటంత ఉత్సాహంగాలేదు నాకు కూడా దిగులుగాఉంది.” అంటూ నల్ భోరున ఏడవటం ప్రారంభించింది క్విల్స్ బిర్యూటదార్లుకూ ఉండగా, క్విల్స్ లోపలినుండివచ్చి ఉత్తరానికి సమాధానం ఇచ్చాడు. “రెండుమూడు రోజులలోవచ్చి మీ తాతతో మాట్లాడుతానులే చెప్పమ్యా” అన్నాడు. నల్ “ననే”నని కిక్తో కలిసి ఇంటికి వెళ్ళిపోయింది. వాళ్ళిద్దరూ వెళ్ళిన తరువాత క్విల్స్ భార్యతో చెప్పాడు

“చాలా బాగుంది మునలివాడి విషయమంతా తెలిసి పోయింది. వాడు రాత్రిపూట పేకాటఆడటానికి పోతున్నాడన్నమాట. పేకాటలో డబ్బు సంపాదించాలని వాడిఉద్దేశ్యం! డబ్బుంతా పోగొట్టుకొని అప్పుకు బయలుదేరాడు. వారికి ఇకమీదట ఒక్క డబ్బుడీ ఇవ్వను లోగడఇచ్చింది కూడా పెంటనే వసూలుచెయ్యాలి.”

నల్ ఇంటికిపోయి క్విల్స్ ఇచ్చిన ప్రత్యుత్తరాన్ని తాతకిఅందించింది. నల్ డబ్బుతెస్తుందనే ఉత్సాహంతో ఉన్న తాతకి నిరాశ కలిగింది. చేతిలోడబ్బు లేకపోవటం

చేత రెండురోజులు ఎక్కడికి పోకుండా, అతికష్టమీద ఇంట్లోనే ఉన్నాడు. మూడవరోజున కూడా క్విల్స్ రాలేదు. “క్విల్స్ ఇంకా రాలేదు. ఇప్పుడు నేనేంచేయాలి? నా వ్యాపార మంతా ఏమైపోను? ఎంతోడబ్బుగడించాలని నేను వేసుకున్న పథకమంతా పాడై పోయింది.” అని విసుక్కున్నాడు. నల్ అతని ఒళ్లో కూర్చుంది.

“చూడుతాతా! మనకి ఇంకా డబ్బెందుకు? ఇన్నాళ్ళూ మనం హాయిగా బతక లేదా? ఇంకాగడించాలని ఎప్పటినుంచి నువ్వు అనుకుంటున్నావో, అప్పటినుంచి మనకి సుఖంలేకుండా పోయింది. ఈదరి ద్రవుగొట్టుస్థలంనుంచి మనం వెళ్ళిపోదాం. ఇక్కడ ఇంక ఉండవద్దు. హాయిగా పగలంతా పొలాలపెంబడి తిరుగుదాం. రాత్రిళ్ళు ఏచెట్టు నీడనో పడినిద్రపోవచ్చు. మన ఇద్దరికీ చాలినంత నేను ఎలాగోముష్టి ఎత్తిపట్టుకొనివస్తాను. ఇప్పుడేమనం ఇక్కడనుంచి వెళ్ళిపోదాంవదా!” అంటూ నల్ ఏడవటం ఆరంభించింది. తాతకుకూడా ఏడుపు వచ్చింది. చాలాసేపు వారిద్దరూ అలాగే దుఃఖిస్తూ కూర్చున్నారు.

కొంతసేపటికి తాత తలఎత్తేసరికి ఎప్పుడువచ్చావో ఏమోకాని క్విల్స్ అక్కడ నిలబడి ఉన్నాడు. “ఓ! పోలీ కేలావచ్చావా?” అని అడిగాడు తాత ఆశ్చర్యంతో. “ఏం? తలుపుతీసిపెట్టే ఉన్నావా?” అన్నాడు మామూలు గొంతుతో క్విల్స్.

“అలాగా? ఎంత నేడయింది వచ్చి?” “ఇప్పుడేలే. నీ మనసురాలు

వీధులపెంట తిరగటం, ముష్టెత్తటం అంటున్నదే అప్పుడు.”

మునలివాడికి చాలాకోపం వచ్చింది. కాని అణచుకొన్నాడు. నల్ని బయటికి పంపించి నేనీ క్విల్స్ ను అడిగాడు. “డబ్బు తెచ్చావా?”

“లేదు. తేబోవటంలేదుకూడా” అని క్విల్స్ మొరటుగా సమాధానం చెప్పాడు. “ఏం? ఎందుచేత? మంచి వాడివి కదూ! మానాయన! నువ్వు నాకు ఎన్నిసార్లో సహాయం చేశావు. ఇంతవరకు నా వ్యాపారం వల్ల నాకు ఒక్కడమ్మిడీ లాభం కలగ లేదు. ఇప్పుడిప్పుడు కాస్త లాభించేటట్లున్నది. రాత్రి కల కూడా వచ్చింది. నన్ను కనికరించి ఈఒక్కసారి సహాయంచేయి.”

“నాకు తెలుసునులేవయ్యా! నీ వ్యాపారంఏమిటో? ఇంకా అదేదో లాభనాటి వ్యాపారం అనుకున్నాను జూదంలో డబ్బు తగల పెడుతున్నావని తెలిసింది. ఇక మీదట నీకు సైసాఇవ్వను. లోగడ ఇచ్చిన బాకీ తిర్చు.”

“నేను జూదమాడు తున్నానని ఎవడు నీకుచెప్పింది?” “ఎవడోఒకడు ఎవడైతేనేం?” “ఇంకెందుకు వాడేచెప్పి ఉంటాడు. ఆకిట్! గూఢచారివెధవ”

కిట్ పై క్విల్స్ కి అనూయద్వేషం ఎన్నాళ్ళ నుంచోఉన్నది. ఇన్నాళ్ళకి పగతీర్చుకునే అవకాశం వచ్చింది అందుచేతక్విల్స్ కిట్ మీద మునలివాడి అనుమానం బలపడేటట్లు మూగ్లాడి పోయినాడు. క్విల్స్ వెళ్ళగానే నల్ పరుగుపరుగునవచ్చి తాతబడిచేరింది. తాత

మాత్రం ఇటు గమనించకుండా కిట్ నిట్టుకొని తిడుతున్నాడు. ఎం గుకుతిట్టుతున్నాడో నెల్ కి తెలియ లేదు. ఇలా గంట, రెండుగంటలు అయ్యేసరికి తాత కి ఉవ్వెత్తుగా జ్వరంవచ్చేసింది.

చిన్నపిల్ల పాపంనెల్ ఏంచేయ గలదు? ఇరుగుపొరుగు వారు ఒక రిద్దరు నహాయపడి, వైద్యుని పిలిపించారు. తాతకాస్త విశ్రాంతిగా పడుకున్న పిదప నెల్ లేచి కిట్ దగ్గి రకు పరుగుతీసింది ఆమె వెళ్ళేసరికి కిట్ భోజనంచేస్తున్నాడు. అతని తల్లి ఆప్రక్కనే ఏదోపనిచేసుకుంటున్నది. అనుకోకుండా నెల్ పరుగుత్తుకొని రావడంచూచి, వారు ఆశ్చర్యపోయినారు. తాత అనారోగ్యంగురించి నెల్ వారికి చెప్పింది. కిట్ ఈవార్తవిని అదిరిపడ్డాడు “వెంటనే వైద్యుని తీసుకొనివెళదామా?” అని అడిగాడు.

“అక్కణ్ణేదు. నువ్వుతాతదగ్గిరికిరావద్దు” అనిభయపడుతూ నెల్ మెల్లిగాచెప్పింది

“ఏం ఎందుచేతి?”

“ఇప్పుడొక వైద్యుడు వచ్చి తాతనిచూసివెళ్లాడు. ఆయననిన్ను తాతదగ్గిరికి పోనీయవద్దని చెప్పాడు.”

“అయ్యో! నేనేంతప్ప చేశాను?”

“ఏమో నేను చెప్పలేనుకిట్. నాకు తెలియదు. ఎవరికీ తెలియదు. తాతఎందుకో నీమీద మండిపడుతున్నాడు, నువ్వు బాధపడుతున్నావనినాకు తెలుసు. కాని ఏంచేసింది? నీజీతం నీకుఇచ్చేస్తానుకిట్. రేపటి నుంచి నువ్వుపనిలోకి రావద్దనిచెప్పటానికే ఇప్పుడువచ్చాను.”

కిట్ చాలా దుఃఖపడ్డాడు. నెల్ అతనినిఊరడించి, ఇంటికివచ్చేసింది. ముసలివానికి నయంకావటానికి చాలా రోజులుపట్టింది. నెల్ రాత్రింబగళ్ళు అతని ప్రక్కన కూర్చొని ఆప్యాయంగా నేవచేసేది. తనతాత చప్పన కోలుకోవాలని నదా భగవంతుని ప్రార్థించేది. భగవంతుడు ఆమాయకురాలయిన ఆచిన్నపిల్లని కరుణించి, ఆమె ప్రార్థనవిన్నాడు. కొంతకాలానికి తాత కోలుకొని పూర్వపు ఆరోగ్యాన్ని సంపాదించాడు.

నెల్ తాత ఇలాజబ్బుతో పడి ఉన్నరోజులలోనే క్విల్ప్ అతనిదుకాణాన్ని ఇంటిని తనకు రావలసిన బాకీకింద స్వాధీనపరచుకున్నాడు. క్విల్ప్ కి బ్రాన్ అనే ఒక మిత్రుడు ఉన్నాడు. వాడు బహుదుర్మార్గుడు. క్విల్ప్ కి అతని క్రూరకృత్యాలు కొన్ని తెలుసు అవి బయటపెడతాడేమోనన్న భయంకొద్దీ బ్రాన్ ఎప్పుడూ క్విల్ప్ వెంటఉండి అతనిని పొగడుతూఉంటాడు. నెల్, తాత వైభాగంలో ఉంటుండగానే వీరిద్దరూకలిసి దిగువ భాగంలో మకాంపెట్టారు.

ముసలాయన కాస్త తిరగటం ఆరంభించిన తరువాత ఒకనాడు క్విల్ప్ ఆయనదగ్గిరికిచేరాడు.

“ఇప్పుడేలా ఉంటున్నది మీ వంట్లో?”

“కులాసాగానే ఉన్నది.”

“మితోకొంచెం మాట్లాడాలి. మీరు నాకుబాకీఉన్న ప్రైక్రింద మీ ఇల్లు దుకాణం నేనుస్వాధీనం చేసుకున్ననంగతి మీకు తెలిసే ఉంటుంది.”

“ఉహూ! తెలియదు”

“అలాగా! నేనుస్వాధీనం చేసుకొని అమ్మేశాను.”

తాత క్విల్ప్ కేసి నిశ్చలంగా చూశాడు. క్విల్ప్ ఇంకా కొనసాగించాడు:

“ఆరెండింటిసీ అమ్మినా నాకు రావలసినప్రైక్రిం అంతా దఖలుపడలేదు. అయితేమానలే పోసిండి. ఇంతకూ చెప్పవచ్చిందేమిటంటే, మీరు తక్షణంఇల్లుఖాళీచెయ్యాలి. ఇల్లు కొనుక్కున్నవారు ప్రవేశిస్తామంటున్నారు.

“సరే.”

“ఈ సాయంత్రానికి ఖాళీ చేస్తారా?”

“ఇంతతొందరగాఎలా? ఎల్లుండి ఖాళీచేస్తాను.”

“మరిగడుపు పెంచకండి”

“ఉహూ!”

క్విల్ప్ వెళ్ళిపోయినాడు. ఆ రెండురోజులు తాత విచారంగానే గడిపాడు. నెల్ తోమాట్లాడుతున్నప్పుడుమాత్రం, కాస్త నవ్వేవాడు. ఖాళీ చేయవలసినరోజు వచ్చింది. ఆ ఇల్లు విడిచిపెట్టి వెళ్లాలన్ననంగతి తెలిసి నెల్ ఎంతమాత్రం విచారపడలేదు. తనతాతకి, తనకు కొన్నాళ్ళనుంచి సుఖం లేకుండా పోయింది. ఆచోటువిడిచిపెట్టి ఎంత తొందరగా వెళ్ళిపోతే అంతమంచి దనిఆమె నంబరపడింది. తన అల్లిక సామగ్రిని సజ్జలో పెట్టుకొని, కొంచెంరోట్టె, తాతగుడ్డలు నర్ది బయలుదేరింది.

ఇంకా సూర్యోదయం కాక ముందే నెల్, తాతబయలుదేరారు. తాత చేతికర్రపట్టుకున్నాడు. నెల్ సజ్జ చేతిలోపట్టుకొన్నది. ఇద్దరూ గుమ్మందాటి రోడ్డుఎక్కారు.

(ఇంకా ఉంది)

★ అయింది, అబ్బాయిగారి పెళ్లి ★

(ఓ-వ పేజీ తరువాయి)

రాజన్ సంభాషణ జరిగింతరవాత - ఉగాది వచ్చిడిలాంటి పుల్లని, తియ్యని ఆలోచనలతో సుశీల యిల్లు చేరుకుంది. దారిలో ఆమెకు నటరాజన్ సంభాషణ అదీ తలుచుకుంటే మొదట నవ్వుచ్చింది. తర్వాత జాలివేసింది అందరు యువకుల్ని అవలీలగా కాదనిన, కాలదన్నిన సుశీల ఎందుచేతో 'నటరాజన్ కేం తెక్కువ?' అనుకోసాగింది. అదివరకు ఎన్నో సార్లు క్రాసులో చూసినా అదేమిటో ఆలోచించింది. ఆ యింగ్లీషు కలరు ఉలేన్ పేంటూ, లైట్ బ్లూ బుష్ కోటూ - ఆ వేషమూ, ఆ వాలకమూ, ఆ చూపులూ, ఆ మాటలూ ఏమిటో, ఆ విగ్రహం తన కళ్ళముందునుంచి కదలడం లేదు! మొట్టమొదట ఆమె కత్తని మీద 'నామాట వింటే నీకు క్రాసు మారు' అన్న మాటతో కోపమే వచ్చింది. ప్రిన్స్ పాలోతో రిపోర్టుచేస్తే అతని జీవితం ఏంకాను? ఛ, అలా ఎన్నటికీ జరగదు!

సుశీల యిల్లు చేరింది. ఆమె ఎప్పుడూ ఏ విషయమూ దాచని తల్లితో జరిగిందంతా చెప్పేసింది. 'త్వరగా పెరిచేసుకోవే నా తల్లీ! అని ఎన్నిసార్లు మొత్తుకున్నా 'పెళ్లి వద్దు పెడకులూ వద్దూ నన్నీలా బతక నియ్య, చదువుకోనియ్య' అని యీ సుశీలే బాళ్ళనాన్నగారు చనిపోతూ యిచ్చిన ఎనిమిదకరాల భూమి - యీనాటికి ఎకర స్పూర చేసింది. ఇక దీనికి పెళ్ళిపడ్డవు లుండో - అసలు అవుతుండో అవనో, కట్న మొంత ఎలాగ పోయ్యాలో ఆ తల్లికి బోధ పడలేదు. ఇనాళ్ళ ఆమె కీ కుటుంబ ఆశ్చర్యం కలిగించడంలో అతిశయోక్తి యేమీలేదు

'ఇన్నాళ్ళకీ నిన్ను వదు చేసుకుంటాడో? నే చిన్న నమ్మకం' అనేసింది సుశీల తల్లి సుందరమ్మ. ఆసలే సుశీలకి తగని అలీ కేయమూ, ఆమె ఊరుకోలేకపోయింది

'నమ్మకపోలే మానెయ్య, మరేం మించి పోలేదు'

'అదికాదే, అంతట్లో కోపం తెచ్చు కుంటే ఎలా?.. పోనీ అతడు నీకుడా వచ్చి మాటాడుతున్నప్పుడు ఎవరైనా ఉన్నారా? నీవొది నమ్మకం లేకాదు - అంత ఉద్యోగంలో ఉన్నతను కానీ కట్నం లేకుండా నీలాంటిదాన్ని చేసు కుంటాడంటే...'

'నవ్వు నమ్మకపోలే మానెయ్య. నాకు మానవు చేసుకోవలసిన అవసరం లేదు. ఇంతకీ జరిగింది చెప్పేసుగాని అతన్ని నేనేం చేసు కుంటానని నిద్దంగా కూర్చోలేదు! ఇలా అంటున్నప్పుడు ఆమెకు శర్య జ్ఞాపకం

వచ్చాడుగాని - తలచేత ఎంతో బలినా లించుకున్నాక తప్ప అతనిచేరు సుశీల చెప్పలేదు

అనాళ్ళ సాయంకాలమే సుందరమ్మ స్వయంగా వరసకి అన్నయ్య అయిన ప్రిన్సుపాలు నారాయణగారింటికి వెళ్లి మాటలలో అంది.

'ఏదో యిప్పట్లో దానిమనసు తిరుగుతుం దమకోలేదు అన్నయ్యా! ఇంతకీ మీ కాశే జీలో నీకింద పనిచేస్తున్నాడు గనుక ఆతని సంగతి నీకు తెలిసినంత ఎవరికీ తెలియ. ఇంతకీ అతనివాళ్లు పెద్దవారెవరూ లేరని విన్నాను. ఇలా ముందు మోజుపడి చేసు కునితర్వాత ఎంత లారానిపెట్టినబాళ్ళయినా ఉన్నారట. అతనిమాటకు అతనే నిద్దపడ్డా డని సుశీల అంటోంది. నాకేమో అంత వస్తుకం గాలేదు'

నారాయణ ఆగమన్నట్లు చేతో గొంజు చేశాడు. అతనిచేతిలో అప్పటికే 'లెక్చరర్ డిగ్రీ' అనే కాగితం ఉంది! అతడు కాస్తేపు ఆలోచించి 'రేపు పదిన్నరకి కాశేకి రా సుందరమ్మ, తిన్నగా నా రూంకి రా' అన్నాడు ఆవిడ ఆశ్చర్య పోయింది.

ఆడపిల్లల రిపోర్టులు అప్పడప్పుడు అను భవమున్నా నారాయణ యిదివరకెప్పుడూ యింత యిరుకున పడిపోలేదు. ఒకపక్క లెక్చరర్/చిన్నవాడయినా చేసింది తప్ప. అయినా - మంచి తెలివైనవాడు. సరిగ్గా పరీక్షలముందు మానిపించేస్తే పిల్ల లేమై పోవాలి? అయినా అతని పూర్వచర్య? పోనీ ఊరుకుండామా అంటే ఇదేం రహస్యంగా జరిగిందా, అమ్మ అయి నిచ్చే నక్కే కూర్చుంది. ఇలాంటప్పుడు తన సరిగ్గా ప్రవర్తించకపోలే యిక కళాకాలలో నీతి ఎక్కడిదీ? సుందరమ్మ వచ్చి మాటాడి నప్పుడు మాత్రం అతని చిక్కలన్నీ విడి పోయినట్టే తోచింది!

ముందుగా నటరాజన్నీ పిలిచి అడగా అతడంతా ఒప్పుకున్నాడు. సుందరమ్మ మాత్రం 'పిల్లాడు బాగానే ఉన్నాడే! అనుకుంది. తర్వాత శర్యని పిలిపించారు. అడగడమే తడవుగా శర్య తన అయిదు నిమిషాలు విన్నదీ అరగంట వర్షించి చెప్పాడు.

'ఇంతెందుకు మోజూ, నే ఆఖర్ని విన్న పద్యం తలుచుకుంటే నా కిప్పటికీ నవ్వుకుంది చెబుతాను వినండి! (ఈపద్యం శర్య హాస్య భావకవి 'రంగరాట్నం' చేత రాయించాడనీ తర్వాత అతడు మరి కలం పట్టలేదనీ గిట్టనివాళ్లు చెబుతారు!)

"నీ వదనం పులో కళ

నీ అధరం కిన్ మిసి
నీవు లేని బ్రతుకుంటే
మిచ్చు సుశీ! ఛప మసీ! పవన్ నిశీ!!!"
ప్రిన్సుపాలు పక పక చవుస్తూండా శర్య వెలిపోయాడు సుందరమ్మ ఆశ్చర్యంగా 'అతడు కవి కూడానే! ఎంత బాగా రాశాడు! ఈసారి సుశీల వద్దన్నా నేను పెళ్లి చేయ్యక మానను! అంది. నట రాజన్ నీ వెంటనే ప్రిన్సుపాలు పిలిపించి కోపంతో అన్నాడు
'ఏవయ్యోయ్య, యివాళ్ళనుంచి నవ్వు పూటలో భోజనం మానెయ్యవలసి ఉంటుంది'

'అమ్మాయ్ సుశీలా, కొన్నాళ్ళలో నీ యింటి పేరూ మార్పుకోవలసి ఉంటుంది! ఆయన కృత్రిమకోపం ఆట్టేసేపు ఉండ లేదు. నిరాంతపోయిన నటరాజన్ సుశీలా ఆఖరికి నిరంగుడి నవ్వుకున్నాడు. నటరాజన్ ఆఖరికి అన్నాడు.

'ఆ అబ్బాయి - ఎవరో శర్యట - నేను సరిగ్గా ఎరగనైనా ఎరగను. నిజంగా అతడు చేసిన ఉపకారం జన్మజన్మలకీ మరిచి పోలేను! అతని ధర్మమా అరి ఒక యింటి వాడ్చుయాను!'

సుశీల నవ్వింది! సుందరమ్మ ప్రిన్సు పాలూ కూడా నవ్వేరు. సుందరమ్మ అంది.

'మొత్తానికి మీ రాలుగాయీ మేనగోడ లికి పెరి అయిం దనిపించావు అన్నయ్యా!'

'నే చేసిం దేముంది! ఇదంతా ఆ శర్య పట్టుపట్టి చేయిస్తున్న పెళ్లి. ఇంతకీ మీ అల్లుడ్ని కాసుకో, మరెవరికైనా ఫణు కాసు లిస్తానని చెదిరించేడు గనక! సుశీల, నటరాజన్నీ మోచేతో పొడిచింది. అందరు కలిసి నవ్వుకున్నారు. ★

ఇప్పుడే వెలువడింది :
కథాసాగరం - II
వాసిరెడ్డి సీతాదేవి కథలు
120 పేజీలు : రూపాయి
దేశికవితా మండలి, విజయవాడ-2.

శ్రీమదాంధ్ర
మహాభారతము
ఉద్యోగపర్యము
వెల రూ. 1-0-0
ఆంధ్రగ్రంథమాల
మద్రాసు-1.

★ అ ప స్స రా లు ★

(11 వ పేజీ తరువాయి)

పిచ్చిన వానికే తెలుస్తుంది! అన్నాడు సదానందం జిజ్ఞాసతో.

“మన ‘వారసి’లేదా! ఆ గయాలరాస్తాడే, అతినూ ఇదే మాట అంటాడులే. అదొకపిచ్చి!”

“ఆ మాటకొస్తే పిచ్చివాడికి, కళాకారుడికి మధ్య వ్యత్యాసం నన్ను గీతమాత్రమే!”

“ఏమిటా? కళ జిజ్ఞాస ముదిరితే పిచ్చివాడైపోతాడనా?”

“కాదులేరా. పిచ్చాడు అన్నతొలిసారి వుంటాడు, కళాకారుడు సమాజంలో తిరుగుతూంటాడు. పగటికలలు కనటంబు ఇద్దరూ ఒకే!” అన్నాడు సదానందం లేస్తూ. బ్రహ్మసంపం స్నేహితుని పిల్లచరిచి, “ఓమ్ ఎలాగో సర్వతాపుతే” అన్నాడు.

బిల్లు చెలించి ఇద్దరూ, రైలుబిడ్డికింది రోడ్డువెంట పెద్ద మార్కెట్ వేపు నడుస్తున్నారు సదానందం జేబులోంచి సిగరెట్ తీసి పలిగిస్తూ, “ని కొద్దుతేరా, ఇదొక దురభ్యాసం” అన్నాడు.

బ్రహ్మసంపం, “మానేకేసులే... పారపాటు; నేను మానటం ఏమిటి! పరిస్థితులు మాన్పించాయి అనడం సమంజసం నన్నడిగితే, బాసపుడు తేనేగొప్ప అనుకుంటూనే, విర్రవీగుతూ పరిస్థితికి బాని నవుతుంటాడు. వానిన బౌతున్న కొద్దీ సమాజంలో వృద్ధివస్తూ ఉంటాడు. కాని ప్రతిమార్పుకూ, తన కొప్పతనమే కారణం అని అంటగట్టుకోవటంలోనే ఆత్మవిశ్వాసం, ఆత్మ ఇమిడి ఉన్నాయి” అన్నాడు.

సదానందం మారుమాట్లాడకుండా వింటూ నడుస్తున్నాడు. సిగరెట్టు కాలిపోతోంది వేళ్ళమధ్య ఎండ తగ్గిపోయి, పళ్ళిమ కాళం, ఎక్కడో ఊతిజందగిరి, సిందూర వర్ణంలో మెరుస్తోంది, దిగులుగా దుర్గొండమీద నేపాలయ శిఖరం విద్యుద్దీపాలతో వెలిగిపోతోంది.

బ్రహ్మసంపం, “అరుగోరోయ్, మీ నాన్నగారొస్తున్నారేమో” అన్నాడు, అటు చెయ్యి మాపిస్తో సదానందం, గబాల్లు చెలిలో సిగరెట్టు కంద పారేశాడు రంగయ్యగారు, తలొందుకుని వస్తున్నవాడనా? బ్రహ్మసంపం, “నమస్కారమండి, మేష్టరూ” అనేసరికల్లా తలెత్తిచూసి, ప్రతిసమస్కారంచేసి “ఇటు వెళ్తున్నారక్కడికి నాయనా” అని ప్రశ్నించాడు; కళ్ళజోడుకుండా, చూస్తున్నాడు, వాళ్లు తననుకున్నవారేనా అని సంకయం తీరేటట్లు.

సదానందం, మాట్లాడకుండా బుద్ధిమంతుడతే నిలబడాడు.

“మార్కెట్టుకి వెళ్తున్నామండి మేష్టరూ” అన్నాడు బ్రహ్మసంపం “ఇంకెక్కణ్ణించి వస్తున్నారా?” అని ప్రశ్నించాడు.

రంగయ్యగారు, “మరేంలేదు నాయనా, పల్లెదరు కరుణ మూర్తిగారు లేదా? ఆయనదిగ్గిర పనివుంటే వెళ్ళిస్తున్నాను. . వెళ్తా, చీకటిపడుతోంది” అని, కొడుకువైపు చూసి, “తొరగా రారా ఇంటికి, నీతో మాట్లాడాలి, పనివుంది” అనేసి వెళ్ళిపోయాడు బ్రహ్మసంపం, సదానందంవేపు చూస్తూ, “పాపం, నాన్నగారికి, చూపు బాగా చెడ్డట్టు కనిపిస్తోంది!” అన్నాడు.

“అవునోయ్ ఒక్క ఆక్షరం రాయలేకపోతున్నా రాయన. ఏమైనా రాయదలిస్తే, మా చెల్లెలిచేత రాయస్తావుంటారు.”

“అయ్యో! పాపం! ఇది ఇంకా ముదిరితే చాలా కష్టమేనే” అన్నాడు బ్రహ్మసంపం మార్కెట్టులోకి దారితీస్తూ.

“కష్టమే, కాని...” అపైన ఆలోచనల్ని భరించలేక మానేశాడు సదానందం.

“కొద్దుతేరా, అవన్నీ ఆలోచించకు. బాధ.” అన్నాడు మిత్రుడు. ఇద్దరూ మార్కెట్టులోకిపోయి, కూరలూ, అరటి ఆకులూ కొనుక్కుని తిరిగి ఇంటిదారి పట్టారు. బాగా చీకటిపడింది. బ్రహ్మసంపం, తన ఇంట్లోకి వెళ్తూ “రోజూ కనపడుతున్నాడవోయ్,

నీతో కానీపన్నా మాట్లాడితేగాని రిలీఫ్ వుండదు” అన్నాడు.

సదానందం, “నాకూను!” అంటూ ఇంటికి బయల్దేరాడు ఇంటికొచ్చేప్పటికి ఏడున్నర అయింది.

ఇంట్లో నిశ్శబ్దంగావుంది. పూజగదిలో రంగయ్యగారు, ఏదో సీసపద్యం చదువుతూవుంటే జయ దగ్గర కూర్చుని రాస్తోంది. రంగయ్యగారు, ఆమె కెదురుగా మందిరానికి మడివేపు కూర్చున్నాడు, కట్టుమానుకుని. చాలా స్థిమితంగా కనిపిస్తున్నాడాయన.

జయ, సిల్కుచీర కట్టుకుని తల్లో చామంతిపూలు పెట్టుకుని, యోగినిలాగా తేజేకంగా, ధ్యానమగ్నురాలై కూర్చుని తండ్రి చెబుతూన్న పద్యాలు కొయితాలమీద రాస్తోంది ఎల్క్విక్ లెటు వెలుగుతోంది పూజామందిరంలో సతారామలక్ష్మణ భరతకీర్తయ్యలూ, ఆంజనేయలూ వున్న పెద్ద పతానికి గెండు వేపులా వెచ్చుని వెలిగించిన గెండు ప్రమిదలు ముత్యాలలా మెరుస్తున్నాయి సాంబ్రాణి కడ్డీల సువాసన గదంతా ఘుఘులులులాడుతోంది.

సదానందం గగి ఒయ్యతే నిలబడి చూస్తున్నాడు తండ్రి రాగాలాపన చేస్తూ, భాగవతంలో గతేంద్రమోక్ష ఘట్టంలో పద్యాలు రాయుస్తున్నాడు. అది ఆయన స్వంత కవిత్యం. చాలా మధురంగా పడుతున్నాయి పదాలు.

రంగయ్యగారు రొక పదిహేను నిమిషాలు అలాగే రాయించి, విరమించాడు. ఆచమనంచేసి, శ్రీరామునిముందు నాస్తాంగపడి లేచి, “పదమూ. ఈ పూటకి చాలు ఇలా రోజూ రాస్తే సంతోషం లో పూర్తి అవుతుంది” అంటూ తిరిగి ఏదో ఆలోచించి “ఇంకో నెలకి నువ్వు అత్తివారింటికి వెళ్లిపోతావు! ఇంకవ్వను రాస్తూ! ఆ శ్రీరాముడే దిక్కు” అన్నాడు కొంచెం దిగులుగా.

జయ లేచి ముందు నాన్నకి తిర్వాతి శ్రీరాముని పతానికి నమస్కరించి, “నువ్వు దిగులుపడారా నాన్నా! అన్నయ్య లేదా! రాస్తాకులే.” అన్నది; రంగయ్యగారు ఆమెని అశీర్వాదస్త. “చల్లని మాట చెబుతావమ్మా! దిగు లెందుకులే తల్లి, ఎలా పని వల్సింది అలా జరుగుతుంది” అంటూ, బెటికి వచ్చాడు.

సదానందం, ఈలోగా దొడ్డికి బిళ్ళ కాళ్లు కడుక్కొచ్చాడు.

జయ, “ఇదుగో, నాన్నా, అన్నయ్య వచ్చాడు”, అని “నీకు నూరెళ్ళాయున్నారో, అన్నయ్యా! ఎప్పుడో నీమాట అనుకుంటున్నాను” అన్నది.

రంగయ్యగారు, “అబ్బాయి, రేపు వుదయం పాసెంజరేకే తెనాలి వెళ్ళిరావాలి. వెళ్ళిస్తావా?” అని అడిగాడు, హాల్లో నాలుకుర్తిలో కూర్చుంటూ.

సదానందం నూటిగా తండ్రి ముఖంలోకి ఎప్పుడూ చూడలేడు; పక్కకి చూస్తూ, “వెళ్ళిస్తా నాన్నా ఏం పని?” అన్నాడు వినయంగా.

“నిద్దాంతిగారు, ముహూర్తం పెట్టాడు. శ్రావణమాసంలో బహుళ పంచమి మంచిదట. కాస్త మన వియ్యంకుడుగారికి స్వయంగా సుభిలేఖ ఇచ్చి రావాలి. మాటకి పైకం సంగతి కూడా చెప్పిరా. ముహూర్తంనాడే ఇచ్చేస్తామని. ఒక రోజు ముందే రమ్మను. ఈ భాగ్యానికి ఉత్తరం రాయటం ఎందుకూ, నిన్నే పంపిస్తే పోతుందని, అమ్మా కేమా అనుకున్నారే” అన్నాడు రంగయ్యగారు.

“అలాగే నాన్నా” అని మెల్లిగా జూరుకున్నాడు సదానందం తన గదిలోకి.

జయకి ముహూర్తం ఫలానా అని తెలుసుకున్నప్పుడు, ఒక తీణం వొళ్ళంతా జైరలు పోనట్టూ, మంచుగడ్డ తోకనట్టూ రోమాంచితమైంది.

వరలక్ష్మమ్మగారు, “అమ్మాయి! నాన్ననీ, అన్నయ్యనీ భోజనానికి లేపమనూ” అంది, వంటింటిలోంచి.

“సరలే అమ్మా!” అని బదులు చెప్పింది. (ఇంకా వుంది)

నాదనదిలో మునిగి తేలే గాయనిగా తార నల్లిన జయవంత్ .ను రేల్ చిత్రావారి "ఫైరవి" హిందీచిత్రంలో దృశ్యం

నూ తన్ సమర్

ఒక పడవి సాటు సేవికాలనుండి విరమించుకొని తిరిగి ఇప్పుడు ఫిల్మ్‌ఫేర్ వారి "హిస్" లో నటించింది.

నారధిచిత్రం "రోజులుమారాయి"లో పెరుమాళ్ళు, అమ్మాజీ, హేమలత, ఎ. నాగేశ్వరరావు

బాలచిత్రాల ప్రాధాన్యం మద్రాసులో చలనచిత్రోత్సవం

బారతదేశంలో ప్రస్తుతం తయారవుతున్న చిత్రాలూ, ప్రదర్శింపబడుతున్న చిత్రాలూ పది పదిహేనేళ్ల బాలబాలికలు చూడడానికి యోగ్యమైనవిగా లేవని, పిల్లలకోసం ప్రత్యేకంగా చిత్రాలు తయారు చెయ్యాలని ఇప్పుడు చర్చత్రా ఒక భావం ప్రబలంగా వ్యాపించింది. రాజకీయ నాయకులు, ఇతర ప్రముఖులూ ఈ విషయమై ఇటీవల చాలా ప్రకటనలు చేస్తూ ప్రజలలో కొంత ఆసక్తి కలిగించారు. దీని ఫలితంగా కొంతకాలంక్రితం బొంబాయి, ఢిల్లీ, నగరాల్లోనూ, గతవారం మద్రాసులోనూ బాల చిత్రోత్సవాలు జరిగాయి. పిల్లలకు అనువైనచిత్రాలు మనదేశంలో అట్టే లేకపోవడమువలన రష్యా, అమెరికా,

బ్రిటన్, జెకోస్లోవాకియా మొదలైన దేశాల నుండి పిల్లల చిత్రాలను తెప్పించి ఈ ఉత్సవాల్లో ప్రదర్శించారు.

మద్రాసులో ఈనెల 6 వ తేదీన ఈ ఉత్సవం ప్రారంభమైంది. సగరంలోని ఆరు థియేటర్లలో సుమారు 80 చిత్రాలను వారంరోజులపాటు ప్రతి ఉదయమూ ప్రదర్శించారు. ప్రారంభదినాన న్యూఎల్పిన్స్ థియేటర్లో జరిగిన సభలో మద్రాసు ఆర్థిక మంత్రి సి. సుబ్రహ్మణ్యంగారు మాట్లాడుతూ చలనచిత్రాల విషయంలో ప్రభుత్వం జోక్యం చెసుకోకతప్పదనీ, ప్రజల మనస్సులపైన, ప్రవర్తనపైన ఆధిక్యభావం కలిగిన సినిమాలు ఎటువంటి అవలక్షణాలూ లేకుండా పరిష్కారంగా ఉంటేనేతప్ప, లేకపోతే దుష్ఫలితాలు కలుగుతాయనీ,

ముఖ్యంగా పిల్లలను పీటినండి కాపాడాలని అన్నారు. పిల్లలకు అనువైన చిత్రాలు బాగా ఎక్కువగా తీయాలని ఆయన ఉద్ఘోషించారు.

మద్రాసులో జరిగిన బాల చిత్రోత్సవాన్ని మద్రాస్ ఫిలింఫాన్స్ సంఘంవారు ఏర్పాటు చేశారు. ఉత్సవానికి తగినంత పబ్లిసిటీ జరగకపోవడంవల్ల, సరియైన ఏర్పాట్లు చేయకపోవడంవల్ల ఈ ఉత్సవం తగినంతగా విజయం పొందలేదు. అదిగాక, విదేశాలనుండి వచ్చిన చిత్రాలన్నీ ఇంగ్లీషులో ఉండడంచేత పిల్లలకు అందుబాటులో లేకుండా పోయాయి. ఏమైనప్పటికీ ఈమాదిరి ఉత్సవాలు బాలచిత్రాలపట్ల ప్రజల్లో ఆసక్తిని, నిర్మాతలలో శ్రద్ధనూ పెంపొందించడానికి బాగా ఉపయోగిస్తాయనడంలో సందేహంలేదు. అందుచేత ఉత్సవ నిర్వాహకులైన ఫిలింఫాన్స్ సంఘం వారు అభినందిస్తారు.

* * *
(ప్రదర్శింపబడిన వాటిలో కొన్ని చక్కని

అమెరికన్, రష్యన్ కార్టూన్ చిత్రాలున్నాయి ఎమ్ జి ఎమ్ వారి "జోహన్ మాన్" అనేకార్టూన్ అకాడమీ బహుళ విజయాలను చిత్రం పిల్లి ఎలుకల కథ. పిల్లి వియాన్ వాయిస్తోంది, ఎలుక వాల్క్ నృత్యం చేస్తుంది.

"చంద్రలోకమాత్ర" అనే రష్యన్ కార్టూన్ చిత్రం పిల్లలకు విజ్ఞానదాయకంగా ఉండేట్లు తీయబడినది. గురుత్వాకర్షణ శక్తి సాధించి భూమండలాన్ని దాటి చంద్రలోకానికి పోగల రాకెట్లను తయారు చేయడాన్ని గురించి, ఇప్పటివరకూ శాస్త్రజ్ఞులు కనుక్కున్నదాన్ని బట్టి చంద్రలోకానికి సంబంధించిన విశేషాలను గురించి పిల్లలకు సులభంగా బోధించే ఉద్దేశ్యంతో ఈ చిత్రం తీయబడింది "చేగ్ పక్" అనే మరొక కార్టూన్ చిత్రంలో ప్రేమ పంటలను, గ్రామాలను వాణిజ్యం చేసే ఒక రాక్షసిని వాతమార్పడానికి బయల్దేరిన ఒక యువకుని ధైర్యసాహసాలు, అతని అంతిమ విజయం ఇతివృత్తం. ఇది ఒక కొరియన్ జానపదకథ ఆధారంగా తీయబడినది. పంచతంత్ర కథ

లను పోలిన మరొకన్ని పిట్ట కథల కార్టూన్ చిత్రాలు కూడా ఉత్సవంలో ప్రదర్శింపబడ్డాయి

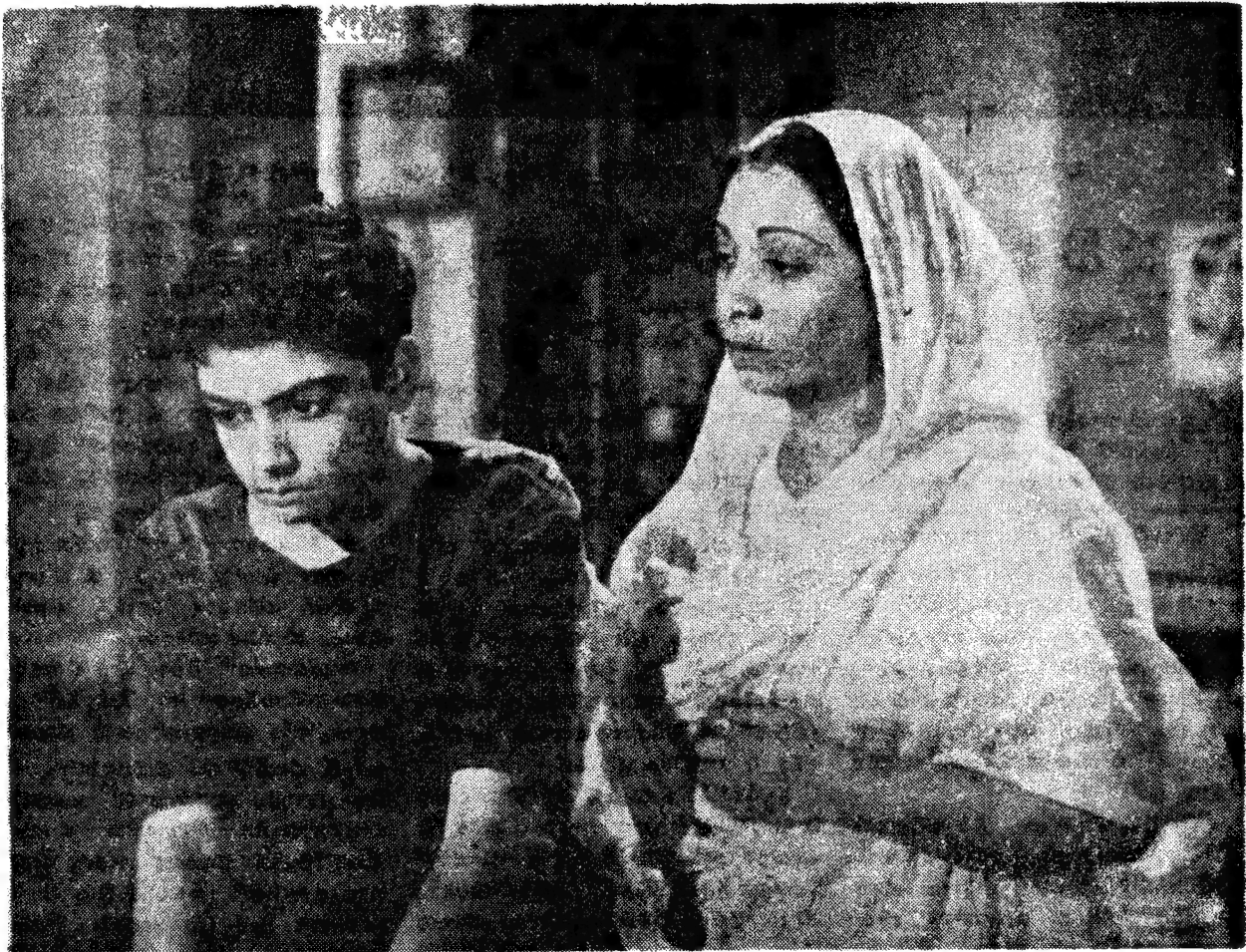
ఈ చిత్రాలన్నీ ఇంగ్లీషులో ఉన్నప్పటికీ కథలు సులభగ్రాహ్యంగా ఉండడం చేత బాలప్రేక్షకులు అమితంగా ఆనందించారు. కథా నాయకుడు ఏదో అద్భుత సాహస కృత్యం చేసినప్పుడూ, లేక ఆఖర్ విజయం సాధించినప్పుడూ ఆనందం పట్టలేక చప్పట్లు కొట్టారు. ఈ చిత్రాలు దేశీయ భాషల్లోనే వుంటే పిల్లలకు ఇంకంత ఆనందదాయకాలుగా వుండేవో వేరే చెప్పనక్కర్లేదు.

* * *

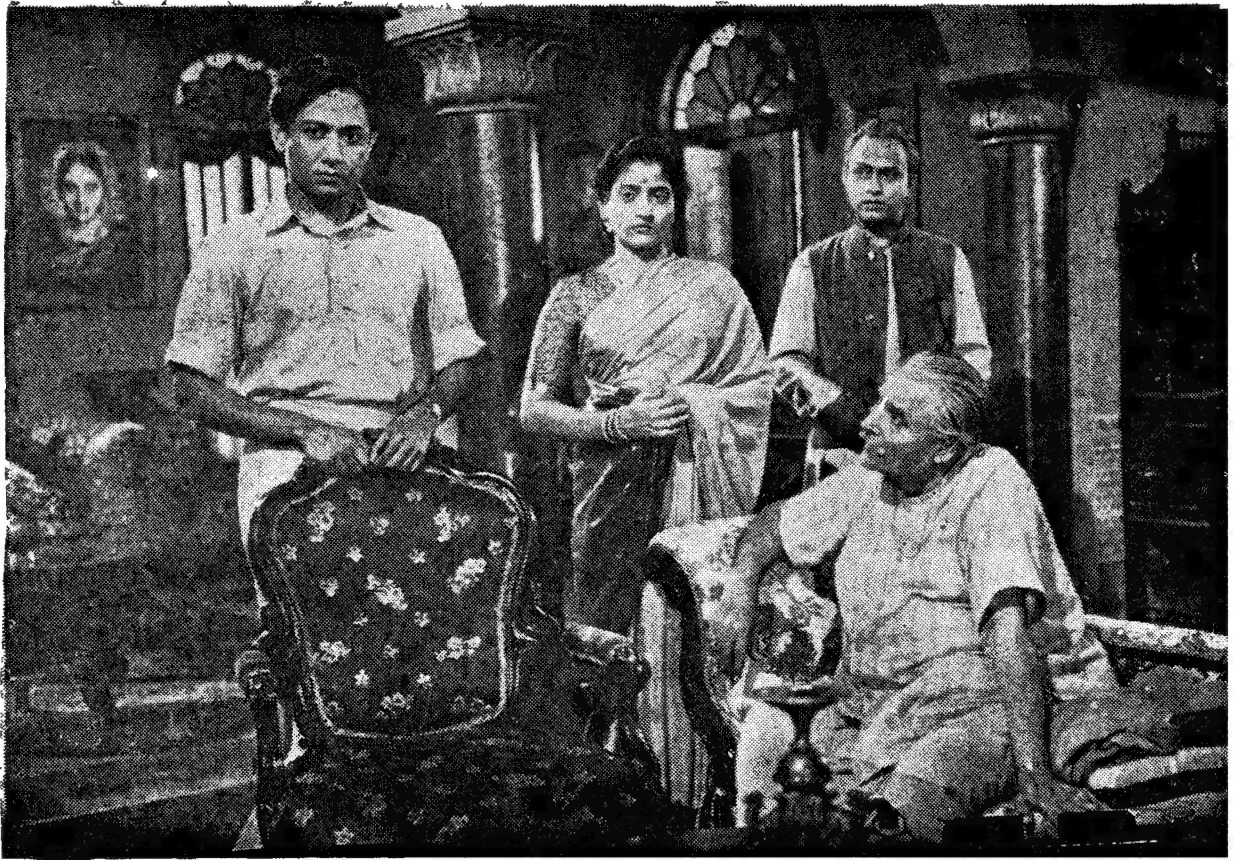
బాల చిత్రాలను తయారు చేయవలసిన అవసరాన్ని మనశ్శ్రేణిలో ఇప్పుడెప్పుడూ గ్రహిస్తున్నారు. అమెరికా, బ్రిటన్ మొదలైన పాశ్చాత్య దేశాల్లో నిర్మాతలు వయోజనులకోసం నిర్మించే చిత్రాలతోపాటు పిల్లలకోసం వైజ్ఞానిక చిత్రాలు, వినోద కలమైన కార్టూన్ చిత్రాలు చాలామేరగా తయారు చేస్తున్నారు. అమెరికాలో

వార్లడెన్స్ మొదలైనవారు, బ్రిటన్ లో ఆర్థర్ రాంక్ సంస్థవారు చాలా చిత్రాలు తయారు చేశారు అయితే ఈ చిత్రాలు వయోజనుల చిత్రాలతో వ్యాపార రీత్యా పోటీచేయలేకపోవడం మూలాన అవి నిర్మాతలకు అంత లాభసాటిగా కనబడడంలేదు. ఈ కారణాన అవి ఆ దేశాల్లో అంతగా ఆఖి శృద్ధి కావడంలేదు. రష్యా, జెకోస్లావాకియా మొదలైన దేశాల్లో ప్రభుత్వాలే ఈ విషయంలో శ్రద్ధవహించి అనేక బాల చిత్రాలు నిర్మిస్తూ, బాల ప్రేక్షకులకు వినోద విజ్ఞానాలిచ్చే దానైతను స్వీకరించి పనిచేస్తున్నాయి ఆ దేశాల్లో బాల చిత్రాల నిర్మాణం బాగా ప్రోత్సహింపబడుతున్నది.

ఇప్పటి మనదేశంలో కూడా బాల చిత్ర నిర్మాణం ప్రోత్సహించే నిర్మాతలకు వనిలిపెట్టి పూరుకోవడంలే సవ్యంగా ఏదైనా చేయడం మంచిదిని భారత ప్రభుత్వం కొంత శ్రద్ధ వహించింది. తత్ఫలితంగా బాల చిత్ర సంఘం ఏకటి స్థాపింపబడింది. ఈ సంఘం అగ్రగణ్య పంక్తిలో వున్నదయ

ఫిల్మిఫోన్ వారి "జాగ్జీ"లో రాజ్ కుమార్, ముంతాజ్ బీగం

వాహినీచిత్రం "బంగారుపాప"లో రామశర్మ, విద్య, జగ్గయ్య, శివరామకృష్ణయ్య

వాస్తవిక చిత్రాలు నిర్మించాలి నిర్దాతలకు వి. కె. కృష్ణమోహన్ హితవు

ఈ వాటి సాంఘిక యథార్థాన్ని ప్రతిబింబించే వాస్తవిక చిత్రాలు నిర్మించాలనీ, కళాకారులు నాలుగుగోడల

బాలచిత్రాల ప్రాధాన్యం నాశకుండా ఇటీవల ఢిల్లీ ఫిలిం గోస్టిలో చూట్టాడుతూ, ప్రభుత్వసహాయంతో ఈ సంఘంవారు బాల చిత్రాలను తయారుచేయడానికి నిశ్చయించారనీ, ప్రైవేటు నిర్మాతలు కూడా వాటిని తయారుచేయాలనీ అన్నారు. ప్రైవేటు నిర్మాతలకు కూడా ప్రభుత్వం సహాయం చేయాలని ఆయన కోరారు.

కార్టూన్ చిత్రాలు నిర్మించేందుకు ఫీలిమ్స్ డివిజన్ వారు సంకల్పించారనీ, భారతీయ చిత్రకారులకు కార్టూన్ చిత్ర నిర్మాణంలో తర్ఫీదు ఇవ్వడానికి నాల్గో డిస్ట్రిబ్యూషన్ నుండి ఒక నిపుణుని పిలిపిస్తారనీ తెలుస్తోంది.

మధ్యనే నివసిస్తూ ఏకాంతాన్ని ఉపాసించే కళాసృష్టి సాగించలేరనీ శ్రీ వి. కె. కృష్ణమోహన్ ఈ నెల 4వ తేదీన ఢిల్లీ చలన చిత్ర గోస్టిలో ఉద్ఘాటించారు. గోస్టి ఆనాటితో సమాప్తమైంది.

ఫిలిం పరిశ్రమలో ప్రముఖులైన అనేకులు ఈ గోస్టిలో పాల్గొని, తమ వ్యక్తిగతభిప్రాయాలను బాహుళంగా వెల్లడించారు. దీనివల్ల అతి ప్రధానమైన అనేక అంశాలు వెల్లడైనవి. ఫిలిం పరిశ్రమకు సంబంధించిన సాధకభాదకాలు ప్రజలకు, ప్రభుత్వానికి తెలియబరచడానికి ఈ గోస్టి చక్కని అవకాశం ఇచ్చింది.

కృష్ణమోహన్ గారు ప్రత్యేకాహ్వానం మీద గోస్టిలో పాల్గొన్నారు. మరొక అయిదేళ్ళలో భారతదేశం యావత్తూ కమ్యూనిటీ ప్రాజెక్టులతో నిండిపోతుందనీ, ఈ ప్రాజెక్టులు చేసేపని గ్రామీణ ప్రజలకు తెలియజేయడానికి సినిమాలు ఎంతైనా ఉపయోగపడతాయనీ ఆయన అన్నారు. "మన

దేశం ఆర్థికంగా స్వయంపోషకమైన నాడు, ఫిలిం పరిశ్రమకూడా దానంతట అదే ఆభివృద్ధి కాగలదు. ముందు కడుపు నిండితేనే కళ అయినా, సంస్కృతి అయినా," అన్నారాయన పిల్లల చిత్రాలనుగూర్చి ప్రధాని నెహ్రూ చేసిన విజ్ఞప్తిని ఆయన బలపరిచారు. వినోదం పన్ను గూర్చి చెబుతూ, ప్రపంచంలో ఏ ప్రభుత్వమూ పన్నులు రద్దుచేయదని, పన్నులు లేనిదే పనులు జరగవనీ అన్నారు.

అంతకుముందు రోజుల్లో జరిగిన సభల్లో పలువురు పలువిషయాలపై ఉపన్యాస పత్రాలు చదవడం, వాటిపై యితరులు ధర్మలు చేయడం జరిగింది.

"ఇండియాలో ఫిలిం పరిశ్రమ తయారుచేయడంలో గల టెక్నికల్ సమస్యలు, ఆర్థిక సమస్యలు" అనే విషయమై ఆక్టోబర్ ఫజల్ భాయ్ ఉపన్యసిస్తూ, చిత్ర నిర్మాణానికి, ప్రదర్శనానికి అవసరమైన సాధనసామగ్రిని శత్రంలోనే తయారు చేసుకోవలసిన సమయం ఆసన్నమైందనీ, స్వల్పంగానైనా ప్రారంభించి కాలక్రమేణా ఉత్పత్తిని అధికం చేయాలనీ సూచించారు. సామగ్రిని దిగుమతి చేసుకోవడంవల్ల ఇప్పుడు మనం యితరులపై

అధారపడవలసి వుండడమేకాక, అర్థికంగా కూడా సవ్యపడుతున్నామనీ ఆయన అన్నాడు.

ఈ నెల 2 వ తేదీన జరిగినసభలో చలన చిత్ర ఛాయాగ్రహణం, భారత శాస్త్రీయ జానపద సంగీత సంపద, దానికి చిత్రాలలో గల స్థానం, భారతీయ కవులు, చిత్రాల్లో పాటలకు గల స్థానం అనే విషయాలపై ఉపన్యాస ప్రత్యేక సమర్పించబడ్డాయి.

8 వ తేదీ సభలో మద్రాసు ప్రతినిధి ఆర్. ఎమ్. శేషుద్రిగారు చిత్రాలను మార్కెట్ చేయడంలో గల యిబ్బందులను వివరించి, వాటిని తొలగించడానికి కొన్ని మార్గాలు సూచించారు. లైసెన్సింగ్ నిబంధనలను సడలించడం వాటిలో ఒకటిగా ఆయన పేర్కొన్నారు. వినోదంపన్ను గూర్చి చెబుతూ ఇలా అన్నారు. “ఈ పన్ను అన్ని దేశాల్లోనూ విధింపబడుతూనే ఉన్నదన్న మాట నిజమే. కాని ఇతర దేశాల్లో ప్రభుత్వాలు ఈ పన్నుపై వచ్చే రాబడిలో ఎక్కువభాగాన్ని చిత్రనిర్మాతలకు ఆర్థికసహాయం చేయడానికే వినియోగిస్తున్నారు. మనదేశంలో అలా కాదు. వినోదం పన్ను రాబడిలో ఒక్క చిల్లిగవ్వ కూడా ఫీలింగ్ పరిశ్రమ సహాయానికి ఇవ్వబడడంలేదు. మరొక లేదా వున్నది. మన దేశంలో ప్రదర్శింపబడే చిత్రాల్లో నూటికి పదివంతులు తప్ప మిగతా వన్నీ మన చిత్రాలే. అంటే వినోదం పన్ను ఎక్కువగా మన చిత్రాలపైనే వసూలు చేయబడుతుంది.”

తొందన్న మాట, కాని యూరపియన్ దేశాల్లో ప్రదర్శింపబడే చిత్రాల్లో చాలా మటుకు విదేశీ చిత్రాలుంటాయి. అందుచేత వినోదంపన్ను విదేశీ చిత్రాలకే తప్ప స్వదేశీ చిత్రాలకు తగలడంలేదు. ఆ దేశాల్లో విదేశీ చిత్రాలమీద పన్ను వసూలుచేసి స్వదేశీ పరిశ్రమకు సహాయం చేస్తారు. మన దేశంలో సహాయం లేకపోగా పన్నుల బాధకూడా తగులుతోంది.”

వి. ఎన్. రెడ్డి

నిర్మాత, దర్శకుడు శ్రీ. వి. ఎన్. రెడ్డి గారు మాట్లాడుతూ నటీనటులు, టెక్నిషియన్లు ఒకేసారి అనేక చిత్రాలలో పని చేయడంవల్ల వీరిపై ప్రజల మోజు తగ్గిపోయి బాక్సాఫీస్ సవ్యపడుతోందని అన్నారు.

ప్రస్తుతం మన దేశానికి జాతీయ సారస్వతంలేదనీ, అందుచేత యువక రచయితలను ప్రోత్సహించాలనీ నటుడు దిలీప్ కుమార్ అన్నారు. దీనిని సమర్థిస్తూ నటుడు జేవిడే “గడచిన పక్కలో చిత్రాలను నిర్మించడం కాక పునర్నిర్మించడమే ఎక్కువగా జరుగుతోంది. దీనికి కొత్త రచయితలను ప్రోత్సహించక పోవడమే కారణం,” అన్నారు. ఫీలింగ్ పరిశ్రమపై ఒకే ప్రభుత్వకాఖుకుగాక అనేక కాఖులకూ, మంత్రులకూ ఆధికారం ఉండడంవల్ల యిబ్బంది కలుగుతోందని రచయిత అబ్బాస్ అన్నారు.

సినిమాలో సంగీతం

సినిమాలో సంగీతానికి ఉన్న స్థానం ఏమిటనే విషయమై చర్చ జరిగిన సందర్భంలో వాసన్ గారు సినిమాలో కొన్ని పాటలు విధిగా ఉండాలినించే నన్నారు. అబ్బాస్ మాట్లాడుతూ, కథలో పాటల అవసరం గేనట్లయితే పాటలు పెట్టగూడదనీ, బాక్సాఫీస్ కోసమని పాటలు పెట్టడం అనుచితమనీ వాదించారు.

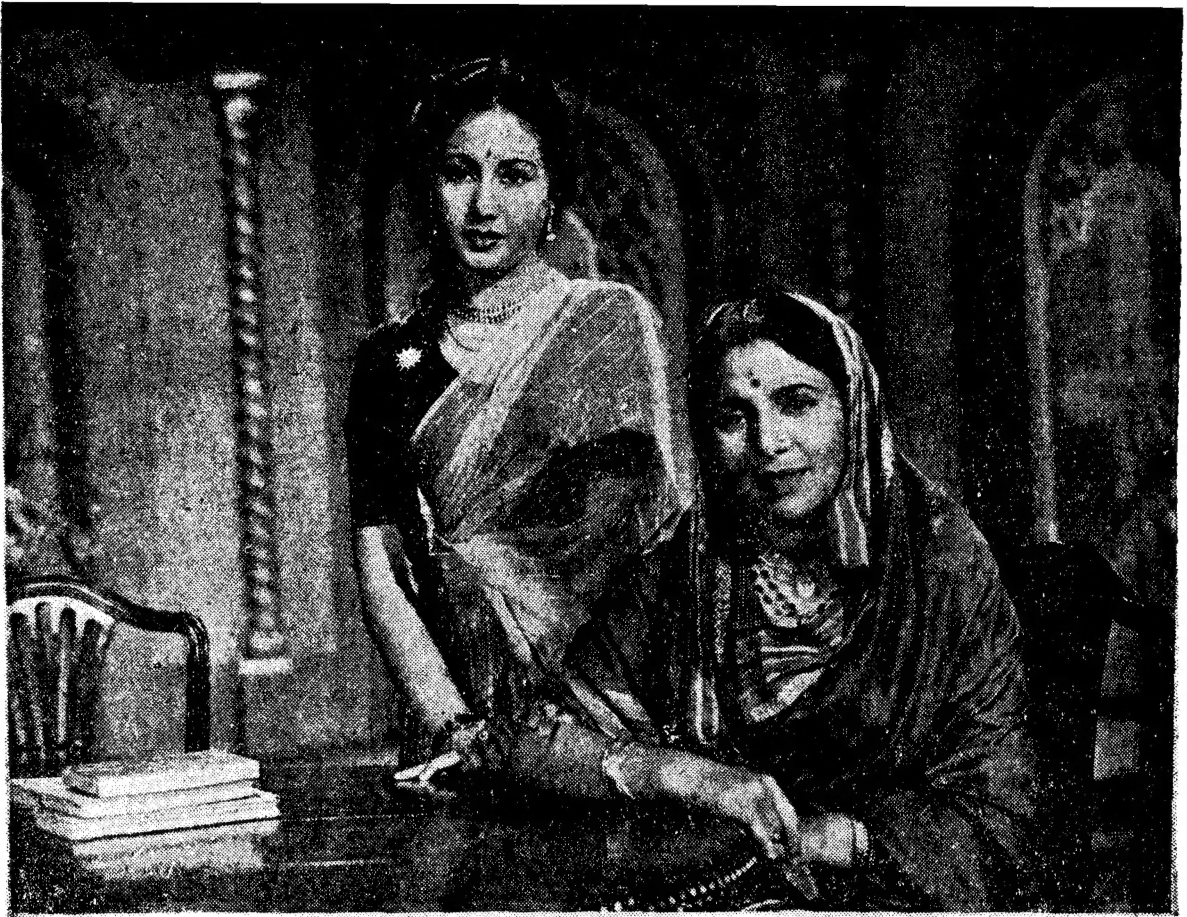
మనదేశంలో వివిధములైన సంగీతవాద్యాలండగా విదేశీయ వాద్య సంగీతాన్ని ప్రవేశపెట్టడం బాగాలేదని నర్తకుడు ఉదయశంకర్ విమర్శించారు. దీనికి సమాధానమిస్తూ నటుడు రాజ్ కపూర్ “మనం ఇంగ్లీషు వేషాన్ని, భాషనూ స్వీకరించాం. అదేవిధంగా కొన్ని చిత్రాల్లో అవసరమైనప్పుడు నిర్మాతలు విదేశీ వాద్య సంగీతం ప్రవేశపెడతారు. తప్పేముంది?” అని ప్రశ్నించారు.

“భారతీయ సాంస్కృతిక సాంఘిక జీవనంలో ఫీలింగ్స్ స్థానం” అనే విషయమై నటి దుర్గాభోలే ఉపన్యసిస్తూ వివిధప్రజా హిత కార్యాలకు నిఘలు ప్రోగు చేయడంలో ఫీలింగ్ నటీనటులు గొప్ప కృషి చేస్తున్నారన్నది.

చవకిబారు చిత్రాల్లో నటీనటులు పాల్గొనగూడదనీ, ప్రజలపై దుష్ప్రభావం కలిగిన పాత్రలను నటులు తిరస్కరించాలనీ,

ఫీలింగ్స్ ప్రతినిధులు ఫిబ్రవరి 27 వ తేదీన రాష్ట్రపతి భవనంలో డాక్టరు రాజేంద్రప్రసాద్ ను కలిసినప్పటి చిత్రం.

పత్మి రాజావారి. హిందీ (అగ్ని రాముడు) "ఆజాద్"లో మీనాకుమారి, అచలానన్ దేవ్

జేతానికి పెరిన సేవ చేయాలనే నటి ఎర్గిన్ అన్నది.

నటులకు తర్ఫీదు ఇచ్చే ఎకాడమీలను స్థాపించాలని బేంగాలీ నటుడు అహీన్ చౌధురి, సంగీత నాటక అకాడమీలో ఫీలిం నటులకు స్థానం ఇవ్వాలని రాజ్ కపూర్ అన్నారు.

"స్టార్ స్క్రీన్" ను విమర్శిస్తూ అబ్బాస్ అనేక చిత్రాల్లో ఒకేసారి పనిచేసే నటులను బుక్ చేయరాదని నిర్మాతలను కోరారు.

మనశ్శిల్ప విద్యయే చిత్రాల ప్రదిర్భుం, డిస్ట్రిబ్యూషన్ ని పద్ధతుల్లో జరుగుతోందే. ఎమ్. మోడీ వివరించారు. ఆయన ఉపన్యాసంపై చర్చ ప్రారంభిస్తూ బాబురావ్ పాయ్, విద్యయే చిత్రాలను మనశ్శిల్ప ప్రదర్శింప నిచ్చినందుకుగాను మన చిత్రాలను విదేశాల్లో ప్రదర్శించి తీరా

లని 'కోలా' నిబంధనలను ప్రవేశపెట్టాలి" ప్రభుత్వాన్ని కోరారు.

"చిత్రంలో మంచి కథలు కల ప్రాముఖ్యం" అనే విషయమై ఉపన్యాస పత్రం సమర్పిస్తూ రచయిత అబ్బాస్, ప్రయోజనవంతమైన చిత్రాలు తీయాలంటే నిర్మాతలకు ప్రభుత్వం కేవలం బహుమతి సదకాలను కాకుండా, ఫండ్ రూపేణా సహాయం చేయాలనీ, చలనచిత్రాలకు పనికి వచ్చే ఉత్తమ కథలకుగాని, నవలలకుగాని ఏటా బహుమతు లివ్వాలనీ, కథారచయితలు జేమంతా తిరిగి కథను కావలసిన సమాచారాన్ని సేకరించేందుకు గాను ప్రభుత్వం పాకర్లను కలిగించాలని కోరారు.

"ఫీలిం టాటోరై" అనే విషయంపై ముద్రాస్ ప్రతినిధి ఎన్. సి. సేన్ గుప్త సమర్పించిన పత్రంపై రాజ్ కపూర్ చర్చ

ప్రారంభిస్తూ చిత్రాల డిస్ట్రిబ్యూషన్ ను, ప్రదర్శనాన్ని ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోని సర్వీసుకు కలుగుతున్న గణపక్షాన్ని వివరించాలని కోరారు.

"చిత్రాలలో స్పృహనిగిగి గల స్థానం" అనే విషయంపై ఉదయశంకర్ ఉపన్యాస పత్రం సమర్పిస్తూ, సినిమాలో నాట్యాలను ప్రవేశపెట్టడం ఎక్కువగానే కొద్ది మన శాస్త్రీయ నృత్యపద్ధతికి హాని ఎక్కువైపోతోందనీ, కాలక్రమేణా శాస్త్రీయనృత్యం రూపు మానిపోగలదనీ హెచ్చరించారు.

గిగి వేదీ సాయంత్రం సంగీత నాటక అకాడమీవాడు ఫీలిం ప్రతినిధులను విందు చేశారు. అకాడమీ అధ్యక్షుడు రాజ మన్నార్ గారు చర్చలలో స్నేహభావంతో పాల్గొన్న ప్రతినిధులను ఆభినందించారు. ప్రతినిధుల తరపున క్రియతి గుర్గోఖలే కృతిజ్ఞత తెలియజేసింది. ★

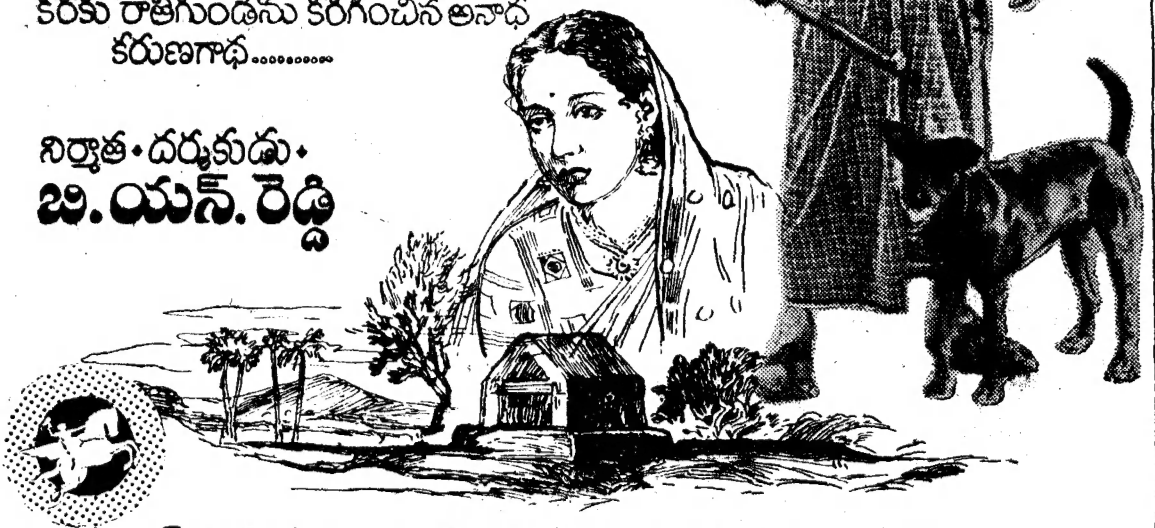

మార్చి
19
మొదలు

వాహినీ వారి బంగారు పాప

కన్నతల్లి కరుణై కన్నతండ్రికి కానిదై
కరకు రాతిగుండెను కరగించిన అనాధ
కరుణగాధ.....

నిర్మాత • దర్శకుడు •
బి.ఎస్.రెడ్డి

యస్.వి.రంగారావు • జగ్గయ్య • రామశర్మ • రామన్న • వంతులు • రమణారెడ్డి
కృష్ణకుమారి • జమున • విద్యావతి • హేమలత • సీతాకుమారి • విజయలక్ష్మి నటించిన